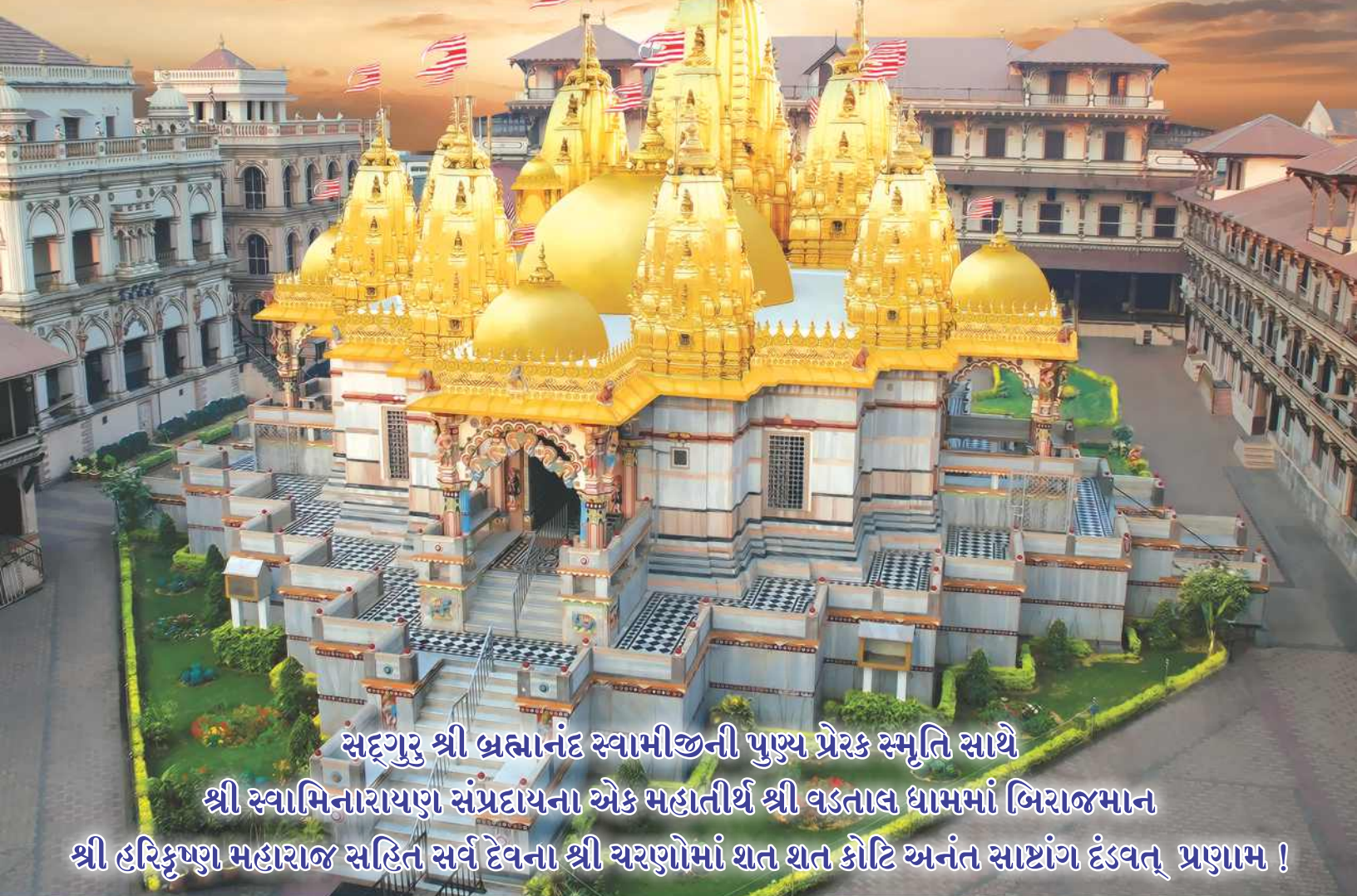

પ્રણાતપાલ છો સર્વના પ્રભુ, દીનદયાળ છો વિશ્વના પ્રભુ!
વિમલ મૂર્તિ ઉરમાં વસો, નજરથી પ્રભુ દૂર ના થશો...

જે બ્રહ્મને જાણે તે પરમને પામે
એપ્રિલ ૨૦૧૯ * ૧૧ * ૩૪ * અંક ૧

સંદ્ગુરુ શ્રી બ્રહ્માનંદ સ્વામીજીની પુણ્ય પ્રેરક સ્મૃતિ સાથે
શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના એક મહાતીર્થ શ્રી વડતાલ ધામમાં બિરાજમાન
શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ સહિત સર્વ દેવના શ્રી ચરણોમાં શત શત કોટિ અનંત સાષ્ટાંગ દંડવત્ પ્રણામ !

શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ શ્રી રામા શ્રી હાનુમાન

શ્રી રામચંદ્રચરણ શ્રી નારાયણ શ્રી લક્ષ્મીજી

શ્રી વાલ્મીકીનારાયણ શ્રી પ્રભુદેવ શ્રી ભાકિનમાતા

શ્રીજી શ્રીહરિના પ્રાદુર્ભાવે

ચૈત્રની શુક્લ નવમી

ભાગ્યવંત મહામાંગલ્ય પામે...

સ્વયં પરાત્પર પરબ્રહ્મ તત્ત્વ

માનવ દેહ ધારે

ધનશ્યામ, હરિકૃષ્ણ નામે

દિવ્ય લીલાઓ અનંત છપૈયા ગામે...

બાળયોગી તેજોમય નીલકંઠ બ્રહ્મચારી

બ્રહ્માંડ કોટિ અનંતના વિહારી

પદપંકજથી ધરા ભારતની કરતા તીર્થભૂમિ

ઉત્તરેથી પૂર્વ થઈ દક્ષિણમાં તીર્થાટને

પશ્ચિમે ગુજરાતના લોજ ધામે

ઉદ્ભવાવતાર મહામુનિ રામાનંદજીના આશ્રમે વિરામે !

અહો શા ત્યાગ ! શી નિર્દોષ સહજતા !

આનંદ અહર્નિશ, શા જ્ઞાનની ગંગા !

યોગીરાજ બ્રહ્મચારી અનંતના સ્વામી

સેવકભાવ છતાં સ્વીકારી

ધર્મમર્યાદાના બોધથી વારી

ગુરુદેવના આશીર્વર પામી

સહજાનંદ સ્વામી

ઉદ્ધોષે મહામંત્ર ઐ સ્વામિનારાયણ...

ઐ સ્વામિનારાયણ... ઐ સ્વામિનારાયણ...

અક્ષરબ્રહ્મ સ્વામી સંગ પરબ્રહ્મ નારાયણ ધામી !

વંદન શ્રીહરિને શીશ નામી અનંત !

સમાધિ સહજ પમાડે
ઐશ્વર્યો અલૌકિક રમાડે
પરમહંસ પંચ શત પ્રખર પ્રભાવી
સ્વામી સહજાનંદના શરણ સ્વીકારી
સામાજિક નવોત્થાન સંગ અધ્યાત્મચેતના જગાવે !

નિર્ગુણાનંદ શ્રી સ્વામી ગુણાતીત
મૂળ અક્ષર મૂર્તિ અનાદિ
ધામ અક્ષર પુરુષોત્તમ સહજાનંદ કેરા
સ્વયં શ્રી હરિ લાવ્યા ભેળા
ને ઓળખાવ્યા પોતે જ પોતાના સાંગો પાંગ સ્વરૂપ
ઓચ્છવે અનેકે અક્ષરબ્રહ્મમાં અખંડ પ્રગટ
પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમે સ્વયંને
પામો અધો ઊર્ધ્વ અક્ષરધામ અમારા
આ પૃથ્વી પર શાશ્વત સદા અમે સાધુરૂપે પ્રગટ રહેનારા !

મહામંત્ર ગુંડ્યા બ્રહ્માંડ દિગ્દિગંતમાં
ને ગગનચુંબતાં શિખરસંપન્ન મંદિરોમાં
શ્રી હરિ અક્ષરે સહિત બિરાજ્યા
શાસ્ત્રોમાં શાશ્વત
સાધુ દ્વારે અખંડ પ્રગટ આજે ને અનંતકાળ પર્યંત !

આજેય છે
અક્ષરપુરુષોત્તમના એ અદ્વૈતતત્ત્વ
પ્રગટ ગુણાતીત સંત સર્વ રૂપે
મારા વ્હાલા સાહેબદાદા સ્વરૂપે !

~ પૂ. ડૉ. મનોજભાઈ સોની

તીર્થોત્તમ વડતાલ ધામમાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ દ્વારા નિર્મિત કમલાકાર ભવ્ય મંદિરમાં યુગલ સ્વરૂપ શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવ અને સાક્ષાત્ શ્રીજીસ્વરૂપ શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજની પ્રતિષ્ઠા

પૂર્ણ પુરુષોત્તમ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે સદ્ગુરુ સંત પૂ. મુક્તાનંદ સ્વામીનો સંકલ્પ ઝીલી ભક્તોનાં કલ્યાણ માટે ત્યાગનો પક્ષ મોળો કરીને પણ ઉપાસના દઢ કરાવવા સારુ મંદિરોનાં નિર્માણ કરાવ્યાં. આ કાર્ય તેઓએ બે સદી પહેલાં એટલી ઝડપે સાકાર કર્યું કે, જે અત્યારના આધુનિક સમયકાળમાં પણ અશક્ય લાગે. સંવત ૧૮૭૮માં અમદાવાદમાં શિખરબદ્ધ મંદિરમાં શ્રી નરનારાયણદેવ પધરાવ્યા અને તેના એક વર્ષ બાદ સંવત ૧૮૭૯માં ભુજ મંદિરમાં શ્રી નરનારાયણ દેવની પ્રતિષ્ઠા કરી. અમદાવાદના મંદિરની પ્રતિષ્ઠા થઈ તેના બીજા જ મહિને વડતાલમાં નૂતન મંદિરના નિર્માણની ખાતવિધિ પ્રભુએ સંપન્ન કરી અને ભુજ મંદિરની પ્રતિષ્ઠાના લગભગ એક વર્ષ જેટલા સમયગાળા બાદ વડતાલ મંદિરમાં શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવ પધરાવ્યા. પ્રભુના વડતાલ ધામમાં મંદિર નિર્માણના આ અલૌકિક કાર્યની દિવ્ય ગાથા પણ અદ્ભુત છે !

પુણ્યભૂમિ વડતાલ એ શ્રીજી મહારાજની રમણ રેતી ! તેમની લીલાભૂમિ, કર્મભૂમિ, ઉત્સવભૂમિ ! શ્રીજી મહારાજે અનેક ઉત્સવોમાં લીલાઓ કરી જેના સાક્ષી અનેલા સંતોએ ધન્યતાની અનુભૂતિ પંક્તિમાં વર્ણવી કે, ‘લાગે વૈકુંઠથી રૂડું વડતાલ...’. આ વડતાલ ધામ ‘વ્રતપુરી’, ‘વ્રતાલય’, ‘વૃત્તાલય’ અને ‘વરતાલ’ જેવાં નામોથી પણ ઇતિહાસમાં પ્રચલિત થયું છે. શાસ્ત્રમાં નોંધાયું છે કે, વડતાલમાં એક બદરી એટલે કે બોરડીનું સુંદર વૃક્ષ હતું, જ્યાં દ્વાપરયુગમાં ભૃગુ ઋષિની પુત્રી રમા-લક્ષ્મીજીએ શ્રી નારાયણને પ્રસન્ન કરવા ઉચ્ચ ભક્તિમય તપ કર્યું હતું. તેમની ભક્તિથી પ્રસન્ન થઈ શ્રી નારાયણે લક્ષ્મીજીને પત્ની સ્વરૂપે સ્વીકારવાનું અને ભવિષ્યમાં નારાયણ દ્વારા આ પવિત્ર સ્થળે નિર્મિત મંદિરમાં શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ સ્વરૂપે પોતાની યુગલ મૂર્તિઓની પ્રતિષ્ઠા કરવાનાં વર પ્રદાન કર્યાં હતાં. ભારતમાં જે આઠ બદરી સ્થળો પવિત્ર અને કલ્યાણકારી ગણાય છે, તે પૈકી આ સ્થળનો સમાવેશ થાય છે. આ સ્થળને ગામ લોકો ‘બોરડીવાળા ખેતર’ તરીકે જ ઓળખતા હતા.

આ ઉપરાંત, પ્રાસાદિક બદરી સ્થળ-વડતાલ લુટારા જોબન પગીને લીધે પણ જાણીતું બન્યું હતું. આ ધાર્મિક અને સંસ્કારી ગામમાં એક કુશળ અને પ્રવીણ બહારવટિયો પાક્યો, જેણે અધર્મ અને દુરાચારના માર્ગે ચડી ગામનું નામ લજવ્યું. સૌરાષ્ટ્ર, કાઠિયાવાડ, ગુજરાતમાં એમ સમગ્ર ગાયકવાડી સરકારમાં તેની ખૂબ ધાક હતી. દેશના મોટા ઇજારદારો, શ્રીમંતો કે સરદાર-ઠાકોરોનું ઘર તોડવું હોય તો તે જોબન પગી માટે રમતવાત હતી. તેમની રંજાડવાની વૃત્તિ, લૂંટફાટ અને ચોરી-હિંસા જેવાં દુષ્કૃત્યો એટલાં બધાં વધી ગયાં કે, લોકોએ એમના નામ સાથે ગામનું નામ જોડી દીધું અને તેઓ ‘જોબન વડતાલો’ના નામથી પણ ઓળખાયા. પરંતુ, આ જોબન ભાયા પગીના જીવનનું પરિવર્તન શક્ય બન્યું !

અધર્મ વધે ત્યારે પ્રભુ પધારે, તેમ વડતાલમાં જોબન પગીના અધર્મને નાથવા ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ પ્રથમ વર્ણી વેશે પધાર્યા. જોબન પગીને ત્યારે સંબંધ આપ્યો, ઉપદેશ આપ્યો. તેઓનું પ્રથમ મિલન ગામના તળાવ પાસે આવેલા શ્રી હનુમાનજીના ડેરા પાસે થયું. પ્રભુએ જોબન પગીને જીવન સદ્માર્ગે વાળવા ઉપદેશ કર્યો. ત્યારબાદ બોરડીવાળા ખેતરે જઈને શ્રી નીલકંઠ વર્ણીજીએ ભવિષ્યમાં મોટું મંદિર કરવાની ઈચ્છા વ્યક્ત કરી અને લક્ષ્મીજીને મળેલ વરદાન પૂર્ણ કરવાના સંકેત આપ્યા. પરંતુ, જોબન પગીના દુરાચાર અને પાપવૃત્તિનો અંધકાર તેમના જીવન પર એવો છવાયો હતો કે, તેઓ પ્રત્યક્ષ પ્રભુના આદેશને પણ ભૂલી ગયા.

ધર્મધુરા સંભાળ્યા બાદ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે ડભાણમાં અહિં સક શ્રી વિષ્ણુયાગનું આયોજન કર્યું અને તે પ્રસંગે પોતાના ધામરૂપ સાધુ શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને ભાગવતી દીક્ષા આપી. આ દિવસોમાં જોબન પગીને ગતિમાન, જાતવાન ઘોડાની જરૂર હતી, જે તેને લૂંટફાટમાં ભાગી નીકળવા સહાયરૂપ બને. કોઈકે તેને જણાવ્યું કે, ‘આવી ઘોડી તો ભગવાન

સ્વામિનારાયણ પાસે છે અને તેઓ અત્યારે ડભાણ બિરાજે છે.’ જોબન પગી ઘોડી ચોરવા જાય છે પણ બે-ત્રણ રાત્રિના ઉજાગરા, અધાક પ્રયત્ન છતાં શ્રીજી મહારાજની ઘોડી ચોરી શકતા નથી. વળી, ઘોડશાળમાં ઘોડી ચોરવા આવે ત્યારે પ્રભુ હાજર હોય અને તે જ સમયે તેઓ પોતાની ઓરડીમાં આરામ પણ કરતા હોય. એક જ સમયે અનેક ઠેકાણે પ્રભુનાં દર્શન પામી જોબન વીધાયા અને શ્રી સ્વામિનારાયણ એ સામાન્ય પુરુષ નહિ, પણ ભગવાન જ છે તે પારખું કરીને નિષ્ઠા દઢ કરી. જોબન પગીના જીવનમાં સોનાનો સૂરજ ઊગ્યો. લૂંટફાટ છોડી હવે તેઓ સત્સંગી બન્યા. તલવાર અને બંદૂક છોડી તેમણે માળા અને ભજનનો સહારો લીધો. તેમની ભક્તિથી રાજ થઈ પ્રભુએ તેમની ઈચ્છા મુજબ વડતાલમાં કાયમી નિવાસ કરવાનો કોલ આપ્યો - મંદિરમાં મૂર્તિરૂપે બિરાજવાનો સંકેત આપ્યો.

વડતાલમાં ભક્તોના આગ્રહથી ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ અવારનવાર પધારતા. પ્રભુ પધારે તેનો સૌને અપાર આનંદ રહેતો. ઈ.સ. ૧૮૦૪થી ઈ.સ. ૧૮૩૬ના ૨૬ વર્ષના સમયકાળમાં શ્રીજી મહારાજ ૪૦ જેટલી વખત વડતાલ પધાર્યા હતા અને એક દિવસથી માંડી ચાર માસ સુધીનું રોકાણ કર્યું હતું. બોચાસણમાં સ્વામિનારાયણ ભગવાનનો સત્સંગ હતો. બોચાસણના ભક્તોના વડતાલમાં સંબંધ હોવાને પરિણામે વડતાલમાં પણ સત્સંગ પાંગર્યો હતો. બોચાસણથી પ્રભુ જ્યારે વડતાલ પધારે ત્યારે ગામના એકાંતિક ભક્તો બાપુભાઈ, જોબન પગી, વાસણ સુધાર, નારણગીર ગોસાઈ, ગોર વનમાળી, દાદાભાઈ, જોરાભાઈ, રણછોડભાઈ આદિ, બોચાસણના કાશીદાસ મોટા, ઉમરેઠના રૂપરામ ઠાકર, બામરોલીના તખો પગી અને નડિયાદ, બુધેજ, વસો, સોજિત્રા, સીંજવાડા, ડભાણ આદિ આસપાસનાં ગામના સેંકડો ભક્તો વડતાલ પધારતા અને શ્રીજી મહારાજનાં દર્શન-સમાગમનું સુખ લેતા. એક દિવસ તેઓએ પ્રભુને પ્રાર્થના કરી કે, ‘હે મહારાજ! આપ પધારો છો ત્યારે જે સુખ પ્રાપ્ત થાય છે તે અમૃતસમ છે અને આપ દૂર જાઓ છો ત્યારે અમારો આનંદ સુકાઈ જાય છે. માટે આપ અહીં આપની મૂર્તિ પધરાવો અને અમને આપનાં દર્શન-સેવા, સત્સંગનું સુખ આપો.’ ભક્તોની પ્રાર્થના સાંભળી તરત જ પ્રભુએ બોરડીવાળા ખેતરમાં બોરડીના વૃક્ષ નીચે એક સુંદર ઓરડી કરાવી, તેમાં પોતે તૈયાર કરાવેલી શ્રી નરનારાયણની મૂર્તિઓ પધરાવી, પ્રતિષ્ઠા-આરતી કરી ગામને પોતાની ઉપાસનાનું પહેલું મંદિર ભેટ આપ્યું.

અમદાવાદમાં શ્રી નરનારાયણ દેવની મૂર્તિપ્રતિષ્ઠા સમયે વડતાલમાં પણ મોટું મંદિર કરવાનો શ્રીજી મહારાજે ભક્તોને કોલ આપ્યો હતો, એટલે ભક્તોએ શ્રીજી મહારાજને તે યાદ કરાવ્યો અને વડતાલમાં મંદિર કરવા વિનંતી કરી. શ્રીજી મહારાજે ગામના અગ્રણી જમીનદારોને બોરડીવાળા ખેતર અને આસપાસની જમીનનો લેખ કરી આપવા વાત કરી. ગામના ભક્તિવંત અગ્રણીઓએ ગામની જેટલી અને જ્યાં જમીન જોઈએ તે લખી આપવા વાયદો કર્યો.

જે જગ્યાએ પૂર્વે મહારાજે ઓરડીમાં શ્રી નરનારાયણ દેવ પધરાવ્યા હતા તે જ જગ્યાએ સંવત ૧૮૭૮ના ચૈત્ર સુદ તેરસના દિવસે શ્રીજી મહારાજે સ્વયં પોતાનાં કરકમલો દ્વારા ખાતવિધિ કરી. ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ દ્વારા નિર્મિત મંદિર નિર્માણના ઈતિહાસમાં ત્રણ વર્ષ પૂર્વે કોઈ મંદિરની ખાતવિધિ થઈ હોય તો તે વડતાલ મંદિર જ છે. તે જ દિવસે મહારાજે વડનગરના શિલ્પી પુરુષોત્તમને બોલાવ્યા અને મોટું સરસ મંદિર કરવાનો નિર્દેશ કર્યો. પુરુષોત્તમ સલાટે મહારાજને નડિયાદમાં નારાયણનું મંદિર બતાવ્યું અને વડતાલમાં એવું જ મંદિર કરીએ તેવો ભાવ વ્યક્ત કર્યો. પ્રભુ નડિયાદ પધાર્યા અને મંદિર નિહાળ્યું પણ મન માન્યું નહિ. એટલે તેઓએ સલાટને નવા નકશા તૈયાર કરવા આજ્ઞા કરી. તેમજ, સંવત ૧૮૮૨ના ચૈત્ર સુદ ચોથના રોજ એટલે કે, ખાતવિધિનાં ચાર વર્ષ બાદ ગામવાસીઓએ, જમીનદારોએ ગામના અગ્રણીઓની હાજરીમાં ૧ રૂપિયાના સ્ટેમ્પપેપર ઉપર ધર્મપટ લખી આપ્યો અને શ્રીજી મહારાજને શ્રી લક્ષ્મીનારાયણનું મંદિર, સંતોની ધર્મશાળા માટે સૂરજ-ચંદ્ર રહે ત્યાં સુધી જમીન કૃષ્ણાર્પણ કરી. તે પૂર્વે સંવત ૧૮૮૦માં જોબન પગી અને કુટુંબીજનોએ પણ મહારાજને સત્સંગની પ્રવૃત્તિ કરવા સારુ ગામમાં આવેલી પોતાની માલિકીની જમીન કૃષ્ણાર્પણ કરી હતી. અને ધારું તલાવડી એટલે કે જે હાલ ગોમતી તળાવ તરીકે પ્રસિદ્ધ છે તે પણ ગામવાસીઓએ અર્પણ કર્યું. મંદિર કરવા સારુ ગામ સમસ્તે જમીન અર્પણ કરી હોય તેવો સંપ્રદાયનો આ પહેલવહેલો પ્રસંગ હતો. ગામના ભકતોની આવી ભક્તિથી, મંદિરના નિર્માણથી આવનારી પેઢી સંસ્કારે સહજ થશે તેવી ગામવાસીઓની દૂરદષ્ટિ પર મહારાજ અત્યંત પ્રસન્ન થયા. વળી, મહારાજે સ્વયં મંદિર ક્યાં નિર્માણ પામશે, સંતોની ધર્મશાળા, કૂવો જેનું નામ તેઓએ - 'જ્ઞાનકૂવ' આપ્યું, પોતાને રહેવાનું સ્થાન - 'હરિમંડપ' આદિ ક્યાં નિર્માણ પામશે તે પણ બતાવ્યું.

સંવત ૧૮૮૦ના સમયગાળામાં શ્રીજી મહારાજે બ્રહ્માનંદ સ્વામીને ૧૨ રૂપિયા આપી વડતાલમાં મંદિર નિર્માણ કરવાની સેવા સોંપી અને હસતા હસતા આજ્ઞા કરી કે, 'વડતાલમાં તળાવ કાંઠે હનુમાનજીનું ડેરું છે તેવું મંદિર કરજો.' એટલે બ્રહ્માનંદ સ્વામીએ પણ રમૂજ કરી કે, '૧૨ રૂપિયામાં તો તેવું ડેરું પણ ન થાય, માટે આપે જે ઓરડીમાં નરનારાયણ દેવ પધરાવ્યા છે તે જ ઠીક છે.' મહારાજે પ્રસન્ન થકા અક્ષરાનંદ સ્વામી અને અખંડાનંદ સ્વામીને તેમની સહાયમાં મૂક્યા. મંદિર માટે જમીનનો પાકો દસ્તાવેજ કરાવી લેવાનું સૂચન કર્યું અને દસ્તાવેજ ન થાય તો પણ મંદિર નિર્માણનું કામ શરૂ કરવાની આજ્ઞા કરી.

બ્રહ્માનંદ સ્વામી સંતો સાથે મંદિર નિર્માણ કરાવવા વડતાલ પધાર્યા એટલે સૌ ગામવાસીઓને ખૂબ આનંદ થયો. મંદિર નિર્માણનાં જે સ્વપ્નો સૌએ સેવ્યાં હતાં તે હવે સાકાર થશે તે મોજમાં સૌ રંગાઈ ગયા. બ્રહ્માનંદ સ્વામી અને જોબન પગીએ તો પૂરવેગમાં કામ આરંભ્યું. બામરોલી, સંગ્રયા અને

વડતાલના કુંભારો પાસે ઈંટો પડાવવાની શરૂઆત કરાવી. સંતો ભિક્ષા માગવા જતા અને કુંભારોને પ્રેમથી જમાડતા. હાલ જ્યાં લક્ષ્મીનારાયણ દેવ અને ધર્મદેવનું મંદિર છે ત્યાં બ્રહ્માનંદ સ્વામીએ શિખરોના પાયા ગણાવ્યા. ચરોતરની પોચી જમીન એટલે પથ્થરનો કસ આવે જ નહિ ને થોડું ખોદે ત્યાં પાણી નીકળે. છેવટે ત્યાં જ પાકી ઈંટોની કમાનો વાળી. આ રીતે પાયામાં જ આશરે સાત લાખ ઈંટો વાપરી. સૌને સેવાનો ખૂબ ભાવ હતો એટલે કુંભારો પણ અંતરથી સેવા કરતા. સૌને થતું કે આવું મોટું કાર્ય આટલી સરળતાથી કેવી રીતે ચાલી શકે !? બ્રહ્માનંદ સ્વામી અને સંતોને પૂર્ણ નિષ્ઠા હતી કે, 'જેમણે આ કાર્યની પ્રેરણા કરી છે તેઓ જ તે પૂર્ણ કરાવશે.'

શ્રીજી મહારાજ ત્યારે ગઢડા બિરાજમાન હતા. તેઓએ મનુષ્યલીલા કરી અને 'બ્રહ્માનંદ સ્વામીએ ગજા બહારનું કામ ઉપાડ્યું છે' એમ જણાવી ચિંતા વ્યક્ત કરી. 'આટલી બધી મૂડીની ચૂકવાણી આપણાથી થશે નહિ' તેમ જણાવી મહારાજે નિત્યાનંદ સ્વામીને એક પત્ર સાથે વડતાલ મોકલ્યા કે, 'બ્રહ્માનંદ સ્વામીને સમજાવો, હજુય મોડું નથી થયું.' મહારાજનો પત્ર લઈ નિત્યાનંદ સ્વામી વડતાલ આવ્યા, તેઓએ મંદિરનું કાર્ય નિહાળ્યું અને કમલાકાર મંદિરના પાયા જોઈ આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયા. મહારાજે કહેલી વાતો કરી તેમનો પત્ર બ્રહ્માનંદ સ્વામીને આપ્યો, જેમાં મહારાજે એક સાખી લખી હતી કે,

'અપની પહોંચ બિચારકે, કરીએ તેતી દોડ,
તેતા પાઉં પસારીએ, જેતી લંબી સોડ...'

પત્ર વાંચી બ્રહ્માનંદ સ્વામી બોલ્યા કે, 'અક્ષરધામના અધિપતિ પૂર્ણ પુરુષોત્તમ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણનાં મંદિર તો આકાશને આંબે એવાં હોય !' ત્યારે જોબન પગી પણ બોલ્યા કે, 'આ ચરોતરના ચોકમાં નાનું ડેરું શોભે નહિ !' શ્રીજી મહારાજે આપેલા બાર રૂપિયા તો હજુ બ્રહ્માનંદ સ્વામીની ચીથરીમાં જ પડ્યા હતા અને તેમ છતાં આવું મોટું કાર્ય સાકાર થઈ રહ્યું હતું, જે કે વળ કરુણાનિધિ પરાત્પર પુરુષોત્તમ સ્વામિનારાયણ ભગવાનના પ્રતાપે જ ! આ અહેસાસ નિત્યાનંદ સ્વામીને પણ થયો. બ્રહ્માનંદ સ્વામીની સૂઝ, દીર્ઘદષ્ટિ અને નિષ્ઠા જોઈ નિત્યાનંદ સ્વામી તેઓને વંદી રહ્યા. બ્રહ્માનંદ સ્વામીએ તેમને મદદ માટે વડતાલ જ રોકી દીધા અને કોઈ ભકત દ્વારા મહારાજને તેમની જ ઢબમાં પત્ર લખી મોકલાવ્યો કે,

'સાહેબ સરીખા શેઠિયા, બસે નગ્રકે માંલી,
તાકે ઘનકી ક્યાં કમી, જાકી હૂંડી ચાલે નવખંડ માંલી...'

આ પત્ર નિત્યાનંદ સ્વામીએ વાંચ્યો અને બ્રહ્માનંદ સ્વામી પાસે બે શબ્દો તે પત્રમાં ઉમેરાવ્યા કે, 'આ કાર્યમાં નિત્યાનંદ સ્વામીની પણ સંમતિ છે.' મહારાજને પત્ર મળ્યો એટલે બ્રહ્માનંદ સ્વામીની નિષ્ઠા જોઈ અંતરથી ખૂબ પ્રસન્ન થયા, પરંતુ વડતાલ જવા ઉતાવળ કરવા લાગ્યા. એટલે છેટે ઊભા રહેલાં જીવુબા બોલ્યાં કે, 'હે પ્રભુ ! બ્રહ્માનંદ સ્વામીનો સંકલ્પ સિદ્ધ થવા

દો!' તે સાંભળી શ્રીજી મહારાજ બોલ્યા કે, 'હવે આ લક્ષ્મીજી બોલ્યાં છે તેથી મંદિર સર્વોપરી થશે !'

બીજી બાજુ શિલ્પકળાના જાણકાર નિત્યાનંદ સ્વામીએ બ્રહ્માનંદ સ્વામીને સૂચન કર્યું કે, 'કમળાકાર નકશાને અનુરૂપ બે શિખરનું મંદિર કરો છો તેને બદલે ત્રણ શિખરનું મંદિર કરશો તો આકાર બંધબેસતો આવશે. વળી, વચ્ચે ઘુમ્મટ અને નાની નાની ઘુંમટીઓ કરો જેથી મંદિરની શોભા વધશે.' તે મુજબ ત્રણ શિખરના પાયા નાખ્યા અને કુલ મળીને મંદિરના પાયામાં નવ લાખ ઈંટો વપરાઈ ગઈ. જેટલું ભવ્ય મંદિર જમીનની ઉપર સર્જાયું તેટલું જ ભૂમિતળે પણ દટાયું છે.

શ્રીજી મહારાજ તે દરમિયાન વડતાલ પધાર્યા. મંદિરનિર્માણનું કાર્ય જોઈ ખૂબ રાજી થયા. વિશેષ રાજી તો એટલે થયા કે, પાયા ગાળવાની સેવામાં ગામના બધા જ ભક્તો મંડી પડ્યા હતા. તેમનો શ્રમયજ્ઞ જોઈ મહારાજે કહ્યું કે, 'આ તો સાક્ષાત્ પુરુષોત્તમ નારાયણની સેવા છે.' મહારાજ પોતે પણ આ સેવામાં જોડાઈ જતા. ઈંટવાડામાંથી પોતાની જરિયાન પાઘ ઉપર શ્રીજી મહારાજે બે ઈંટો ઉપાડી અને મંદિરના પાયામાં અર્પણ કરી, આમ કુલ છત્રીસ ઈંટો મહારાજે પાયામાં અર્પણ કરી. શ્રીજી મહારાજની આ પ્રાસાદિક ઈંટો બ્રહ્માનંદ સ્વામીએ પછીથી શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવની જે પીઠ ઉપર પ્રતિષ્ઠા થવાની હતી ત્યાં વાપરી. શ્રીજી મહારાજ મંદિરનિર્માણના કાર્યની દેખરેખ રાખતા અને જરૂરી માર્ગદર્શન આપતા. જે સંતો ગારાનું કામ કરતા તે સૌને શ્રીજી મહારાજ ભેટતા અને આશીર્વાદ આપતા. સંતો અચકાતા અને કહેતા કે, 'મહારાજ રહેવા દો, આ ગારો તમારાં વચ્ચો બગાડશે.' મહારાજ ભાવમાં આવીને તેમને કહેતા કે, 'આ ગારો નથી, આ તો ચંદન છે !'

આટલું મોટું કામ નિર્વિઘ્ને પાર પડે તે માટે અક્ષરબ્રહ્મ ગુણાતીતાનંદ સ્વામી અખંડ ધૂન-ભજન કરતા, નવા મુક્તોને કથા કરતા, મહારાજની સર્વોપરિતા સમજાવતા અને સેવા તથા માહાત્મ્યસભર ભક્તિનો કેફ ચઢાવી દેતા. મહારાજે કુશળ શિલ્પી હીરાજીને મંદિર નિર્માણના કાર્યમાં મુખ્ય રાખ્યા. તેમની મદદમાં પુરુષોત્તમ સલાટ તથા દામોદરભાઈ, નડિયાદના કેવળ અને અમદાવાદના કુબેરજીને રાખ્યા. ગ્રામજનોને ભેગા કરી સહાયમાં રહેવા જણાવ્યું. મયારામભટ્ટ અને પુરુષોત્તમભટ્ટ પાસે મહારાજે મુદૂર્ત જોવડાવ્યું અને વિક્રમ સંવત ૧૮૮૧ના કાર્તિક સુદ બારસના રોજ મૂર્તિપ્રતિષ્ઠા કરી દેવાનો અને પોતાનું સ્વરૂપ પધરાવવું છે તેવો ભાવ પ્રગટ કર્યો.

એક વર્ષ મંદિરનિર્માણનું કાર્ય ધમધોકાર ચાલ્યું. મૂર્તિપ્રતિષ્ઠા ઉત્સવ નજીક આવ્યો એટલે મહારાજે મુક્તાનંદ સ્વામી અને નિત્યાનંદ સ્વામીને માંડવીના અમીચંદ વણિકને ત્યાંથી શ્રી લક્ષ્મીનારાયણની પુરાતન મૂર્તિઓ લેવા વડોદરા મોકલ્યા અને પોતે પત્ર પણ લખી આપ્યો. મહારાજ ત્યારે ગઢડા બિરાજમાન હતા. સંતોએ વડોદરામાં વણિકનું ઘર શોધી લીધું અને તેમને ત્યાં જઈને મૂર્તિઓની માગણી કરી. વણિકે મૂર્તિઓ આપવા આનાકાની કરી

એટલે સંતોએ શ્રીજી મહારાજનું નામ દીધું અને તેઓએ લખી આપેલો પત્ર પણ આપ્યો. આથી તરત જ વણિકની સ્મૃતિ તાજી થઈ અને તેમણે સંતોને વાત કરી કે, 'વર્ષો પહેલાં તમારા સ્વામિનારાયણ ભગવાન વણી વેશે મારા ઘરે પધાર્યા હતા. અંતર્યામીપણે તેઓએ જાણી લીધું કે, મારા ઘરે શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવની પુરાતન મૂર્તિઓ છે. અમે તો વણીની લીલા જોઈ આશ્ચર્યમાં જ પડી ગયા. ત્યારે તેઓએ અમને કહ્યું હતું કે, 'ભવિષ્યમાં હું મારા સંતોને તમારે ત્યાં મોકલીશ અને તમે તેમને આ મૂર્તિઓ આપશો.'

આ વાત કરી વણિકે સંતોને મૂર્તિઓ આપી. શ્રેત મૂર્તિઓનાં દર્શન કરી સંતો ભાવમાં આવી ગયા. મૂર્તિઓ નયનરમ્ય હતી, તે જોઈને સંતોને સંકલ્પ થયો કે, 'આવી મૂર્તિઓ તો શ્રીજી મહારાજ જ્યાં બિરાજે છે તે ગઢપુરમાં જ શોભે.' એટલે ગાડામાં સાયવીને મૂકેલી મૂર્તિઓ લઈ સંતોએ વડતાલને બદલે ગઢડાનો માર્ગ પકડ્યો. બોચાસણ આવ્યું ત્યાં તો ચૈત્ર માસ હોવા છતાં કડાકા સાથે મુશળધાર વરસાદ પડ્યો. સૌ અચંબામાં પડ્યા. ગુજરાતની પોચી જમીનને લીધે કાદવ થઈ ગયો. ગાડાનાં પૈડાં જમીનમાં ફસાયાં. ગાડું એક ડગલું આગળ ચાલે નહિ અને વરસાદનો પ્રકોપ અસહ્ય હતો. બોચાસણના કાશીદાસ મોટાને બોલાવ્યા અને મદદ લીધી તેમ છતાં ગાડું આગળ વધે જ નહિ. છેવટે એ મૂર્તિઓ કાશીદાસને ત્યાં બોચાસણમાં જ મૂકવાનો નિર્ણય કર્યો. ગઢડા જઈને સંતોએ મહારાજને આખી વાત કરી. એટલે મહારાજે હસતા હસતા મર્મમાં કહ્યું કે, 'દેવને ગુજરાતનો મીઠો મધુરો આમ્રસ જમવો હોય પછી એ અહીં રોટલા ને દાળ જમવા કાંઈ આવે ?' થોડા માસ બાદ મહારાજ સંઘ લઈને વડતાલ પધાર્યા. વળી, સંતોને શંકા હતી કે, 'નારાયણની મૂર્તિમાં આયુધો શાસ્ત્રોક્ત રીતે મૂકાયાં નથી. જ્યાં ગદા હોવી જોઈએ ત્યાં ચક્ર છે અને ચક્ર હોવું જોઈએ ત્યાં ગદા છે !' મહારાજે માત્ર મંદ સ્મિત કર્યું અને કહ્યું કે, 'સમય આવશે ત્યારે નારાયણ આયુધોની ફેરબદલી કરી લેશે.'

બ્રહ્માનંદ સ્વામી બોચાસણથી મૂર્તિઓ મંગાવવાનું ભૂલી ગયા હતા અને મહારાજે વડતાલમાં યોજિત એક સભામાં કાશીદાસ મોટાને જોયા. મહારાજે તેમને કહ્યું કે, 'તમારા ઘરે જે લક્ષ્મીનારાયણ દેવની યુગલ મૂર્તિઓ સંતો મૂકી ગયા હતા તે અમારે અહીં વડતાલમાં પધરાવવી છે, તો એ અમને આપી દો !' શ્રીજી મહારાજની વાત સાંભળી કાશીદાસ ભાવવિભોર બની ગયા. તેમણે પ્રભુને કહ્યું કે, 'છેલ્લા આઠ માસથી મૂર્તિઓ મારા ઘરે છે અને તેમની થાળ-પૂજા અમે કરીએ છીએ. તો આપ બોચાસણમાં જ મૂર્તિઓ પધરાવો તેવો મારો સંકલ્પ છે. આપને જોઈએ તેટલી જમીન આપું પણ મૂર્તિઓ બોચાસણ જ રહે તેવું કરો.' ત્યારે પરભાવમાં આવીને શ્રીજી મહારાજ બોલ્યા કે, 'અમદાવાદના મંદિરે અને વડતાલમાં ઓરડીમાં અમે ઉપાસનાની યુગલ મૂર્તિઓ પધરાવી. અહીં વડતાલમાં પણ લક્ષ્મીનારાયણની મૂર્તિ સ્વરૂપે યુગલ ઉપાસના અમે સ્થાપિત કરીશું. પરંતુ, તમારે ત્યાં બોચાસણમાં તો અમારે અમારા ધામ સાથે બિરાજવું છે. ઉપાસનાથી જ મોક્ષ છે અને એવી

મોક્ષદાયી ઉપાસના, અમારી શુદ્ધ સનાતન સર્વોપરી ઉપાસના એટલે કે શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમની ઉપાસના બોચાસણથી અમારે સ્થાપવી છે. માટે નિશ્ચિંત રહેજો ! તમારો સંકલ્પ જરૂર પૂરો થશે ! અને સર્વોપરી, સર્વકર્તા, સકલ નિયંતા અમારો આ વર અમારા સ્વરૂપરૂપ ઓકાંતિક સંત દ્વારા સાકાર થશે !

અને ખરેખર, ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના આશીર્વાદ મુજબ બ્રહ્મસ્વરૂપ શાસ્ત્રીજી મહારાજે સંવત ૧૯૬૩માં બોચાસણમાં શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાનું સર્વપ્રથમ ગગનચુંબી મંદિર નિર્માણ કરાવી તેમાં મધ્ય મંદિરે પૂર્ણ પુરુષોત્તમ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ અને અક્ષરબ્રહ્મ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની જોડે મૂર્તિઓ પધરાવી પ્રભુના વરને સાકાર કર્યો.

મહારાજના વચનથી કાશીદાસ-મોટાને શાંતિ થઈ. બીજા દિવસે સંતો બોચાસણ ગયા અને મૂર્તિઓ લઈ આવ્યા. મૂર્તિઓ યજ્ઞશાળામાં ગોઠવાઈ અને બધાએ જોયું તો નારાયણની મૂર્તિનાં આયુધો શાસ્ત્રોક્ત રીતે જ ગોઠવાયાં હતાં. સૌને શ્રીજી મહારાજની દિવ્યતા સમજાઈ. આ તરફ વાસુદેવ નારાયણ અને હરિકૃષ્ણ મહારાજ, જે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણનું સ્વરૂપ છે તે મૂર્તિઓ મહારાજે નારાયણજીભાઈ પાસે તૈયાર કરાવેલાં ચિત્રો

મધ્ય ખંડમાં શ્રી રણછોડજી, શ્રી નારાયણજી, શ્રી લક્ષ્મીજી

અનુસાર તેઓ જાતે જ વડોદરા જઈ કંસારા પાસે બનાવડાવી વડતાલ લાવ્યા હતા. પછી હાલ જ્યાં રામપ્રતાપભાઈનું ઘર છે તેની સામે યજ્ઞશાળા તૈયાર કરી, ધજાઓ કોણ ચઢાવશે તેની ગોઠવણ કરી.

વિક્રમ સંવત ૧૮૮૧ના કાર્તિક સુદ બારશના મંગલકારી દિવસે, બુધવારે સવારે ભવ્ય વેદોક્ત યજ્ઞ થયો. નોબત, શરણાઈ, ઢોલ-નગારાના નાદ સાથે શોભાયાત્રા નીકળી. ત્રણ શિખર પૈકી ઉત્તર શિખરની નીચેના ખંડમાં શ્રી ધર્મદેવ-ભક્તિમાતા અને શ્રી વાસુદેવનારાયણ, મધ્ય ખંડમાં શ્રી

લક્ષ્મીનારાયણ અને દક્ષિણ શિખરની નીચેના ખંડમાં શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ સ્વરૂપે પોતિ બિરાજ્યા અને સાથે શ્રી રાધા-કૃષ્ણની મૂર્તિઓ સ્થાપી. તે સિવાય મંદિરના ધુમ્મટમાં સૂર્યનારાયણ, નૃસિંહજી, શેષનારાયણ, વરાહ, મત્સ્ય, કુર્મ આદિ સ્વરૂપોની મૂર્તિઓ સ્થાપી અને મુખ્ય દરવાજા પાસે બંને ખંડમાં શ્રી ગણપતિજી અને શ્રી હનુમાનજીની મૂર્તિઓ પધરાવી. હજારો ભક્તો આ મહોત્સવમાં સહભાગી બનવા દેશ-દેશાંતરથી પધાર્યા હતા. શ્રીજી મહારાજ પોતાનું સ્વરૂપ પોતાની હયાતીમાં ભવિષ્યની પેઢીના કલ્યાણ માટે પધરાવશે તેનો સૌને ખૂબ આનંદ હતો. સૌની ઉપસ્થિતિમાં શ્રીજી મહારાજે દરેક મૂર્તિઓનાં વિધિસર પૂજન કર્યાં. ન્યાસવિધિ શરૂ થઈ ત્યારે સૌ આશ્ચર્યમાં

દક્ષિણ ખંડમાં શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ, શ્રી કૃષ્ણ, શ્રી રાધિકાજી

ઉત્તર ખંડમાં શ્રી વાસુદેવજી નારાયણ, શ્રી ધર્મદેવ, શ્રી ભક્તિમાતા

પડી ગયા અને જોઈ જ રહ્યા કે, જેટલી મૂર્તિઓ હતી તેટલાં સ્વરૂપ ધારણ કરી શ્રીજી મહારાજે એક સાથે બધી જ મૂર્તિઓનો ન્યાસવિધિ કર્યો. પ્રતિષ્ઠા આરતી કરી મહારાજે વિશ્વ સમસ્તને વડતાલનું ભવ્ય મંદિર ભેટ આપ્યું.

શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજની પ્રતિષ્ઠા કરતી વખતે સ્વયં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે કહ્યું હતું કે, ‘અર્ચા સ્વરૂપ આ હરિકૃષ્ણ મહારાજની મૂર્તિ, અક્ષરધામમાં બિરાજમાન પરમસ્વરૂપ અને અમારું મનુષ્ય દેહધારી પ્રત્યક્ષ

સ્વરૂપ આ ત્રણેયમાં અણુમાત્ર ભેદ નથી. આ અર્ચા સ્વરૂપનું પૂજન, અર્ચન અને ઉપાસના અમારું જ પૂજન, અર્ચન અને ઉપાસના છે.’ વળી જણાવ્યું કે, ‘આ મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠિત કરેલી વાસુદેવની મૂર્તિ અમારું બાળસ્વરૂપ છે.’

વડતાલના બધા જ ભક્તોના સેવાભાવથી રાજી થઈ બીજા જ દિવસથી મહારાજે સૌના ઘરે પધરામણી કરી અને જેમણે જે બનાવ્યું હતું તે ભાવથી જમ્યા, સૌનો ભાવ ગ્રહણ કર્યો અને સ્મૃતિઓ આપી કલ્યાણ કર્યાં. મૂર્તિઓના શણગાર, પૂજનનું મહારાજ ખાસ ધ્યાન રાખતા અને રખાવતા. મંદિરનિર્માણમાં આપવાના સૌના પૈસા મહારાજે ચૂકવી દીધા, શિલ્પીઓને ભેટ પણ આપી.

એક વર્ષ બાદ વડતાલની દિવ્ય ભૂમિ સાક્ષી બની સંપ્રદાયના આચાર્ય સ્થાપનની ! સંવત ૧૮૮૨ના કાર્તિક સુદ અગિયારસના દિવસે મધ્યાહન કાળ વીતે તે પહેલાં મંદિરની પાછળ જ્યાં હાલ ઓટો છે ત્યાં બિરાજી આશ્રિતોની વિશાળ મેદની વચ્ચે શાસ્ત્રોક્ત વિધિથી અનુગામી આચાર્યોની સ્થાપના કરી. સૌને એમ હતું કે, ‘મહારાજ એક આચાર્ય સ્થાપણે, પરંતુ બે આચાર્યો સ્થાપી મહારાજે દિવ્ય અને અનુપમ લીલા કરી.’ દશમને દિવસે સૌ અગ્રણી સંતો-ભક્તો સમક્ષ મહારાજે સંપ્રદાયના આચાર્યપદે સાધુ, ગૃહસ્થ કે કોઈ બ્રહ્મચારીને નીમવાની વાત કરી, જેથી સત્સંગ અને સંપ્રદાયનો સુવ્યવસ્થિત વિકાસ થાય અને ભક્તોને માર્ગદર્શન મળે. પરંતુ, કોઈએ કાંઈ સૂચન કર્યું નહિ, માત્ર વડીલ સંત મુક્તાનંદ સ્વામીએ સૂચન કર્યું કે, ‘ત્યાગી સંત કે બ્રહ્મચારી તે સ્ત્રી, દ્રવ્ય અને માન-મોટપથી દૂર રહે તે જ યોગ્ય છે. અને ગૃહસ્થ મુક્ત કરતાં પછી ધર્મકુળમાંથી જ કોઈ આચાર્ય પદે સ્થપાય.’

બીજે દિવસે એટલે કે એકાદશીના રોજ શ્રી ધર્મદેવના પ્રાગટ્યપર્વે મોટી સભા યોજી અને મંદિરની પાછળ ઓટો છે ત્યાં ગાદી-તકિયા નંખાવ્યાં. મોટી પાટ પર પ્રભુ બિરાજ્યા અને આજુબાજુ પાટ પાસે રામપ્રતાપભાઈ અને ઈચ્છારામભાઈ પોતાના પુત્રો સાથે બિરાજ્યા. સામે એક બાજુ સંતો અને

વડતાલમાં શ્રીજી મહારાજે સંપ્રદાયના બે દેશોના બે આચાર્યોની પરંપરા સ્થાપી

બીજી બાજુ ગૃહી ભાઈઓ તો વળી, દૂર સ્ત્રી વર્ગ બિરાજ્યો. ભગવાને પોતાના બંને ભાઈઓ પાસે એક એક પુત્રની માંગ કરી અને પોતાની ધર્મધુરા હવે ધર્મકુળમાં સ્થાપિત કરવાની વાત કરી. પ્રભુની માંગણી પ્રમાણે રામપ્રતાપભાઈએ પોતાના ત્રણ પુત્રો પૈકી વચેટ પુત્ર શ્રી અયોધ્યાપ્રસાદજી અને ઈચ્છારામ-ભાઈએ પોતાના પાંચ પુત્રો પૈકી બીજા પુત્ર શ્રી રઘુવીરજીને શાસ્ત્રોક્ત દત્તવિધિથી સોંપ્યા.

મહારાજે બંનેને પોતાના પુત્રો

તરીકે ગ્રહણ કર્યા અને તેઓની પ્રથમ પોતે પૂજા કરી બાદ શિષ્યો પાસે કરાવી. મહારાજે કહ્યું કે, ‘સંપ્રદાયનાં બે મુખ્ય મંદિરો, વડતાલ અને અમદાવાદના મધ્યભાગથી પૂર્વમાં કલકત્તાથી પશ્ચિમમાં બેટ શંખોદ્વાર સુધી એ બે સરહદનાં બિંદુઓ વચ્ચે આડી રેખા આંકીને અમે સંપ્રદાયના નહિ, પણ ભારત દેશના બે વિભાગ કલ્યા છે. એ સરહદે ખાની ઉત્તરે આવેલો દેશ શ્રી નરનારાયણ દેવના દેશ તરીકે અને દક્ષિણે આવેલો દેશ શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવના દેશ તરીકે સંપ્રદાયમાં ઓળખાશે. જે-તે દેશ વિભાગમાં વસતા આશ્રિતો, જે-તે વિભાગમાં આવેલ મંદિરોમાં અન્ન, વસ્ત્ર, ધન આદિક જે કંઈ સ્થાવર મિલકત અર્પણ કરે તે જે-તે દેશના દેવની માલિકીની ગણાશે. તેમાં આચાર્ય, ત્યાગી, ગૃહસ્થ કે ધર્મકુળના કોઈ સભ્યનું સ્વામિત્વ કે હક્ક-ભાગ રહેશે નહિ. જે-તે દેશના આચાર્યો જે-તે દેશની મિલકત ને સત્સંગનો આશ્રિતો અને સંતોની સલાહ મુજબ સુવહીવટ માત્ર કરશે.’ કોઈને પણ જો કોઈ શંકા ઉદભવી હોય તો તે શ્રીજી મહારાજના શબ્દો સાંભળી નિર્મૂળ થઈ ગઈ. અત્યંત પારદર્શક અને ન્યાયપૂર્ણ વ્યવસ્થાના અનુભવ કરી સૌ કોઈ આનંદી રહ્યાં.

ઉપરોક્ત સ્પષ્ટતા બાદ પ્રભુએ શુકમુનિ પાસે બે ચિઠ્ઠીઓ તૈયાર કરાવી. એક ઉપર લખાવ્યું કે, ‘શ્રી નરનારાયણ દેવનો દેશ: સ્થાવર જંગમ સર્વ મિલકત શ્રી નરનારાયણ દેવની માલિકીની રહેશે.’ અને બીજી ઉપર લખાવ્યું કે, ‘શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવનો દેશ: સ્થાવર જંગમ સર્વ મિલકત શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવની માલિકીની રહેશે.’ બંને ચિઠ્ઠીઓ અલગ અલગ વાળીને એક પાત્રમાં મુકાવી અને ત્યારબાદ પાત્ર પોતાના હાથમાં રાખી નવપ્રતિષ્ઠિત આચાર્યો પાસે એક ચિઠ્ઠી ઉપડાવી. પ્રથમ આચાર્ય શ્રી અયોધ્યાપ્રસાદજી મહારાજે ચિઠ્ઠી ઉપાડી અને ખોલીને જોયું તો તેમાં શ્રી નરનારાયણ દેવના દેશની વિગત લખી હતી. ત્યારબાદ બંને ચિઠ્ઠી ભેગી કરી અને આચાર્ય શ્રી

રઘુવીરજી મહારાજે ચિઠ્ઠી ઉપાડી અને તેમના હાથમાં શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવના દેશવાણી પત્રિકા આવી. પછી મહારાજે તે બંનેને જે-તે દેશના આચાર્ય તરીકે જાહેર કર્યા અને સૌ કોઈએ મહારાજનો સૂર વધાવી લીધો.

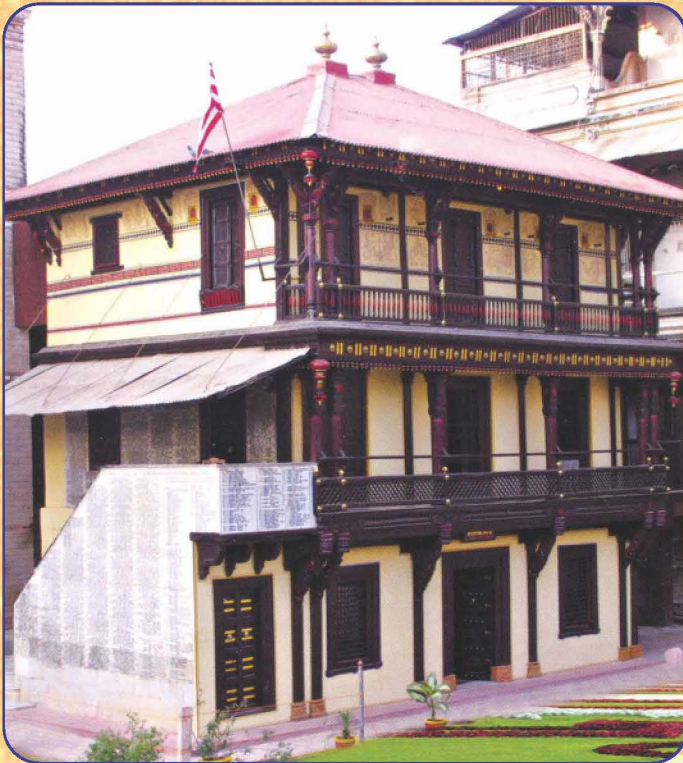
પછી શ્રીજી મહારાજે સ્ત્રી વર્ગમાં બેઠેલાં આચાર્યશ્રી અયોધ્યાપ્રસાદજીનાં ધર્મપત્ની સુનંદાબાઈ અને આચાર્ય શ્રી રઘુવીરજી મહારાજનાં ધર્મપત્ની વિરજાબાઈને અનુક્રમે શ્રી નરનારાયણ દેવ અને શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવનાં આચાર્યા તરીકે જાહેર કર્યાં. પુરુષવર્ગે આચાર્યોની અને સ્ત્રીવર્ગે આચાર્યાઓની પૂજા કરી. પછી આચાર્યોને સંબોધીને મહારાજ બોલ્યા કે, “તમારે સંબંધ વિનાની કોઈ પણ સ્ત્રી સાથે બોલવું નહિ, તેમ જ તેનો કોઈ નિમિત્તે સ્પર્શ પણ ન કરવો; મુમુક્ષુ સ્ત્રીઓને તમારે દીક્ષા પણ આપવી નહિ. પણ તમારી આજ્ઞા અને અનુમતિથી તમારી ધર્મપત્નીઓએ દીક્ષા આપવી. તમારાં ધર્મપત્નીઓએ સમીપ સંબંધ વિનાના કોઈ પુરુષ સાથે બોલવું નહિ કે સ્પર્શ પણ કરવો નહિ. એટલું જ નહિ, પણ તે પોતાનું મુખ જુએ તે રીતે પણ વર્તવું નહિ. અને આ આચાર્યપદ વારસામાં પરંપરા ઊતરે તેવું પદ, હક્ક કે મિલકત નથી. તમારે એક કરતાં વધુ પુત્રો હોય તો તેમાં જે સૌથી વધારે ધર્મનિષ્ઠ, ધર્મકુશળ અને ધર્મસમર્થ હોય તેને, પછી એ મોટો પુત્ર હોય કે નાનો પણ તેને જ અગ્રગણ્ય ગૃહસ્થો અને સંતોની સંમતિ, સલાહ મેળવી તમારા અનુગામી તરીકે લેખી નિયુક્ત કરવો. આ પ્રકારે લેખી કરી ન હોય તો તે તમારો સગો પુત્ર હોય ને ગુણવાન હોય તો પણ તે આચાર્યપદનો અધિકારી ગણાશે નહિ. તમારે એવો કોઈ ગુણવાન પુત્ર ન હોય તો ધર્મદેવના પરિવારમાંથી એવો

ગુણવાન પુરુષ શોધી કાઢીને અગ્રગણ્ય ત્યાગી અને ગૃહસ્થ હરિભક્તોની સલાહ-સંમતિ લઈને મેં તમને જેમ દત્તવિધિથી પુત્ર પદે ગ્રહણ કર્યા છે, તેમ તમારે પણ કરવું અને પછી તેની લેખી આચાર્યપદે નિયુક્ત કરવી.”

(સંદર્ભ ‘વડતાલ દર્શન’, લેખક : રમેશચંદ્ર લા. પંડ્યા, પ્રકાશક : શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર વડતાલ સંસ્થાન, વર્ષ : ઈ.સ. ૧૯૯૯)

આવી સચોટ સમજૂતી આપી દેશ-વિભાગનો લેખ પણ કર્યો અને ત્યારબાદ મહારાજે પોતાનું કલ્યાણકાર્ય ચાલુ રાખ્યું. હરિમંડપની રચના અને સંતો માટે ધર્મશાળા વડતાલમાં પ્રભુએ કરાવી. એ પ્રાસાદિક હરિમંડપમાં પ્રભુ બિરાજતા અને ત્યાં જ શ્રીજી મહારાજે સર્વ જીવના હિત કરનારી પોતાની વાણીસ્વરૂપા ‘શિક્ષાપત્રી’, સંવત ૧૮૮૨ના મહા સુદ પાંચમ, એટલે કે વસંતપંચમીના મંગલકારી દિવસે એક જ બેઠકે સંસ્કૃત ભાષામાં સંપ્રદાયની આચારસંહિતા લખી. આમ, સમસ્ત વિશ્વના મંગલનું કેન્દ્ર પ્રભુએ વડતાલને બનાવ્યું.

તે દરમિયાન શ્રીજીમહારાજની આજ્ઞાથી સંતોએ ‘વચનામૃત’ ગ્રંથનું સંકલન કાર્ય શરૂ કરી દીધું હતું. કુલ ૨૬૨ વચનામૃતમાંથી સૌથી વધુ ૧૮૪ એટલે કે ૭૦ ટકા વચનામૃત ગઢડાનાં છે અને બીજા ક્રમાંકે વડતાલ આવે છે. વડતાલના ૨૦ ઉપદેશો વચનામૃતમાં સંપાદિત કરાયા છે. તેમાંય વળી, મૂર્તિપ્રતિષ્ઠા અને તે પછીના શ્રીજી મહારાજના ઉપદેશો વચનામૃતમાં સમાવ્યા હોય તેવું એકમાત્ર સ્થાન વડતાલ છે. વડતાલમાં શ્રીજી મહારાજે મુખ્ય મંદિરમાં નવ વચનામૃત, મંદિરના પ્રાંગણમાં લીમડાના વૃક્ષ નીચે - જ્યાં હાલ

વડતાલમાં વસંત પંચમીના પાવન દિવસે શ્રીજી મહારાજે પ્રાસાદિક હરિમંડપમાં બિરાજી એક જ બેઠકે સંપ્રદાયની આચારસંહિતા - ‘શિક્ષાપત્રી’નું લેખન કર્યું

ઓટો છે ત્યાં સાત વચનામૃત, હવેલીમાં એક વચનામૃત અને ગોમતીજીને કાંઠે આંબાવાડિયામાં ત્રણ વચનામૃત ઉચ્ચાર્યા છે. તેમાંથી વડતાલ પ્રકરણના ૧૯મા વચનામૃત - 'ભક્ત થાવાનું, અવિવેકનું'માં શ્રીજી મહારાજે મંદિરમાં બિરાજી પોતે સદાકાળ આ પૃથ્વી પર સાધુરૂપે પ્રગટ રહેશે તેના સાંકેતિક મર્મ ઉદગાર્યા કે, "આ જીવને જ્યારે ભરતખંડને વિષે મનુષ્ય દેહ આવે છે ત્યારે ભગવાનના અવતાર કાં ભગવાનના સાધુ એ જરૂર પૃથ્વી ઉપર વિચરતા હોય; તેની જો એ જીવને ઓળખાણ થાય તો એ જીવ ભગવાનનો ભક્ત થાય...." આમ, આપણને સૌને ખરા અર્થમાં ભક્તિમાર્ગે સનાથ રાખવાના પ્રભુના વરદાનનું મુખ્યકેન્દ્ર પણ વડતાલ જ બન્યું.

તે સમયમાં જે મુમુક્ષુઓ તીર્થયાત્રા કરીને દ્વારિકા તીર્થનાં દર્શનાર્થે જતા તે સૌ પર ગોમતીમાં સ્નાન કરવા માટે કર લાદવામાં આવતો. સાધુ, ત્યાગી કે જે સ્ત્રી-ધનના વૈરાગીઓ હોય તેમની પાસે પણ તે કર ફરજિયાતપણે માગવામાં આવતો. વળી, ગરીબ ગૃહસ્થ માટે પણ તે અસહનીય હતું. તેમાં ય વળી જો રસ્તામાં ચોર કે લુટારાએ તીર્થયાત્રીને લૂંટી લીધા તો દ્વારિકા પહોંચે ત્યારે તેની પાસે કાંઈ બચે નહિ ને પવિત્ર સ્નાનનો લાભ લઈ શકે નહિ. કોઈ વહીવટકર્તા આ બાબતે કોઈનું સાંભળતા નહિ અને બેફામ કર ઉઘરાવતા. આ તકલીફ સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના સાધુઓ, આશ્રિતજનો અને ધર્મકુળના સભ્યોને પણ થતી. ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના સાધુ સચ્ચિદાનંદ સ્વામીને દ્વારિકામાં કર ભર્યા સિવાય દર્શન માટે પ્રવેશ આપ્યો નહિ. સ્વામીએ પણ ટેક લીધી કે, 'ભગવાનનાં દર્શન સિવાય જમવું નહિ.' સ્વામીને દસ ઉપવાસ થયા અને તેમની ભક્તિથી પ્રસન્ન થઈ દ્વારિકેશજીએ તેમને દિવ્ય દર્શન દીધાં અને તેમની પીડા સાંભળી વડતાલમાં શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવના મંદિરમાં બિરાજવા વચન આપ્યું. તીર્થયાત્રા બાદ સ્વામી વડતાલ પધાર્યા અને શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનને સઘળી વાત કરી. ધનના ત્યાગી સાધુઓની વ્યવસ્થા સચવાય, આશ્રિતજનોની મનોકામના પૂર્ણ થાય ને વળી, ધનલોલુપ વહીવટકર્તાઓને શીખ પ્રાપ્ત થાય તે હેતુથી તેમજ ભક્તોની અંતરની પ્રાર્થનાઓથી શ્રીજી મહારાજે વડતાલમાં જ ગોમતી અને શ્રી રણછોડજીની મૂર્તિની સ્થાપના કરવા સંકલ્પ કર્યા. મહારાજે વડતાલમાં તે સમયનું ધારું તળાવ ઊંડું ખોદાવ્યું. તેના શ્રમયજ્ઞમાં પ્રભુ પોતે પણ જોડાઈને જરૂરી માર્ગદર્શન આપતા અને હાલ જ્યાં છત્રી છે ત્યાં બિરાજી તેઓ શ્રમયજ્ઞ નિહાળતા. શ્રીજીમહારાજના આશીર્વાદથી તળાવમાં પાણી ભરાયું અને પ્રભુએ વિધિવત્ પૂજા કરી, તીર્થત્વ બક્ષી 'ધારું તળાવ'નું નામ બદલી 'ગોમતી તળાવ' આપ્યું અને આશીર્વાદ વરસાવ્યા.

ત્યારબાદ શ્રીજી મહારાજે શ્રી રણછોડજીની મૂર્તિ ડુંગરપુરમાં તૈયાર કરવા આજ્ઞા કરી. અચાનક શ્રીજીમહારાજની તબિયત

નાજુક થવા લાગી. સંવત ૧૮૮૬ના ચૈત્ર વદ સાતમના દિને શ્રી રણછોડજીની મૂર્તિ મંદિરના મધ્યગર્ભમાં શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવ સાથે પધરાવવી તેવું નક્કી કરાયું. પણ શ્રીજી મહારાજ આ પ્રસંગે પધારી નહિ શકે તે જાણી સૌને સ્વાભાવિક દુઃખ થયું. અંતે, શ્રી અયોધ્યાપ્રસાદજી મહારાજ, વડીલ સાધુઓ અને અગ્રણી મુક્તોની આજ્ઞા, સૂચન અને અનુમતિથી શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવ ગાદીના પ્રથમ આચાર્યશ્રી રઘુવીરજી મહારાજે શ્રી રણછોડજીની મૂર્તિપ્રતિષ્ઠાકરી પ્રભુનો સંકલ્પ પ્રભુની હયાતીમાં જ સાકાર કર્યો.

રસપ્રદ વાત એ છે કે, આ મંદિરમાં મધ્ય ગર્ભગૃહમાં પ્રતિષ્ઠિત મૂર્તિઓ સિવાય શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજની મૂર્તિ સહિત અન્ય બધી જ મૂર્તિઓ પંચઘાતુની છે. મધ્યગૃહમાં શ્રી રણછોડજીની મૂર્તિ કાળા પથ્થરની છે, જ્યારે માત્ર શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવની પુરાતની મૂર્તિઓ શ્વેત પાષાણની છે, જે શ્રીજી મહારાજની અમૂલી ભેટ છે. શ્રીજી મહારાજે નિર્માણ કરાવેલ છ મંદિરોના મુખ્ય દેવ પૈકી વડતાલના શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવની મૂર્તિ જ માત્ર શ્વેત છે અન્ય બધાં જ મંદિરોના મુખ્ય દેવની મૂર્તિઓ શ્યામ રંગની છે; જે પણ વડતાલને વિશેષ બનાવે છે.

ધન્ય છે એ સૌ સંતોને, વડતાલ ધામ અને ચરોતર પ્રદેશના એ સૌ ભક્તોને કે, જેઓ પૂર્ણપુરુષોત્તમ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના સંકલ્પે માત્ર ૧૨ રૂપિયાની મૂડી લઈને મોકલેલા બ્રહ્માનંદ સ્વામી દ્વારા ટૂંકા ગાળામાં સંપ્રદાયનું ત્રીજું આટલું ભવ્ય મંદિર સ્થવામાં નિમિત્ત બન્યા. આ જ વડતાલ મંદિરમાં મહારાજે સંપ્રદાયમાં બે ગાદીના આચાર્યની પરંપરા સ્થાપી જેની સુવાસ સમગ્ર વિશ્વમાં પ્રસરી અને તેઓ દ્વારા અગણિત ભક્તોનાં જીવન ઉન્નત બન્યાં.

સુવર્ણમંડિત શિખર સાથે શોભતું વડતાલનું મંદિર

પ્રેમમૂર્તિ, ઠરુણાસાગર સંતભગવંત સાહેબજીના ૮૦મા પ્રાગટ્યપર્વની દેશ-વિદેશમાં ભક્તિભાવે ઉજવણી

તીર્થધામ ધારીમાં બ્રહ્મસ્વરૂપ ભગતજી મહારાજ તથા સંતભગવંત સાહેબજી પ્રાગટ્યોત્સવ

ભારતના કાશ્મીરમાં પુલવામામાં થયેલા આતંકી હુમલા બાદ દેશની ગંભીર પરિસ્થિતિ અને શહીદોની શહાદતને ધ્યાનમાં લઈ સંતભગવંત સાહેબજીએ સ્વયં સંકલ્પ કર્યો કે, આ વર્ષે હોળી-ધુળેટીનો સમયો ભવ્યતાથી ઊજવવા ને બદલે સમગ્ર વિશ્વમાં શાંતિ સ્થપાય તેમજ ભક્તોના ઉત્કર્ષ થાય તે માટે મહાપ્રસાદીનું તીર્થસ્થાનકે જ્યાં સાક્ષાત્ યોગીબાપા પ્રગટ્યા, એ દિવ્ય ભૂમિ પર રહ્યા-વિચર્યા; એવા ધારી મહાતીર્થમાં ધૂન, ભજન અને પ્રાર્થના કરીએ. આ નિમિત્તે ૨૦ માર્ચના રોજ સવારે તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરીથી ૬૦ જેટલા સંતો અને અક્ષરમુક્તોને લઈને સંતભગવંત સાહેબજીએ ધારી પ્રતિ પ્રયાણ કર્યું. યોગીબાપા જેમ ભગવાનના ભાવથી ભક્તોની સેવા કરતા તે રીતે સાહેબજીએ પણ બધા ભક્તો આરામદાયક યાત્રા કરી શકે તે માટે સર્વ સુવિધાઓ ગોઠવી.

ધારી પહોંચ્યા બાદ સાંજે સાહેબજી સૌ ભક્તોને લઈને યોગીબાપાના પ્રાગટ્યસ્થાન-મંદિરે દર્શન તેમજ ધૂન-પ્રાર્થના કરવા પધાર્યા. સાયં આરતી બાદ મંદિરના ઓટલા ઉપર બિરાજી સાહેબજીએ હૃદય ઉદ્ગાર ઉચ્ચાર્યા કે, ‘અહીં આવ્યા પછી જવાનું મન થતું નથી...’ પોતાના ગુરુનો, પોતાના ગુરુના પ્રાગટ્યસ્થાનનો કેવો અકલ્પનીય મહિમા !

ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ પ્રાગટ્યસ્થાને પ્રાર્થના, ભાવવંદના !

રાત્રે મહાપ્રસાદ બાદ યોગીજી મહારાજ મહાવિધાલયના ભવ્ય હોલમાં બ્રહ્મસ્વરૂપ ભગતજી મહારાજના ૧૯૦મા પ્રાગટ્યદિનની અદ્ભુત સભા યોજાઈ. સદ્ગુરુ સંત પૂ. અશ્વિનદાદાએ આશીર્વાદ આપતાં જણાવ્યું કે, ‘ગુણાતીતાનંદ સ્વામીના કૃપાપાત્ર શિષ્ય તરીકે ભગતજી મહારાજે શિષ્યત્વને દીપાવ્યું. ‘ગુણાતીતાનંદ સ્વામી પ્રભુને રહેવાનું ધામ છે’ તે વાતનો દઢાવ સંબંધમાં આવનાર સૌને કરાવ્યો

ને તેથીય વિશેષ ગુરુ પ્રત્યેનો દિવ્યભાવ - તેનું માર્ગદર્શન અને સચોટ શિક્ષણ તેઓએ પોતે જીવીને સૌને કરાવ્યું. ભગતજી મહારાજને જેવી પોતાના ગુરુ પ્રત્યે અસાધારણ પ્રીતિ અને અસાધારણ દાસત્વભક્તિ હતી તેવી જ ભક્તિ સાહેબજીના જીવનમાં પણ સહજ નીતરતી આપણે સૌ જોઈ છે, અનુભવી છે. ભગતજી મહારાજના પ્રાગટ્યદિને એક જ સંકલ્પ-પ્રાર્થના કરીએ કે, 'નિર્દોષભાવે યુક્ત સેવા કરી આપણા ગુરુનો રાજપો પ્રાપ્ત કરીએ અને તે પ્રસન્નતાના ફળસ્વરૂપે ગુરુ આપણને અક્ષરધામની ચાવી આપે.' સદ્ગુરુ સંત પૂ. શાંતિદાદાએ આ પ્રસંગે પ્રાર્થનાઓ વહાવી કે, 'બ્રહ્મ અને પરબ્રહ્મ પધાર્યા એનો સૌથી પહેલો સ્વીકાર ભગતજી મહારાજે કર્યો ને સમર્પિત થયા. આપણને સૌને શિખવાડ્યું કે, મન-બુદ્ધિ પ્રભુના-ગુરુના ચરણમાં મૂકીએ અને નિર્ગુણભાવને પામી સંબંધવાળા સર્વ આગળ દાસભાવે વર્તી, એમની સેવા કરી લઈએ તો બ્રાહ્મીસ્થિતિ સહજ પ્રાપ્ત થઈ જાય.' આ સમજ અમારું જીવન બને એવા આશીર્વાદની યાચના તેઓએ કરી.

સંતભગવંત સાહેબજીએ આશીર્વાદ વરસાવ્યા કે, 'ભગતજી મહારાજે માન કે અપમાન કરનાર કોઈને વિશે ભાવકેર કર્યો નહીં. સર્વમાં મારા ગુરુ

બ્રહ્મસ્વરૂપ પરમ પૂજ્ય ભગતજી મહારાજ પ્રાગટ્યપર્વે ભાવપૂજન

ધારીમાં પ.પૂ. ભગતજી મહારાજ પ્રાગટ્યોત્સવ સભામાં સાહેબજીનાં આશીર્વાદન

ગુણાતીત કામ કરી રહ્યા છે તેવા ભાવે સૌનો સ્વીકાર કર્યો. સૌની પ્રભુના ભાવથી સેવા કરી. આપું જે જીવન જીવે તે પ્રભુના ધામનો ભાગીદાર બને, ગુણાતીત ભાવને પામે તે વાત ભગતજી મહારાજે જીવી બતાવી. ભગતજીએ ગુરુ ગુણાતીતમાં અસાધારણ પ્રીતિ કરી, તેમની આજ્ઞા પાળી, નિર્દોષબુદ્ધિ રાખી અને મહિમામાં રહ્યા તો તેઓ પ્રભુસ્વરૂપ બની ગયા. આપણને એમના જેવા જ શાસ્ત્રીજી મહારાજની ભેટ આપી. શાસ્ત્રીજી મહારાજે સૌનાં કલ્યાણ કાળે ઉપાસનાનું પ્રવર્તન કર્યું. તેનું શ્રેય ભગતજી મહારાજને જ જાય. તેઓના પ્રાગટ્યપર્વે હૃદયના ભાવથી વંદન !'

આ પ્રસંગે ભગતજી મહારાજે સ્વહસ્તે સીવેલી ચંદનીનો પ્રાસાદિક ટુકડો કે જે જૂનાગઢથી પ્રાપ્ત થયો હતો તે ભક્તોએ સાહેબજીને અર્પણ કર્યો.

ધારી મહાતીર્થમાં બીજા દિવસે ધુળેટીની મંગલ પ્રભાતે પોતાના

નિવાસસ્થાનના પ્રાંગણમાં મંગલ પૂજામાં દર્શન આપતાં સાહેબજીએ સૌ પર આશીર્વાદ વરસાવ્યા જે આ જ અંકના 'છે માહાત્મ્યસભર વાણી સદા' વિભાગમાં સમાવ્યા છે. સાહેબદાદાના આશીર્વાદ બાદ તેઓની આજ્ઞાથી શાંતિદાદાએ બ્રહ્મસ્વરૂપ શાસ્ત્રીજી મહારાજના પ્રાગટ્યસ્થાન-મહેળાવમાં

સાહેબજી પ્રાગટ્યદિનની મંગલ પ્રભાતે પ્રેમરૂપી પુષ્પહાર અર્પણ

ધુળેટીની મંગલ પ્રભાતે પ્રાતઃપૂજામાં ભક્તો પર સાહેબજીની આશિષવર્ષા

વલેલી સવારે યોગીજી મહારાજે કરેલી પ્રાર્થનાનાં વાચન કર્યાં.

સાહેબદાદાના પ્રાગટ્યદિનની મુખ્ય સભા વિશાળ હોલમાં યોજાઈ. સાહેબદાદા અને સંતોનાં સ્વાગત અર્થે હોસ્ટેલની દીકરીઓ દ્વારા સુંદર પ્રાર્થના-નૃત્ય પ્રસ્તુત થયું. આવાહન શ્લોક, ધૂન-ભજન અને પૂજન-પુષ્પહાર અર્પણ કરી સભાનો પ્રારંભ થયો. અનુપમ મિશન-માણાવદરના મહાતીર્થ ધારીમાં પ્રાગટ્યોત્સવની સભામાં સંતભગવંત સાહેબજીનાં આશીર્વાન સંત પૂ. હરેશભાઈ ઝાલાવાડિયા, રાજકોટના મુકુંદભાઈ સરવૈયા, મોરબીના મહેશભાઈ અંબાણી, જૂનાગઢના મોરીસાહેબ, કચ્છના માવજીભાઈ, ઈંગ્લેન્ડનાં ભાવિશાબહેન, જેતપુરનાં પ્રતિમાબહેન, અમેરિકાનાં છાયાબહેન, ધારીના અગ્રગણ્ય માનવંતા મુક્તરાજ જસાણીસાહેબ અને સદ્ગુરુ સંત પૂ. અરુણભાઈએ સંતભગવંત સાહેબદાદાનાં જીવનમાહાત્મ્યની અદ્ભુત વાતો કરી સૌને મંત્રમુગ્ધ કર્યાં, ગુરુમાહાત્મ્યમાં તરબોળ કર્યાં. સૌનાં હૈયાં ગુરુમાહાત્મ્યથી છલકાઈ ગયાં. સૌના હૈયામાં ગુરુ પ્રત્યેના પ્રેમનો - સમર્પણનો ભાવ છલકાતો હતો.

‘સાહેબજીના સ્વરૂપમાં એકાકાર થઈ, તેઓની આજ્ઞા મુજબ જીવન જીવી આત્માનું કલ્યાણ કરી ધન્ય થઈએ; તે તેઓના પ્રાગટ્યદિનની વિશેષ ભેટ ગણાશે’ તેમ જણાવી સદ્ગુરુ સંત પૂ. અશ્વિનદાદાએ આશીર્વાદ પ્રદાન કર્યાં. પૂ. શાંતિદાદાએ આશીર્વાદમાં જણાવ્યું કે, ‘બ્રહ્મસ્વરૂપ સંત આપણા જીવનનું પરિવર્તન કરી શકે, આપણા રોમેરોમમાં પ્રભુ પધરાવી શકે, આપણા સ્વભાવ ઓગાળી શકે, આપણને શુદ્ધ કરી દાસ બનાવી શકે. એવા દિવ્ય

ગુણાતીત બ્રહ્મસ્વરૂપ સત્પુરુષ સાહેબદાદા છે અને તેઓ આપણને મળ્યા છે, ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજે આપ્યા છે તે આપણા જીવનનું સૌભાગ્ય છે. તેઓના પ્રાગટ્યપર્વે સર્વસ્વનાં સમર્પણ ધરીએ તે પ્રાર્થના!’

ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજના માહાત્મ્યનાં અસ્ખલિત ગાન સાથે સાહેબદાદાએ સૌ પર રૂડા આશીર્વાદ વરસાવ્યા અને સૌને ધન્ય કર્યાં. ધૂન-ભજન, પ્રાર્થનાનો સહારો, સત્પુરુષનો સમાગમ, નિર્દોષભાવથી માહાત્મ્યયુક્ત સેવા કરવાનો સંદેશ આપી સૌને આ માર્ગે જીવન જીવવાની સૂઝ આપી.

સૌરાષ્ટ્રના મુક્તોને ધુળેટીના મહાપર્વે સાહેબદાદાના પ્રાગટ્યપર્વની ઉજવણી કરવાનો મોકો મળ્યો તેનો આનંદ સૌના અંતરમાં સમાતો ન હતો. પૂ. અરુણભાઈ અને પૂ. રણછોડભાઈનાં માર્ગદર્શને સમસ્ત સૌરાષ્ટ્ર પ્રદેશના સંતો-ભક્તોએ ભેગા મળી આ પ્રસંગની શોભા વધારવા માટે અદ્ભુત, અથાક સેવાઓ કરી. આ પ્રસંગે સમસ્ત સૌરાષ્ટ્ર તેમજ અનુપમ મિશનનાં અનેક કેન્દ્રોમાંથી મોટી સંખ્યામાં અક્ષરમુક્તો પધાર્યા હતા. ઉપસ્થિત વિવિધ મંડળના અક્ષરમુક્તોએ વિવિધ પ્રકારના કલાત્મક હાર, મૂર્તિઓ, સ્મૃતિભેટ સાહેબદાદાને અર્પણ કરી. વિવિધ સંસ્થાઓમાંથી પધારેલા અગ્રણીઓએ પણ સાહેબદાદાના શ્રી ચરણો ભાવ અર્પણ કર્યાં.

વળી, ધુળેટીની પાવન સંધ્યાએ પ્રાસાદિક યોગીઘાટ ઉપર સભાનાં આયોજન કરી સાહેબદાદાએ સૌની સેવાને બિરદાવી વિશેષ સ્મૃતિઓ આપી રૂડા આશીર્વાદ પ્રદાન કર્યાં. ◆

‘પૂ. અશ્વિનભાઈ-પૂ. શાંતિભાઈએ યોગીબાપાએ આપેલી મહામૂલી ભેટ છે’ ~ સંતભગવંત સાહેબજી

ધારીના પ્રાસાદિક ‘યોગીઘાટ’ પર યોજિત સભામાં સાહેબજીનાં આશીર્વાન

*** તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી :**

ભાગ્યે જ એવું બન્યું હશે કે, ધુળેટીના દિવસે સંતભગવંત સાહેબજી સ્થૂળદેહે બ્રહ્મજ્યોતિમાં ઉપસ્થિત ન હોય. આ વર્ષે તે ઓએ ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજના પ્રાગટ્યસ્થાન-ધારીમાં પધારી સૌના ઉત્કર્ષ ને ભવા માટે ધૂન-પ્રાર્થના કરવાનો ભાવ વ્યક્ત કર્યો અને સંતો-ભક્તો સાથે ધારી પધાર્યા. આથી, તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ પર ૨૧ માર્ચ, ધુળેટીના મંગલકારી દિને સદ્ગુરુ સંતો

બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરીમાં પારમિતા મંદિરે સાહેબજી પ્રાગટ્યોત્સવ

પૂ. રતિકાકા, પૂ. પૂનમદાદા આદિની પુનિત ઉપસ્થિતિમાં ચરોતર પ્રદેશના મુક્તોએ ભેગા મળી પારમિતા મંદિરે સંતભગવંત સાહેબજી પ્રાગટ્યદિનની ભક્તિપૂર્ણ ઉજવણી કરી. સંતોએ સંતભગવંત સાહેબજીની મૂર્તિનાં પૂજન-પુષ્પાર્પણ કરી વંદના ધરી. પુલીનભાઈ, ભદ્રેશભાઈ, યોગેશભાઈ મારકતિયા, તૃપ્તિબહેન, વીણાબહેન, ઊર્જાબહેન, વર્તનભાઈ, યોગેશભાઈ પટેલ આદિએ ભાવસભર માહાત્મ્યગાન કર્યા અને હૃદયસ્પર્શી અનુભવોનાં દર્શન કરાવ્યાં. અંતે પૂ. રતિકાકાએ આશીર્વાદ પ્રદાન કરી સૌને કૃતાર્થ કર્યા. પ્રભુરૂપ ગુરુની પ્રામિની ધન્યતા સહજ સૌ કોઈએ અનુભવી. ◆

*** ખારઘર, નવી મુંબઈ :** મુંબઈના અક્ષરમુક્તોએ સંતો પૂ. ગોપાલબાપા, પૂ. દિનેશભાઈ, પૂ. યજ્ઞેશભાઈ તથા વડીલો જગતભાઈ, ત્રંબકદાદા આદિના સાંનિધ્યે ૩૦ માર્ચના રોજ સંતભગવંત સાહેબજીના ૮૦મા પ્રાગટ્યદિનના દિવ્યતાપૂર્ણ ઉજવણી અનુપમ મિશનના ખારઘર સ્થિત મંદિરે કરી. યુવાનોએ સાહેબજીને રાજી કરવાના ભાવથી સુંદર સુશોભન કર્યાં. સભા પ્રારંભે ધૂન અને સાહેબજીનાં માહાત્મ્યસભર કીર્તનોની રમઝટ બોલાવી સૂરવૃંદે સૌને ભક્તિમાં લીન કર્યાં.

ખારઘર-નવી મુંબઈ મંદિરે સાહેબજી પ્રાગટ્યપર્વે ભક્તિ અર્પણ

ભક્તોના જીવનમાં ભક્તિના ભાવનું સિંચન કરવાનું જે ઉમદા કાર્ય સાહેબજીએ કર્યું છે તેને ભાવભર્યા શબ્દોમાં હેતનભાઈ, ત્રંબકદાદા, ચારુબા, જગતભાઈ આદિએ વર્ણવી. પૂ. ગોપાલબાપાએ આશીર્વાદ પ્રદાન કરી સૌની સેવાને બિરદાવી. સાહેબજીએ ફોન દ્વારા આશીર્વાદ પાઠવી સૌને સંતોની આજ્ઞામાં રહી સેવા-ભક્તિ કરવા સમજ આપી. બાળકોએ કેક અર્પણ કરી. ◆

*** ઉપાસના ધામ, વેમાર :** વેમાર અને કાનમ-વડોદરા પ્રદેશના ભક્તો ઘણા સમયથી જે પર્વોની રાહ જોતા હતા, તે પર્વો નજીક આવતાં ભક્તોએ મંદિરને અદ્ભુત રીતે શણગારી સંતભગવંત સાહેબજીને રાજી કરવાના ભાવ ધર્યા. ૨૩ માર્ચે શ્રી ઠાકોરજીના તૃતીય પાટોત્સવ પ્રસંગે અને સાહેબજીના ૮૦મા પ્રાગટ્યપર્વે બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરીથી સદ્ગુરુ સંતો પૂ. અશ્વિનદાદા, પૂ. શાંતિદાદા, પૂ. હર્ષદદાદા સહિત અનેક સંતો-ભક્તો પધાર્યા.

સંતો-ભક્તોના સાંનિધ્યે યજ્ઞમાનો પાસે આચાર્યો પૂ. રાજુભાઈ, પૂ. ઉત્પલભાઈ, પૂ. હરેશભાઈ, કલ્પેશભાઈ, ચેતનભાઈ આદિએ વેદોક્ત પાટોત્સવવિધિ કરાવી. સંતોએ પાટોત્સવ પૂજન અને આરતી અર્પણ કર્યાં. ત્યારબાદ મુખ્ય સભામાં પૂ. દિલીપભાઈએ મનનીય પ્રાર્થનાઓ ધરી. આ પ્રસંગે ઉપસ્થિત આણંદ કૃષિ યુનિવર્સિટીના કુલપતિશ્રી, મુક્તરાજ ડો. એન. સી. પટેલસાહેબે પ્રાસંગિક માહાત્મ્યગાન કર્યાં. સ્થાનિક મુક્તો રોકેશભાઈ, ચંદ્રકાંતભાઈએ પણ સાહેબજી પ્રતિના પૂજ્યભાવને શબ્દોમાં ભક્તિભાવે વ્યક્ત કર્યો. આ પ્રસંગે પધારેલ શ્રી આનંદમયી આશ્રમ-ભીમપોરના સાધુ પૂ. જગદીશ્વરાનંદસ્વામીએ ગુરુપરંપરાની વાતો કરી સંતને વૃક્ષની ઉપમા આપી, તેમના પરોપકારી અને સમર્પણભાવનો મહિમા સમજાવ્યો.

ઉપાસના ધામ-વેમાર મંદિરે સાહેબજી પ્રાગટ્યપર્વે માહાત્મ્યગાન

સદ્ગુરુ સંત પૂ. શાંતિદાદા અને સદ્ગુરુ સંત પૂ. અશ્વિનદાદાએ પ્રેરણાત્મક રૂડા આશીર્વાદ વરસાવ્યા અને સાહેબજીના રૂડા સ્વાસ્થ્ય માટે પ્રાર્થનાઓ કરી. આ પ્રસંગે વેમાર અને આસપાસના એક લજારથી વધુ મુક્તોએ ઉપસ્થિત રહી લાભ લીધો.

ઢળતી સંધ્યાએ વેમાર મંદિરના પ્રાંગણમાં બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજ સ્મૃતિદિને અનુપમ સૂરવુંદ દ્વારા સુંદર ભજનસંધ્યાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી પર નિર્માણ થઈ રહેલ નૂતન મંદિર અનુલક્ષ્યે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે પોતાની હયાતીમાં નિર્માણ કરેલ મંદિરોનો મહિમા અને નિર્માણની ગૌરવવંતી ગાથા ખૂબ જ ભક્તિભાવે કીર્તનના માધ્યમથી પ્રસ્તુત કરી સૌને કીર્તન-ભક્તિમાં તરબોળ કરી દીધા. ચેતનભાઈ-કલ્પેશભાઈ વ્યાસે આ વિશેષ કીર્તનસંધ્યા માટે ખૂબ દાખડો કર્યો અને ગુરુહરિને રાજી કરવા ભક્તિ અર્પણ કરી. આ કીર્તનસંધ્યાનો વેમાર તથા કાનમ પ્રદેશનાં અનેક ગામોના ૧૫૦૦ જેટલા ભક્તોએ લાભ લીધો.

વેમાર મંડળનાં માવતર ચંદ્રકાંતભાઈ-શીલાબહેન કે, જેઓનાં સમર્પણથી પ્રાપ્ત થયેલ ભૂમિ પર મંદિરનાં નિર્માણ થયાં ને સત્સંગની પ્રવૃત્તિ ફૂલીકાલી, તેઓ અને તેઓના પરિવારે આ પ્રસંગે મંદિરની પાછળ આવેલ તેઓની ફૂવાવાળી ભૂમિ પણ અનુપમ મિશનને અત્યંત ભક્તિભાવે અર્પણ કરી સેવા-સમર્પણનું ઉત્તમ દૃષ્ટાંત પૂરું પાડ્યું. પૂ. અશ્વિનદાદા અને પૂ. શાંતિદાદાએ તેઓ સૌનાં પૂજન કરી, ખેસ પહેરાવી આશીર્વાદ આપ્યા. ◆

*** ઉપાસના ધામ, અમદાવાદ :** ૨૧મી માર્ચ ધુળેટીના પાવન દિને ઉપાસના ધામ, અમદાવાદ ખાતે સંતભગવંત સાહેબજીનો ૮૦મો પ્રાગટ્યદિન ખૂબ ધામધૂમથી ઉજવાયો. બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરીથી પધારેલા સંતો પૂ. પ્રકાશભાઈ,

સુરતમાં સાહેબજી પ્રાગટ્યોત્સવની ઉજવણી

પૂ. સતીશભાઈ અને પૂ. ઉત્પલભાઈના દિવ્ય સાંનિધ્યમાં લગભગ ૩૫૦થી પણ વધુ ભક્તોએ સુંદર લાભ લીધો. સંતોનાં સ્વાગત ને પૂજન કર્યા બાદ સ્તુતિ, નેતિ, પ્રકાશભાઈ, ભાવનાબહેન, કલ્પેશભાઈ વ્યાસ, પ્રીતિબહેન પટેલ, લીલાબહેન આચાર્ય, જયંતીભાઈ જાની, શ્રુતિબહેન પાઠક, બિજભાઈ, ભાર્ગવભાઈ ચાંદેગરા, પ્રોફેસર હસમુખભાઈ વ્યાસ અને ચૂનીભાઈએ ખૂબ સુંદર મહિમાગાન કર્યાં.

પધારેલા સૌ ભક્તોને સદ્ગુરુ સંત પૂ. શાંતિદાદા, પૂ. અશ્વિનદાદા અને સંતભગવંત સાહેબજીના પ્રિ-રેકોર્ડેડ ઓડિયો આશીર્વાદ પણ પ્રાપ્ત થયા. પૂ. ઉત્પલભાઈ અને પૂ. સતીશભાઈએ આ પ્રસંગે આશીર્વાદ આપ્યા અને ગુરુમાહાત્મ્યમાં સૌને ઝબોળ્યાં. ◆

*** સુરત :** સંતભગવંત સાહેબજીનો ૮૦મો પ્રાગટ્યદિન સુરત પ્રદેશના ભક્તોએ ભેગાં મળી ખૂબ ભાવથી ઊજવ્યો. આ પ્રસંગે સુરત તથા ખંભાસલા, એના, નિઝર, તુંડી આદિ મંડળોમાંથી મોટી સંખ્યામાં અક્ષરમુક્તો એકત્ર થયા. સમજુબા, રંજનબહેન, ચંદુબહેન, તૃપ્તિબહેન, કમલેશભાઈ, બિમલભાઈ સુખડિયા, ભવદીપભાઈ આદિએ પ્રાસંગિક માહાત્મ્યગાન કરી સાહેબજી પ્રતિનો પ્રેમભાવ વ્યક્ત કર્યો. સત્સંગના વડીલ માવતર કાનજીબાપાએ આશીર્વાદ આપી સાહેબ પ્રતિના ભક્તિભાવને વ્યક્ત કર્યો. ઉપસ્થિત સૌ અક્ષરમુક્તોએ અઠવાડિક રવિસભામાં અચૂક હાજર રહેવાના દઢ સંકલ્પ કર્યા.

*** ગુરુસભા :** બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરીમાં ચાલતી યુવાનોની અઠવાડિક સત્સંગસભા-ગુરુસભામાં સંતભગવંત સાહેબજીના ૮૦મા પ્રાગટ્યપર્વની

ઉપાસના ધામ-અમદાવાદ મંદિરે સાહેબજી પ્રાગટ્યપર્વે માહાત્મ્યગાન

ગુરુસભામાં સાહેબજી પ્રાગટ્યપર્વની નૃત્યભક્તિ સાથે જોશભરી ઉજવણી

દિવ્યતાપૂર્ણ ઉજવણી ૧૪ માર્ચના રોજ કરવામાં આવી. આ પ્રસંગે સંતભગવંત સાહેબજી, સદ્ગુરુ સંતો, વ્રતધારી સંતોના દિવ્ય સાંનિધ્યમાં ચરોતર પ્રદેશના અક્ષરમુક્તો સહિત ગુરુસભાના યુવાનો મોટી સંખ્યામાં ઉપસ્થિત રહ્યા. સભાપ્રારંભે શ્રી યોગી યુવા સૂરવૃંદે ધૂન, ભજનની રમઝટ બોલાવી. હાર્દિક અને ધ્રુવિલે સ્વાનુભવના પ્રસંગો ટાંકી સંતભગવંત સાહેબજીએ યુવાનોના જીવનમાં કરેલ આધ્યાત્મિક ઉત્થાનના કાર્યને વર્ણવ્યું. સૌમ્ય દ્વારા રચિત ભજનને તુષાર-રાહુલ દ્વારા સંગીતબદ્ધ કરવામાં આવ્યું, જે આ પ્રસંગે રજૂ કરાયું.

સભાનાં બાળકો-યુવાનોએ સ્વહસ્તે બનાવેલ કાર્ડ-કલગી-મૂર્તિઓ સંતભગવંત સાહેબજીને અર્પણ કરી આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કર્યા. હાર્દિક દ્વારા તૈયાર કરાયેલ નૂતન મંદિરની ગ્લાસ પેઈન્ટિંગ રૂપી પ્રતિકૃતિ તથા ચિરાગભાઈ સુથાર દ્વારા તૈયાર કરાયેલ સાહેબજી અને નૂતન મંદિરના વોટર કલર પેઈન્ટિંગ-ભાવચિત્ર અદ્ભુત હતાં. સભાના ગૃહસ્થ મુક્ત કમલેશભાઈ સોલંકી દ્વારા માહાત્મ્યગાન થયાં.

યોગીબાપાએ કોલેજમાં અભ્યાસ કરતા સાહેબજી અને સાથી મિત્રોને હોસ્ટેલની રૂમમાં મંદિર કરવા આજ્ઞા કરી હતી. એ નાની સરખી આજ્ઞાના પાલને સાહેબજીના જીવનમાં એવું અકલ્પનીય કાર્ય કર્યું કે, જેને પરિણામે આજે અનુપમ મિશનના માધ્યમ દ્વારા ગગનચુંબી મંદિરો સાહેબજીએ સર્જ્યાં. આ અલૌકિક ગાથા ગુરુસભાના યુવાનોએ નૃત્ય દ્વારા રજૂ કરી. ‘અક્ષરના હે ધામી શ્રીજી...’ કીર્તન પર પ્રસ્તુત ભક્તિ-નૃત્ય નિહાળી સૌ કોઈ મંત્રમુગ્ધ બન્યાં. સદ્ગુરુ સંતો પૂ. શાંતિદાદા અને પૂ. અશ્વિનદાદાએ આશીર્વાદ વરસાવી સૌની ભક્તિને બિરદાવી.

સંતભગવંત સાહેબજીએ ગુરુસભાના માધ્યમ દ્વારા નૂતન મંદિર નિર્માણ અર્થે થતી સેવાઓ અને યુવા ઉત્થાનની પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા સંતોનું સંતોનું માહાત્મ્ય વિસ્તરી રહ્યું છે તે માટે પ્રસન્નતા વ્યક્ત કરી રૂડા આશીર્વાદ વરસાવી સૌને કૃતાર્થ કર્યાં. ◆

*** સાઈબા :** ધુળેટીના પાવન દિવસે ૨૧ માર્ચના રોજ સાઈબાના મુક્તોએ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં એકત્ર થઈ સંતભગવંત સાહેબજીના ૮૦મા પ્રાગટ્યપર્વની ઉજવણી કરી. આવાહન શ્લોક, ધૂન અને ભજનથી સભાના આરંભ કર્યા બાદ સદ્ગુરુ સંત પૂ. શાંતિદાદા દ્વારા લિખિત સાહેબજીના પ્રાગટ્યદિન નિમિત્તેની પ્રાર્થનાનાં પઠન દ્વારા ભક્તિ અદા કરી. આ પ્રસંગે સંજયભાઈ, ઝિજ્જેશભાઈ, પ્રજ્ઞેશભાઈ, રાજુભાઈ, ભીમજીભાઈ, આસુતોષભાઈએ માહાત્મ્યગાન કર્યાં. સદ્ગુરુ સંત પૂ. અશ્વિનદાદા અને પૂ. શાંતિદાદાના પ્રિરેકોર્ડેડ આશીર્વાદનાં શ્રવણ કરી સૌ માહાત્મ્યમાં ગુલતાન બન્યાં. મંડળના વડીલ અક્ષરમુક્ત વસંતદાદાએ સાહેબજી પ્રતિના ભાવભર્યા માહાત્મ્યનું દર્શન કરાવ્યું. અંતે સાહેબજીના પ્રિરેકોર્ડેડ ઓડિયો આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરી સૌએ ધન્યતા અનુભવી. ◆

*** ઍલનટાઉન, અમેરિકા :** ૨૩ માર્ચના રોજ સંતભગવંત સાહેબજીનો ૮૦મો પ્રાગટ્યોત્સવ અમેરિકાના ઍલનટાઉન સ્થિત મંદિરે સંતો-ભક્તોએ ભેગા મળીને ભાવથી ઊજવ્યો. આ પ્રસંગનું લાઈવ વેબકાસ્ટ પણ કરાયું, જેના માધ્યમ દ્વારા સમસ્ત અમેરિકા અને વિશ્વના ભક્તો પણ આ ઉત્સવમાં જોડાયા. અનુપમ સૂરવૃંદના ભક્તોએ સુંદર કીર્તનગાન દ્વારા સભાની શરૂઆત કરી. મૂકેશભાઈ કઢીવાલા, સંગીતાબહેન, ઋષિતા, દિનેશભાઈ, સુનિતાબહેન, મુક્તિબહેન આદિએ માહાત્મ્યગાન કરી પોતાના ગુરુના અનુપમ ગુણોને વિવિધ પ્રસંગો દ્વારા વર્ણવ્યા. બાળમંડળ દ્વારા નૃત્યભક્તિ અદા થઈ. વળી, બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરીમાં નિર્માણ પામી રહેલા મંદિરની સેવાર્થે વહેલા ભાવને બાળકો દ્વારા નાટ્યસ્વરૂપે પ્રસ્તુત કરાયો. કિશોરીઓએ કીર્તનગાન કરી આ પ્રસંગે વિશેષ ભક્તિ વહાવી. વિષ્ણુદાદા, પૂ. જયેશભાઈ, પૂ. અરવિંદભાઈએ આશીર્વાદ વરસાવ્યા. સદ્ગુરુ સંતો પૂ. અશ્વિનદાદા, પૂ. શાંતિદાદા તથા સંતભગવંત સાહેબજીના પ્રિ-રેકોર્ડેડ વિડિયો આશિષ પ્રાપ્ત કરી સૌ ધન્ય થયાં. ◆

અનુપમ સત્સંગ મંડળ, સાઈબામાં સાહેબજી પ્રાગટ્યપર્વની ભક્તિભાવે ઉજવણી

ઍલનટાઉન-યુ.એસ.એ. મંદિરમાં સાહેબજી પ્રાગટ્યપર્વે બાળકો દ્વારા કેક અર્પણ

*** ડલાસ, અમેરિકા :** અમેરિકાના ડલાસ કેન્દ્રમાં ૨૪ માર્ચના રોજ સંતભગવંત સાહેબજીના ૮૦મા પ્રાગટ્યદિનની ઉજવણી સૌ મુક્તોએ ભેગા મળીને કરી. આ પ્રસંગે એલનટાઉનથી પ્રતધારી સંત પૂ. જયેશભાઈ પધાર્યા. શ્રીપોર્ટ, સાન એન્ટોનિયો, લેક ચાર્લ્સ, ઓસ્ટિન, હ્યુસ્ટન આદિ મંડળોમાંથી પણ ભક્તો એકત્ર થયા. સ્વાગત-પૂજન બાદ દેવાંશી, કાવ્યા, પ્રિયંકા, હેમલતાબહેને

અમેરિકાના ડલાસ મંડળના ભક્તો દ્વારા સાહેબજીના પ્રાગટ્યદિનની ઉજવણી

માહાત્મ્યગાન કરી સૌને સાહેબજીના માહાત્મ્યમાં તરબોળ કર્યાં. પૂ. જયેશભાઈએ આશીર્વાદ વરસાવી સૌને સાહેબદાદાના સ્વરૂપની દેહતા કરાવી. સદ્ગુરુ સંતો પૂ. શાંતિદાદા, પૂ. અશ્વિનદાદા તથા સંતભગવંત સાહેબજીના પ્રિ-રેકોર્ડેડ વિડિયો આશીર્વાદ પામી સૌ ધન્ય થયાં. કેક, આરતી અને મહાપ્રસાદનો આનંદ માણી સંતની ઉપસ્થિતિમાં સંતભગવંત સાહેબજીની રુચિ મુજબ જીવન જીવવાનો સૌએ સંકલ્પ કર્યો. ♦

*** લૉસએન્જલસ, અમેરિકા :** ૩૧ માર્ચના રોજ અમેરિકાના લૉસએન્જલસ ખાતે પૂ. નરેન્દ્રભાઈ, પૂ. જયેશભાઈ, પૂ. અરવિંદભાઈ આદિ સંતોની ઉપસ્થિતિમાં સાહેબજીના ૮૦મા પ્રાગટ્યપર્વની ભક્તિભાવભરી ઉજવણી મંડળના મુક્તોએ કરી. આ પ્રસંગે વીરેન્દ્રભાઈએ પધારી માહાત્મ્યગાન કરી સૌને મહિમામાં ગુલતાન કર્યાં. પૂ. જયેશભાઈએ પ્રાસંગિક આશીર્વાદ વરસાવી સૌને સાહેબજીના અઘૌકિક ગુણોનું દર્શન કરાવ્યું. બાળમંડળે પોતાની નિર્દોષ શૈલીમાં ભજનનાં ગાન કરી ભક્તિ અદા કરી. યુવતીઓએ નૃત્યભક્તિ અદા કરી સાહેબજીના શ્રી ચરણે પોતાના ભાવ ધર્યાં. મોટી સંખ્યામાં ભક્તોએ પધારી આ પ્રસંગનો લાભ લીધો. ♦

*** ઈંગ્લેન્ડ :** અનુપમ મિશન, યુ.કે.માં ૧૭ માર્ચના રોજ સાહેબજીનો ૮૦મો પ્રાગટ્યોત્સવ ભક્તિભાવથી ઉજવાયો. આ પ્રસંગે યુવાનો-યુવતીઓએ સંતોનાં માર્ગદર્શને મંદિર સુશોભિત કર્યું. સાહેબજીના પ્રાગટ્યદિનની સભાનું સંચાલન નીમીબહેને કર્યું. આ પ્રસંગે ખૂબ મોટી સંખ્યામાં ભક્તો પધાર્યાં. સૂરવૃંદે સાહેબજીના માહાત્મ્યનાં સુંદર કીર્તનો પ્રસ્તુત કરી સૌને ભક્તિભાવમાં તરબોળ કર્યાં.

મનુભાઈ, વિનુભાઈ, સુરેન્દ્રભાઈ, સંજયભાઈ, હિતેનભાઈ, હિતેશભાઈ, રોહિતભાઈ, દીપકભાઈ, અભિ, શયનાબહેન, મીનુબહેન, આશ્કા આદિએ માહાત્મ્યગાન કરી પોતાના હૃદયભાવ સાહેબજીના શ્રીચરણોમાં અર્પણ કર્યાં. દીકરી શીલાએ ‘આંખલડીના હે રતન...’ ભજન પર નૃત્યભક્તિ અદા કરી. બહેનોએ જાતે બનાવેલી કેક સાહેબજીને અર્પણ કરી સૌએ બ્રહ્માનંદ કર્યો. પૂ. ભૂપેન્દ્રભાઈ, પૂ. કિરણભાઈ અને પૂ. હિંમતસ્વામીએ સૌની સેવા-ભક્તિને બિરદાવી, આશીર્વાદ આપી સૌને કૃતાર્થ કર્યાં. આ પાવન પ્રસંગે સૌ ભક્તો ઠરાવરહિત, ગુરુમુખી જીવન જીવી શકે તથા જીવનની પ્રત્યેક ક્રિયા પ્રભુનું અનુસંધાન રાખી, ગુરુદેવ સાહેબજીને રાજી કરવા માટે થતી રહે તેવી ભાવના અને સંકલ્પ સૌએ કર્યાં, સાહેબજીની દિવ્ય મૂર્તિમાં સૌ લીન થયાં. ♦

*** કેનેડા :** ૧૬ માર્ચના રોજ કેનેડામાં ભક્તોએ ભેગા મળી સિંઘી ગુરુમંદિર ખાતે સાહેબજીના ૮૦મા પ્રાગટ્યપર્વની ઉજવણી કરી. આ પ્રસંગે ૨૦૦ જેટલા અક્ષરમુક્તો એકત્ર થયા. કીર્તન-આરાધના યોજી ભક્તોએ ભક્તિ અદા કરી. વળી, ભારતના કાશ્મીરમાં પુલવામામાં થયેલા આતંકી હમલામાં શહીદ થયેલા સૈનિકોને સવિશેષ શ્રદ્ધાંજલિ આપવામાં આવી. એલનટાઉન-

અનુપમ મિશન ઈંગ્લેન્ડમાં ધામધૂમથી સાહેબજી પ્રાગટ્યપર્વની ઉજવણી

લૉસએન્જલસ, અમેરિકામાં સાહેબજી પ્રાગટ્યપર્વ ભક્તોના હૃદયભાવ અર્પણ

કેનેડામાં સાહેબજી પ્રાગટ્યપર્વે માહાત્મ્યગાન

અમેરિકાથી પધારેલા સંતો પૂ. જયેશભાઈ અને પૂ. અરવિંદભાઈએ આશીર્વાદ વરસાવ્યા અને ગુરુમાહાત્મ્યની સુંદર વાતો કરી. વડીલ મુકતોએ માહાત્મ્યગાન કર્યા અને યુવાનોએ કીર્તનો દ્વારા સાહેબજી અને ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજના અકલ્પનીય સંબંધ તથા ગુરુભક્તિની વાત છતી કરી. ◆

*** મેલબોર્ન, ઓસ્ટ્રેલિયા :** ઓસ્ટ્રેલિયાના મેલબોર્નમાં સંદીપભાઈ-રશ્મિબહેનના નૂતન ઘરે ૨૩મી માર્ચે સંતભગવંત સાહેબજીના ૮૦મા પ્રાગટ્યપર્વની ભાવપૂર્ણ ઉજવણી કરવામાં આવી. લગભગ ૬૦ જેટલા હરિભક્તો આ પ્રસંગે એકત્ર થયા. ધૂન-ભજન, પ્રાર્થનાથી સભાની શરૂઆત કરવામાં આવી. મૃદુલાબહેન, એકતાબહેન, સુચેતાબહેને મહિમાગાન કર્યા.

બ્રીજ બાપુએ ચાંદીની થાળી, વાટકી, ગ્લાસ, ચમચી શ્રી ઠાકોરજીના થાળ માટે અર્પણ કર્યાં. સત્યમભાઈ- જિજ્ઞાબહેને કેક અર્પણ કરી સૌને બ્રહ્માનંદ કરાવ્યો. સાહેબદાદાને ભાવતાં શ્રીખંડ-પૂરીનો પ્રસાદ જમી સભાની પૂર્ણાહુતિ કરવામાં આવી. ◆

*** ઝિસ્બેન, ઓસ્ટ્રેલિયા :** ભગવાનના પરમ તત્ત્વના ધારક ગુણાતીત સંત સાહેબજીનો ૮૦મો પ્રાગટ્ય દિન ૨૩ માર્ચના રોજ ઝિસ્બેન મંડળના ભક્તોએ એકત્ર થઈને ઊજવ્યો. આ પ્રસંગે બાળવૃંદે નૃત્યભક્તિ અદા કરી. બાળ મંડળના સભ્ય હેત દ્વારા બાલસભા અને ગુરુહરિના માહાત્મ્યને રજૂ કરાયું. વળી, ભક્તોએ સાહેબજીના માહાત્મ્યને પ્રસરાવતો સંવાદ રજૂ કર્યો, જેમાં ૩૦ વર્ષ પૂર્વે બ્રહ્મજ્યોતિમાં થનાર મંદિરને બદલે ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ પ્રાગટ્ય શતાબ્દીપર્વે તેઓના પ્રાગટ્યસ્થાન-ધારીમાં સાહેબજીએ દીકરીઓની સેવાર્થે વિદ્યામંદિરનું નિર્માણ કર્યું તે પ્રસંગ રજૂ કરાયો અને સાહેબજીના અનુપમ ગુણાતીતભાવને સૌ સમક્ષ છતો કર્યો. ત્યારબાદ બ્રહ્મજ્યોતિ પર નિર્માણાધીન નૂતન મંદિરની સેવા અને ભક્તો દ્વારા વહેતા ભક્તિભાવના વિડિયોનાં દર્શન કર્યાં. આ સમાજકલ્યાણના કાર્યમાં મદદરૂપ થવાના સૌએ સંકલ્પ કર્યાં. વળી, સ્વામિનારાયણ ભગવાન દ્વારા નિર્માણ

ઝિસ્બેન, ઓસ્ટ્રેલિયામાં સાહેબજી પ્રાગટ્યોત્સવ ઉજવતા ભક્તોને આશીર્વાદન

પામતા ગઢડા મંદિરમાં દૂબળી ભટ્ટજીના સમર્પણની પણ નાટ્યાત્મક રજૂઆત કરી. દીક્ષિતાબહેન, નિમિષાબહેન દ્વારા માહાત્મ્યગાન થયાં. યુવતીઓએ નૃત્યભક્તિ અદા કરી. સૌ મુકતોએ ભેગા મળી જુદા જુદા વિભાગની સેવાઓ સંભાળી. સદ્ગુરુ સંત પૂ. શાંતિદાદાએ ફોન દ્વારા અને સાહેબદાદાના પ્રિ-રેકોર્ડેડ આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરી સૌ ધન્ય થયાં. ◆

ઓકલેન્ડ, ન્યૂઝીલેન્ડ : સંતભગવંત સાહેબજીના તારીખ પ્રમાણે પ્રાગટ્ય દિવસ ૨૩ માર્ચના રોજ ન્યૂઝીલેન્ડ-ઓકલેન્ડ મંડળના ભક્તોએ ૮૦મા પ્રાગટ્યોત્સવની ઉજવણી કરી. સભા પ્રારંભે ૮૦ મિનિટની શ્રી સ્વામિનારાયણ મહામંત્રની ધૂન ભક્તિરૂપે કરવામાં આવી. ભારતથી પૂ. ઉત્પલભાઈએ ફોન દ્વારા સાહેબજીનાં અનુપમ માહાત્મ્યગાન કરી સૌને ભક્તિભીના કર્યાં. તેમજ સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સંતો પૂ. અશ્વિનદાદા, પૂ. શાંતિદાદાના પ્રિ-રેકોર્ડેડ આશીર્વાદ પામી સૌ ધન્ય થયાં. આ પ્રસંગે યોગી ડિવાઈન સોસાયટી, ઓકલેન્ડનાં હંસાબહેન અને દમયંતીબહેન સભામાં પધાર્યાં અને સાહેબજી સાથેનાં સંસ્મરણો વાગોળી માહાત્મ્યગાન કર્યાં. વાસણા સંસ્થાના ભક્તો પણ આ પ્રસંગે પધાર્યાં. ડૉ. નીલિમાબહેને પ્રાસંગિક ઉદ્બોધન કરી મહિમાગાન કર્યાં. આશિષભાઈએ સૌનો આભાર માન્યો. ◆

ઓકલેન્ડ, ન્યૂઝીલેન્ડ ભક્તોની સાહેબજી પ્રાગટ્યપર્વે ભક્તિ અર્પણ

સંતભગવંત સાહેબજીની

છે માહાત્મ્યસભર વાણી સદા...

૨૧ માર્ચ, ૨૦૧૯, ગુરુવાર, ધુળેટી મહાપર્વ, સાહેબજી પ્રાગટ્યોત્સવ

યોગીજી મહારાજ મહાવિદ્યાલય, ધારી મહાતીર્થ

ધુળેટી

-આનંદના પર્વે સૌ વલાલા ભક્તોને ભાવભર્યા જય શ્રી સ્વામિનારાયણ ! આપણે બહુ ભાગ્યશાળી ને નસીબદાર છીએ ! સાક્ષાત્ યોગીબાપા જે ધરતી ઉપર પ્રગટ થયા, ૧૬-૧૬ વર્ષ બાપા જે ધરતી પર વિચર્યા એ પુણ્યશાળી ને દિવ્યતાથી સભર એવી ધારીની ધરતી ઉપર અને એમાંય વળી યોગીજી મહારાજ, પ્રમુખ સ્વામીજી, મહંત સ્વામીજી, હરિપ્રસાદ સ્વામીજી, કાકાજી, પપ્પાજીની અત્યંત પ્રસન્નતાનું પાત્ર બનેલા અશ્વિનભાઈ - શાંતિભાઈ જેવા સંતોના સાંનિઘ્યમાં આપણને આ પર્વ ઊજવવાનો લાભ મળ્યો એટલે આપણે ખૂબ ખૂબ ભાગ્યશાળી છીએ ! આજે ધુળેટીના દિવસે અહીં ધારીમાં રહેવાનું મળ્યું એનો મને બહુ આનંદ થયો. એ માટે તમને બધાને ખરેખર ધન્યવાદ - આભાર !

યોગીજી મહારાજ ખરેખર અકલ્પનીય પુરુષ ! શબ્દોથી જેમનું વર્ણન થાય એવું નથી; પણ છતાંય, આપણે ભક્તિ અદા કરવા માટે શબ્દોનો જ સહારો લેવો પડે. દાસત્વભક્તિથી ભર્યુંભર્યું યોગીજી મહારાજનું જીવન હતું. બાપા જ્યારે ગોંડલ મંદિરના મહંત હતા ત્યારે આપણને કલ્પનામાં પણ ના આવે એવું ૧૦-૧૦ સાધુનું કામ તેઓ પોતે કરતા. ઠાકોરજીની પૂજા કરતા, ઠાકોરજીનો થાળ બનાવતા, આરતી કરતા, મહાપૂજા કરતા, મંદિરમાં આવેલા ભક્તોની દેખરેખ રાખતા-રાખરખાવટ કરતા, સૌને જમાડતા, સભામાં સૌને કથા કરતા અને પછી બધાને ઉતારા આપતા. અને સેવા તો કેવી કરતા ? ઈંગ્લેન્ડ, અમેરિકા, મુંબઈથી બધા ભક્તો આવે એમને સવારમાં પથારીમાંથી બેઠા થાય એટલે ચા જોઈએ. ચા પીવે ત્યારે તો એમની આંખ ખૂલે. તેઓને માટે ચા બનાવડાવી મોકલતા.

સામાન્યરીતે તમે કોઈ મંદિરમાં જાવ તો મંદિરના નિયમોનું બોર્ડ લગાવેલું હોય. સવારે પાંચ વાગ્યે ઊઠી જવાનું, તૈયાર થઈને આરતીમાં આવવાનું... વગેરે વગેરે... નિયમો લખ્યા હોય. વર્ષો પહેલાં અમે વ્રતધારી સંતોની આખી ટીમ કાકાજી-બા સાથે વજ્રેશ્વરી મુક્તાનંદ બાબાના આશ્રમમાં ગયાં હતાં. બહુ મહાન - ઓલિયા સાધુ ! એમની સાથે અમારે મીટિંગ થઈ, સભાઓ થઈ. મુક્તાનંદ બાબાએ જાતે અમને આશ્રમમાં બધેય ફેરવ્યા. પછી એમના ગુરુ

નિત્યાનંદ બાબાનું સ્થાન કે જે અંદર ગામમાં હતું ત્યાં દર્શન કરવા લઈ ગયા. ત્યારે સેકેટરી અમને કહેવા આવ્યા કે, 'જુઓ, તમે બહાર જાઓ છો પણ આ દરવાજો બરાબર બાર વાગ્યે બંધ થઈ જશે. અહીં જમવાનો સમય બાર વાગ્યા પહેલાંનો છે. આ દરવાજામાં જે બાર વાગ્યા પહેલાં પ્રવેશે એમને જમવાનું મળે અને તે પછી આવે તો દરવાજો બંધ, બહાર જ રહેવાનું.' જ્યારે યોગીજી મહારાજને ત્યાં તો દરવાજા બારેય મહિના ને ચોવીસેય કલાક ખુલ્લા ! કોઈ ડિસિપ્લિન કે ટાઈમનું બંધન નહીં ! બાકી ઘણા આશ્રમોમાં તો સવારે ચાર વાગ્યે ઊઠવું પડે, નાહી-ઘોઈને પૂજા કરવી પડે. ઘરે ભલે બેડ-ટી પીતા હોય પણ મંદિરમાં કોઈ બેડ-ટી માંગે ? આશ્રમમાં પોતાનું ટાઈમટેબલ બદલાઈ જાય.

યોગીબાપા કેવા હતા ? તો ૬૦ વર્ષની ઉંમર સુધી બાપાએ તો દૂધ-ઘી ખાધાં જ નથી, પરંતુ હરિભક્તો માટે સવારના પહોરમાં ચા બનાવડાવે. ઉતારા પર બહેનો હોય તેથી કોઈ નાના ટાબરિયાને કીટલી ને પ્યાલા લઈને તેમની રૂમ પર મોકલે. પેલા તો સવારે પાંચ વાગ્યે મંદિરમાં ચા મળે એટલે ખુશ ખુશ થઈ જાય. આવી સેવા બાપા કરતા, તમે વિચાર કરો ! ભક્તો માટે એમના હૈયામાં ખૂબ ભાવ ને પ્રેમ હતો. ભક્તોની સેવા દ્વારા પ્રભુની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવાનો ઉપાય યોગીજી મહારાજે આપણા માટે જીવીને બતાવ્યો.

અમે યુવાનો બાપા સાથે ફરતા હતા, બધી વાનરસેના જ કહેવાય. મોટી ઉંમરના હોય એમને કહીએ, 'ડોસાંડગરાં આઘાં ખસો તમે.' તો બાપા કહે, 'એમને ડોસાંડગરાં ના કહેવાય, અક્ષરમુક્તો કહેવાય !' બાપા અમારી પાસે એ વૃદ્ધોના પગ દબાવડાવે, એમને જમાડાવે, એમને પાણી પિવડાવે. તમે વિચાર કરો, એમણે અમને યુવાનોને ભક્તોની સેવામાં ખૂબ ઓતપ્રોત કર્યાં. પણ, અક્ષરપુરુષોત્તમની શુદ્ધ ઉપાસનાની પાયાની બાબત છે કે, આવા સત્પુરુષ માટે જીવથી પ્રેમ થવો જોઈએ. જીવથી પ્રેમ થશે તો પછી એમને રાજી કરવા માટે આપણું બધું છૂટી જશે, આપણાપણાનો બધો ભાવ છૂટી જશે. જુવાનિયાઓને કોઈને નમવાનું, કોઈનું ખમવાનું, કોઈની સેવા કરવાનું કાવે નહિ. એમાં પણ પાટીદારના છોકરાઓ તો ઘરે પણ કામ ના કરતા હોય તો મંદિરે સેવા કરે ? એવા બાદશાહોને બાપાએ કચરો વાળતા, જાજરાં

સાફ કરતા, કૂવાઓ ઉલેચતા, ઉકરડાઓ સાફ કરતા કરી દીધા. આવું કોણ કરી શકે ? યોગીજી મહારાજનો દિવ્ય પ્રેમ જ આ કરી શકે ! યોગીજી મહારાજ સાકાર પ્રભુનું સ્વરૂપ હતા. બાપા કોઈ સેવા સોંપે તો એમને ના જ ના પાડી શકે. હૈયામાં એક જ ભાવ રહે કે, બાપાને રાજી કરવા માટે શું ના થાય? યોગીજી મહારાજે અસાધારણ પ્રેમથી યુવાનોમાં આવો ભાવ પ્રગટાવ્યો, જેના પરિણામ રૂપે આપણને મહંત સ્વામીજી, હરિપ્રસાદ સ્વામીજી, ડૉક્ટર સ્વામીજી, ગુરુજી, અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, રતિભાઈ, સનંદભાઈ, વી.એસ. - આવા સંતોની ભેટ મળી. આ સૌ સામાન્ય સાધુઓ નથી !

બાપા જે દાસત્વભાવે જીવતા હતા, એ જ ભાવની બધા અપેક્ષા રાખે કે, 'મારા ગુરુ તો આમ બેસતા હતા.' એટલે બધા ગુરુ કંઈ એમની જેમ બેસે ? યોગીબાપા નમતા રહેતા, ખમતા રહેતા, જ્યારે આ સાધુ તો જરૂર પડે ત્યારે આંખ પણ કાઢે. આપણા બાપદાદાઓ ચોરણો પહેરતા હતા, માથે ફાળિયું બાંધતા હતા, તો હવે તેમના વારસદાર તરીકે ઓળખાવા માટે તમારે કંઈ ચોરણું પહેરીને અને માથે ફાળિયું બાંધીને ફરવાનું ? જે એમનું કામ કરે છે, એમના કુટુંબની દેખભાળ રાખે છે, એમની ખેતીવાડી સંભાળે છે, એમનો વેપાર કરે છે, એમનાં સગાંવહાલાંઓની રાખરખાવટ કરે છે, બસ એ જ એમના વારસદાર છે !

અશ્વિનભાઈને તમે જુઓ ! કેટલો દાસત્વભાવ છે એમનામાં. દાસત્વભાવ એટલે બોસ થઈને ના જીવતા હોય, પણ પ્રભુના દાસ હોય. આપણે પ્રભુના થઈને જીવન જીવીએ છીએ, પ્રભુ અર્થે ભક્તિ કરીએ છીએ, પ્રભુને રાજી કરવા હાંસંગડથલરૂપ સેવા કરીએ છીએ એટલે આપણામાં રહેલા પ્રભુને જોઈને એને નમતા રહે, ખમતા રહે; એ દાસત્વભાવ ! યોગીજી મહારાજ એવા દાસત્વભાવનું મૂર્તિમાન સ્વરૂપ હતા. તમે જુઓ, આંબા ઉપર જેમ કેરી આવે - ફળ આવે એમ આંબો નમતો જાય. એમ, ફળ આવે - કંઈક પ્રાપ્તિ થાય તો દાસત્વભાવ પ્રગટે, વિનમ્રભાવ આવે, નમતો રહે, વાણીમાં વિવેક આવે, ગમે એવું બને, ગમે એવા પ્રસંગો ઊભા થાય તોય કદી સ્થિતપ્રજ્ઞ અવસ્થામાંથી ડિસ્ટર્બ ના થાય, સદાય હસતા રહે; એ સાધુતા છે. અને એવી સાધુતા યોગીજી મહારાજે કૃપા કરીને આવા યુવાનોને હેતુપ્રેમ આપી એમને પોતાની સાથે રાખીને આપી.

યોગીબાપા હરતીફરતી યુનિવર્સિટી હતા. અત્યારે આપણે આ રીતે બેસીને બધા સંતોનો લાભ લઈ શકીએ છીએ, પણ ત્યારે એવો કોઈ ચાન્સ નહોતો, એવી કોઈ જગ્યા જ નહોતી એટલે બાપા સાથે વિચરણમાં ફરતા રહેવાનું થતું. અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈને યુવકો બાપા સાથે વિચરણમાં ગયા હતા ત્યારે એટલા બધા પ્રોગ્રામ ચાલે કે, એમની કોઈ ખબર પણ ના રાખે. બધા કહે, તમે વાનરસેના છેલ્લે આવો. એમને વાલન ના મળે, ઉતારો ના મળે, દોડાદોડીમાં ચંપલ જતાં રહે, કપડાં ખોવાઈ જાય, રૂમાલ પણ ખોવાઈ જાય અને છતાંય બાપા સાથે દોડતા દોડતા જવાનું ને ફરિયાદ કર્યા વગર સેવાઓ કરવાની; તમે વિચાર કરો ! છતાં આ યુવાનો ઘરે જવાનું નામ ના લે, ફરિયાદ ના કરે, એમની સેવામાં મોળાશ ના આવે. બાપાને રાજી કરવાનો એ યુવાનોમાં કેટલો અદમ્ય ભાવ હશે ! પ્રભુના થઈને જીવન જીવવા માટે યોગીજી મહારાજે અંદર કેટલી બધી અભીપ્સા પ્રગટાવી હશે ! ધોમધખતા તાપમાં ચાલી ચાલીને બાપાની સાથે પ્રવાસમાં જાય અને ગમે તેવી પરિસ્થિતિમાં, ગમે એવા સંજોગોમાં પણ બાપા સામે જોઈને બાપાએ સોંપેલી સેવા અહોહોભાવે આનંદપૂર્વક બધા ભેગા થઈને કરે. એ યુવાનોને અત્યારે જોઈએ તો ભગવાનની પ્રસન્નતાનાં, યોગીજી મહારાજની પ્રસન્નતાનાં પાત્રો બની પોતાના જીવનના વર્તનથી આપણને અસલ સાધુતાનાં દર્શન કરાવે છે.

આ તીર્થસ્થાનમાં આપણે સંકલ્પ કરીએ કે, 'બાપા ! તમે આ ઘરતી ઉપર પ્રગટ થયા અને ખરેખર અમારા ઉપર એટલી બધી કૃપા કરી કે, અમને એવા સાધુઓની આપે ભેટ આપી ! અમે આપનું આ ઋણ કેવી રીતે અદા કરીશું ? તો એ સાધુઓને ઓશિયાળા ના કરીએ, તેઓની આજ્ઞા પાળીએ, એમને ગમે છે એવી સેવા-ભક્તિ કર્યા કરીએ.' એ આપણે બાપા તરફની સાચી ભક્તિ અદા કરી કહેવાય.

બાપાને એમના ગુરુ માટે એટલો બધો મહિમા કે, પોતે પોતાના ગુરુ શાસ્ત્રીજી મહારાજના પ્રાગટ્યસ્થાને મહેળાવ ગયા અને સવારના પાંચ વાગ્યે ભાવવિભોર થઈ પ્રાર્થનાઓ વહાવી. ધન્ય છે યોગેશ્વરોને-સંતોને કે, રેકોર્ડિંગ કરીને એ પ્રાર્થના પત્રિકામાં છાપી. ધન્ય છે દાદુકાકાને-પપ્પાજીને કે, એના પર આપણને સૌને ફોક્સ કર્યા કે આ પ્રાર્થના રોજ વાંચો, રોજ એનો પાઠ કરો. અને મહંત સ્વામીએ 'સુનૃત' દ્વારા એ પ્રાર્થના આપણને સૌનેય

બાપા કંઈ પણ થાય તો કાયમ ધૂન કરાવતા.

એટલી બધી ધૂન કરાવતા કે, અમે તેઓની જોડે ફરતા

હતા તો અમને તો ટેવ જ પડી ગઈ,

સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ...!

એ ગુરુએ ટેવ પડાવી. તો આપણે પણ એવી ટેવ પાડીએ ને

સવારમાં ઊઠીએ ત્યારથી સ્વામિનારાયણ...

સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ...! ભજન કરીએ.

સભા કરો-કથા-વાર્તા કરો, ધૂન-પ્રાર્થના કરો અને ભગવાનના ભક્તોની મહિમાથી સેવા કરજો.

સત્પુરુષ જે આજ્ઞા આપે એ આજ્ઞામાં અપ્રતિમ શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ રાખીને આજ્ઞા પાળજો તો ભગવાનની પ્રસન્નતા ઊતરશે ને સુખિયા સુખિયા થઈ જઈશું.

રોજ વાંચવા માટે આપી. વર્ણન કરવા જઈએ તો કલાકોના કલાકો ઓછા પડે એટલું અદ્ભુત કાર્ય શાસ્ત્રીજી મહારાજે કર્યું, એવું અદ્ભુત જીવન શાસ્ત્રીજી મહારાજ જીવીને ગયા; જેનું વર્ણન કરવા ગ્રંથોના ગ્રંથ થાય, પણ યોગીજી મહારાજે પોતાના ગુરુનો મહિમા પાંચ-પચ્ચીસ લીટીમાં કહી નાખ્યો. તમે વિચાર કરો, બાપા બહુ ભણેલા નહોતા, પ્રકાંડ પંડિત નહોતા, ભાષા પરનું મોટું પ્રભુત્વ નહોતું, પણ પ્રભુનું સાકાર સ્વરૂપ હતા; તો પોતાના ગુરુના મહિમાની, પોતાના ગુરુના પ્રાગટ્યસ્થાનના મહિમાની વાત બહુ જ સરસ રીતે, સહજતાથી આ પ્રાર્થનામાં કહી આપણને સાચી ગુરુ ભક્તિનું દર્શન કરાવ્યું.

એવું જ આપણા માટે આ યોગી મહારાજનું પ્રાગટ્યસ્થાન એ સ્થાવર તીર્થ કહેવાય. અને આ સંતો એ જંગમ તીર્થ કહેવાય. બેઉ તીર્થનો સમન્વય અહીંયાં આપણા માટે થયો છે. જેટલું સ્થાવર તીર્થનું માહાત્મ્ય છે એટલું ને એટલું આ જંગમ તીર્થનું માહાત્મ્ય આપણા હૈયામાં છે અને એટલે આપણે ફાવી ગયા છીએ. તીર્થસ્થાન ધારીનો, બાપાના પ્રાગટ્યસ્થાનનો, ધારી મંદિરનો જેટલો મહિમા છે એટલો જ મહિમા અહીં બેઠેલા એકેએકને આવા જંગમ તીર્થ સમાન અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ ને આ સંતોનો છે એટલે ફાવી ગયા છીએ ! આ બહુ મોટું આશ્ચર્યકારક કામ થયું છે. તમને ખબર નથી કે, કેટલી મોટી ઉપલબ્ધિ થઈ છે, આધ્યાત્મિક રીતે કેટલું મોટું કામ આપણા સૌનું થયું છે ! સમાજમાં સામાન્ય માણસોને જેની કશી ખબર નથી એ વાતની આપણા હૈયામાં એમ ને એમ ખબર પડી ગઈ. એટલે આપણા જેવા ભાગ્યશાળીને નસીબદાર કોઈ નથી.

બસ ધ્યાન એટલું જ રાખવાનું કે, સેવા કર્યા કરો, કથા-વાર્તા સાથે ધૂન-ભજન-પ્રાર્થના કર્યા કરો. બાપાને ધૂન બહુ જ ગમતી. કંઈ પણ થાય તો બાપા કહે, ‘કરો ધૂન.’ કોઈ યુવાન આવીને કહે કે, ‘બાપા ! નોકરી નથી મળતી.’ તો બાપા કહે, ‘કરો ધૂન’, કોઈ કહે, ‘બાપા ! લગન નથી થતું.’ બાપા કહે, ‘કરો ધૂન.’ કોઈ કહે, ‘બાપા ! નોકરી છે, પણ બરાબર મજા નથી આવતી.’ તો બાપા કહે, ‘કરો ધૂન.’ ‘બાપા ! પરણ્યો છું પણ કંઈ મેળ પડતો નથી, છૂટાછેડા લેવા છે.’ તો બાપા કહે, ‘કરો ધૂન.’ બાપા બધાને એક જ દવા આપે - ‘કરો ધૂન.’ અને શ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ ને એકદમ કારગત પણ એ જ છે : સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ...! કેટલું સહેલું છે

તમે વિચાર કરો ! તમે સરસ બધું પાથરો, મૂર્તિ મૂકો, પન્નાસનમાં બરાબર બેસો ને ધૂન કરો તો પછી જ ભગવાન સાંભળે એવું નથી. આ કંઈ વાઈફાઈ નથી કે નેટવર્ક આવ-જા કરે. ભગવાનનું નેટવર્ક તો હંમેશાં ચાલુ જ હોય છે, કોઈ જગ્યાએ એમનું નેટવર્ક જતું નથી. સ્વામિનારાયણ ભગવાને તો ત્યાં સુધી કહ્યું કે, ‘શુભ-અશુભ કોઈ પણ ક્રિયા કરતાં કરતાં મને સંભારજો, હું સાંભળીશ.’ આવું કોણ કહે ? વિચાર કરો ! એટલે ધૂન કરવાની ટેવ પાડો. બાપા કંઈ પણ થાય તો કાયમ ધૂન કરાવતા. એટલી બધી ધૂન કરાવતા કે, અમે તેઓની જોડે ફરતા હતા તો અમને તો ટેવ જ પડી ગઈ, સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ...! એ ગુરુએ ટેવ પડાવી. તો આપણે પણ એવી ટેવ પાડીએ ને સવારમાં ઊઠીએ ત્યારથી સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ...! ભજન કરીએ.

ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ એટલે ‘વાતો’માં લખ્યું કે, ‘ભજન કરતાં કરતાં ક્રિયા કરો તો અંતરમાં ટાઢું રહે.’ શાથી ટાઢું રહે ? ભજન કરતાં કરતાં ક્રિયા કરો તો ક્રિયા સાથે એંટેચ નહીં થાય. માણસ દુઃખી થાય છે તે કોઈ ક્રિયાને લઈને દુઃખી નથી થતો, વેપાર-ધંધાને લીધે દુઃખી નથી થતો, પરણ્યો છે કે છોકરાં છે કે સમાજમાં રહે છે એટલે દુઃખી થાય છે એવું નથી; પણ એની સાથે એંટેચ થાય છે, જોડાય છે એટલે દુઃખી થાય છે. ડોક્ટર જેમ આપણને પટ્ટી મારે, પછી એને ખેંચો તો... ? ‘ઓ બાપ રે !’ થઈ જાય. કારણ, એ ચામડી સાથે ચોંટ્યું અને એને ઉખાડો એટલે દુઃખ થતાં બૂમ પડે જ. એમ તમે ચોંટ્યા એટલે દુઃખી થવાના, થવાના ને થવાના જ ! તો એવું કોઈ સૌલ્યુશન છે કે, જે ચોંટે જ નહિ. સંસારમાં રહેવા છતાં સંસારથી વિસ્ક્રતભાવ આવે. વેપાર-ધંધો કરવા છતાં પણ એમાં ચોંટાય નહીં. લાખો-કરોડો રૂપિયાનો વ્યવહાર કરીએ તો પણ રૂપિયા આપણને ચોંટે નહીં. સોનાનાં ઘરેણાં પહેરીએ તો પણ સોનું આપણને ચોંટે નહીં. તમે વિચાર કરો, સંસારમાં રહેનારને સંસાર નથી લાગતો. એટલે કોઈએ કહ્યું કે, સંસાર અંદર છે. બધું અંદર છે અને માણસ ફાંફાં મારે છે બહાર. નદી, સમુદ્ર કોસ કરવો હોય તો નાવની જરૂર પડે છે. નાવ પાણીમાં જ ચાલતી હોય છતાં આપણને પાણીમાંથી પાર લઈ જાય. પણ એ પાણી જો અંદર નાવડીમાં હોય તો ? ડૂબવાનો વારો આવે. એમ સંસારમાં ફરો, પણ અંદર સંસાર ના હોય તો કંઈ દુઃખી થવાય નહિ. પણ અંદર

સંસાર છે એટલે દુઃખી થવાય છે. પછી જંગલમાં એકલા રહો તોય દુઃખી થવાય, કારણકે અંદર સંસાર છે. એ અંદરનો સંસાર આપણે ખેરવવાનો છે.

સૂર્ય પ્રકાશિત થાય એટલે અંધારાને જવા માટે કંઈ કહેવું પડે ? સૂર્ય ઊગ્યો એટલે અંધારું ગયું. પ્રકાશની ગેરહાજરી એટલે અંધકાર, એમ ભગવાનની ગેરહાજરી એટલે સંસાર. ભગવાનને પ્રગટાવો તો પ્રકાશ થશે. પ્રકાશ એટલે નિર્દોષભાવ, દિવ્યભાવ, હળીમળીને રહેવું, ખાઈ-પીને આનંદ કરવો. તમે જુઓ, પ્રકાશ થાય એટલે અમુક પ્રકારનાં જીવજંતુઓ એમ ને એમ જતાં રહે, કાઢવાં ના પડે, ખંખેરવાં ના પડે. એમ અંદરની જે નહિ કામની વસ્તુઓ કાઢવા માટે ભગવાનને પ્રકાશિત કરો તો તે જતું રહેશે. ભગવાનને પ્રકાશિત કરવાકેવી રીતે ? તો એવા સાધુમાં જોડાવ, એવા સાધુને વિશે આત્મ-બુદ્ધિ ને પ્રીતિ કરો કે, ‘હું તમારો ને તમે મારા’, એમની આજ્ઞા પાળો ને એમને ગમતું કાર્ય - સેવામાં ઊંઘું ઘાલીને જોડાવ. કશુંય બગડશે નહિ, બસ ખાબકો - ઝીલનાર એ છે; એવા અપ્રતિમ વિશ્વાસ ને શ્રદ્ધાથી ગુરુની આજ્ઞા પાળો અને ભગવાન ને ભગવાનના ભક્તોમાં નિર્દોષભાવ-દિવ્યભાવ રાખો. આવું નથી રહેતું કારણકે, આદેહ આડો આવે છે. જે સૂક્ષ્મ શરીર છે તે - મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર એ આડું આવે છે. એને શુદ્ધ કરવા માટે ધૂન કરો, સેવા કરો, પ્રાર્થના કરો, સ્વાધ્યાય કરો.

ત્રણ વસ્તુ રાખવાની જ છે. યોગીબાપાની આજ્ઞા પ્રમાણે અઠવાડિક સત્સંગસભા અચૂક કરવાની અને સઘન રીતે કરવાની. ઉત્સાહ-ઉમંગથી બધાને ભેગા કરવાના. યોગી મહારાજની આજ્ઞા છે. યોગીબાપાની ગમતામાં ગમતી કોઈ પણ પ્રવૃત્તિ હોય તો તે અઠવાડિક સત્સંગસભા ! બીજું, ભગવાનના ભક્તોની સેવા. ભગવાનના કાર્યમાં સમર્પિત થાવ અને સંપ-સુહૃદભાવ-એકતા રાખી હળીમળીને કામ કરો. અને ત્રીજું, નિયમિત ધૂન-ભજન કરવાં. આ બાપાને ગમતી વાતો છે. એવું જો જીવન જીવીશું તો અંદર પ્રભુ પ્રકાશિત થશે. દુઃખી કરાવે એવી કોઈ પણ વૃત્તિ રહેશે નહીં, હર્દય રહેશે નહિ - આપોઆપ ઓગળી જશે. તમે જુઓ તો, યોગીબાપાએ અમને ધૂનની, સેવાની, કથા-વાર્તાની ટેવ પડાવી તો અમારે પ્રસંગો તો ઘણા આવ્યા, ઝંઝાવાતો ઘણા આવ્યા, પણ રક્ષા કરનાર એ દિવ્ય પુરુષ હતા. એમણે અમને સ્થિર રાખ્યા, બળ આપ્યું તો અમે બધા પ્રસંગોમાં હસતા-રમતા આનંદથી

પાસ થયા. એટલે કથા-વાર્તાની ટેવ રાખવાની. સભા કરો-કથા-વાર્તા કરો, ધૂન-પ્રાર્થના કરો ને સેવા કરો. ઊંઘું ઘાલીને સેવા કરજો. ભગવાનના ભક્તોની મહિમાથી સેવા કરજો. સત્પુરુષ જે આજ્ઞા આપે એ આજ્ઞામાં અપ્રતિમ શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ રાખીને આજ્ઞા પાળજો તો ભગવાનની પ્રસન્નતા ઊતરશે ને સુખિયા સુખિયા થઈ જઈશું. યોગીબાપાએ આ કરીને શિખવાડ્યું છે.

યોગીજી મહારાજ કહેતા કે, ‘મારા ગુરુ શાસ્ત્રી મહારાજ ‘યોગી’ બોલે તો હું લખતો હોઉં તો પેન મૂકી દઉં ને ઊભો થઈ જઉં. જમતો હોઉં તો કોળિયો મૂકી દઉં.’ આ ગુરુએ પોતાના ગુરુની આજ્ઞા આવી અદ્ભુત પાળી. આમ, આપણે પણ આજ્ઞા પાળવાનું અનુસંધાન રાખવું. આવું કરીશું તો સંસારમાં રહ્યા છતાં સંસારથી વિરક્તભાવ રહેશે. સંસારનાં બધાં કાર્યો કરો - લગ્ન કરો - કરાવો, લગ્નમાં સરસ કપડાં પહેરીને જાવ, ઘરેણાં પહેરો; આ કશું બંધનયુક્ત નથી યાદ રાખો ! મેં જોયું, તમને બહેનોને સોનું બંધનરૂપ જ નથી. મંદિરની મૂર્તિઓ માટે બધાંએ ફટ ફટ સોનું સેવામાં આપ્યું. અને ધન તમને ભાઈઓને પણ બંધનરૂપ નથી. જ્યારે પણ મંદિરે આવે ત્યારે પૈસા લઈને જ આવે છે, કંઈક ને કંઈક સેવા કરતા જ હોય છે. આ બંધનરૂપ નથી, આસક્તિ નથી. પણ કમાવું તો જોઈએ જ. સ્વામિનારાયણ ભગવાને કહ્યું, ‘ગૃહસ્થોએ વેપાર-ઘંઘો કરીને પૈસા કમાવાના.’ પણ એની આસક્તિ ના થઈ જાય, ફરી એ ચકરાવામાં ફરવું ના પડે એટલે ભગવાનના કાર્યમાં સત્પુરુષની આજ્ઞાથી ઊંઘું ઘાલીને ધન વાપરો. તમે સામાન્ય કોઈને મદદ કરો તો એ તમારો ઉપકાર નથી ભૂલતા, તો તમે ભગવાનના કાર્યમાં ઓતપ્રોત થશો તો એ કંઈ ભૂલશે ? અનંતગણું તમને આપશે. યોગીજી મહારાજ કહેતા, સમગ્ર વિશ્વની લક્ષ્મીજીને પણ શુદ્ધ થવું છે, તો ક્યાં શુદ્ધ થાય ? તો ભગવાનના કાર્યમાં વપરાય એટલાં લક્ષ્મીજી શુદ્ધ થાય. એટલે ભગવાન શ્રી લક્ષ્મીજીને આપણી પાસે મોકલે છે. ભગવાનના થઈને જીવીએ, ભજન કરતાં કરતાં ક્રિયા કરીએ તો ક્રિયા સાથે એટલેય નહીં થાવ અને એટલેય નહીં થાવ તો યાદ રાખો આખી દુનિયાનું રાજ કરશો તો પણ નિર્લેપ રહેવાશે.

જનક રાજા મિથિલા નગરીના રાજા હતા. નદીની એક બાજુ નગરી ને સામે પોતાના ગુરુનો આશ્રમ. રોજ સાંજે સભા થાય એ સભામાં જનક રાજા આવે. જનક રાજાને કોઈ દિવસ કામકાજ હોય તો પાંચ-પંદર મિનિટ મોડું આવવાનું થાય. તો ગુરુ કહે, ‘જનક રાજા આવે પછી કથા ચાલુ કરીએ.’ ઘણા સંતોને થાય

તમે સામાન્ય કોઈને મદદ કરો તો એ તમારો ઉપકાર નથી ભૂલતા, તો તમે ભગવાનના કાર્યમાં ઓતપ્રોત થશો તો એ કંઈ ભૂલશે ? અનંતગણું તમને આપશે. યોગીજી મહારાજ કહેતા સમગ્ર વિશ્વની લક્ષ્મીજીને પણ શુદ્ધ થવું છે, તો ક્યાં શુદ્ધ થાય ? તો ભગવાનના કાર્યમાં વપરાય એટલાં લક્ષ્મીજી શુદ્ધ થાય. એટલે ભગવાન શ્રી લક્ષ્મીજીને આપણી પાસે મોકલે છે.

સ્વામિનારાયણ ભગવાને એ ખતાવ્યું કે,
તમે ભગવાન સાથે એટેચ રહો, સત્પુરુષ સાથે એટેચ રહો
અને એમનામાં એટેચ રહીને આખી દુનિયાની
પ્રવૃત્તિ કરશો તોપણ દુઃખી થશો નહીં,
નિર્લેપભાવ રહેશે.
યોગીબાપા એવું જીવન જીવ્યા.

કે, આ જનકરાજા છે એટલે ગુરુને એમનો બહુ મહિમા છે, રાજાનો બહુ ભાર છે એટલે એમની રાહ જુએ છે. અમે ત્યાગીઓ આવી ગયા છીએ પણ ગુરુ એ જોતા નથી. આથી ગુરુને થયું કે, મારા સંતોને પણ અંદરથી આ નકારાત્મક ભાવ કાઢવો પડશે, નહીં તો પાછો તેમને દુઃખી કરશે. મનુષ્યભાવ દુઃખી કરે છે, દોષ દુઃખી નથી કરતા, યાદ રાખો ! એટલે ગુરુએ એક પ્રસંગ ઊભો કર્યો. એક દિવસ બધા આવ્યા, જનક રાજા આવ્યા પછી સભા ચાલુ થઈ. એટલામાં પાછળથી બૂમો પડી કે, 'મિથિલા નગરી સળગી છે.' આવી બૂમાબૂમ થઈ એટલે ગામવાળા બધા હુલુડુ કરતા ભાગ્યા. આ બાજુ સંતોના આવાસો હતા, તેથી સંતો પણ આશ્રમ ભાણી ભાગ્યા. હવે સભામાં ગુરુ અને જનક રાજા એ બે બે બેઠા રહ્યા બાકી આખી સભા વિખેરાઈ ગઈ. ગુરુએ જનક રાજાને પૂછ્યું, 'જનક, તારી આખી નગરી બળી રહી છે ને તું કેમ બેસી રહ્યો છે ?' ત્યારે જનક રાજા કહે, 'ગુરુદેવ ! મિથિલા નગરી બળે છે એમાં મારું કાંઈ બળતું નથી. મારું સર્વસ્વ તમે છો અને તમે તો અહીં છો એટલે બેઠો છું.' પેલા સંતો ને બધા પાછા આવ્યા, કારણ કે, ગુરુએ માયાવી આગ લગાવી હતી. એવો ભ્રમ ઊભો કર્યો હતો કે, જાણે આગ લાગી હોય પણ આગ નહોતી એટલે બધા સભામાં પાછા આવ્યા. ગુરુએ સંતોને પૂછ્યું, 'તમારી પાસે તો ગાતરિયું ને ધોતિયું જ હોય ને આશ્રમ તો દાનથી બાંધેલો છે તો તમે કેમ દોડ્યા ? જેને દોડવાનું હતું એ તો અહીં બેસી રહ્યો છે.' ત્યારે સંતોને સમજાયું કે, ખરેખર ગુરુ જનકનો જે મહિમા ગાય છે એ બરાબર છે. એમણે પોતાની ભૂલ સ્વીકારી. જનક રાજા હતા, રાજ્યનો વહીવટ કરતા હતા, જરૂર પડે તો દંડ દેતા હતા. પત્ની હતી, છોકરા હતા, મોટો કારોબાર હતો, તોય એમને 'વિદેહી' કહ્યા. કારણ કે, તેઓ કશાયની સાથે એટેચ નહોતા, પોતાના ગુરુ સાથે જ એટેચ હતા.

સ્વામિનારાયણ ભગવાને એ ખતાવ્યું કે, તમે ભગવાન સાથે, સત્પુરુષ સાથે એટેચ રહો અને એમનામાં એટેચ રહીને આખી દુનિયાની પ્રવૃત્તિ કરશો તોપણ દુઃખી થશો નહીં, નિર્લેપભાવ રહેશે. યોગીબાપા એવું જીવન જીવ્યા. આખી બોચાસણ સંસ્થાને એમણે વિફ્ટ કરી, યાદ રાખો ! બોચાસણ સંસ્થામાં એક વખત એવું હતું કે, માણા નહીં, દાણા નહીં, નાણાં નહીં અને પાણા નહીં.' માણાની ખોટ, દાણાની ખોટ, નાણાંની ખોટ અને પાણાની ખોટ. દાણા એટલે ખાવા-પીવાનું અનાજ. યોગીબાપા કહે, 'અમે સારંગપુરમાં મંદિર

કરતા ત્યારે દસ કિલોમીટર દૂર ખાંભડામાં જઈ ઝોળી માંગતા.' સવારે બાપા આઠ વાગ્યે જાય તે દસ વાગ્યે ઝોળી માગીને આવે. એમાં અધમણ - દસ કિલો અનાજ મળે ! એને સાફ કરે, દળે અને પછી ઉપયોગમાં લે. ખાંભડામાં ઝોળી માંગતા ને સારંગપુરમાં તાવડો ચાલતો - તમે વિચાર કરો ! ભિક્ષા માંગીને રોજનું રોજ ખાતા. 'માણા નહિ' એટલે મેન પાવર-માણસો નહોતા. 'પાણા નહીં' - મંદિર કરવા પથરા નહોતા અને પથરા લાવવા માટે નાણાં પણ નહોતાં. આવી પરિસ્થિતિ બી.એ.પી.એસ. સંસ્થાની તે વખતે હતી. યોગીજી મહારાજે પોતાની તપશ્ચર્યાથી, પોતાની સાધુતાથી, પોતાની ગુણાતીત અવસ્થાથી, સંસ્થાને કેટલી વિફ્ટ કરી! અત્યારે વર્લ્ડમાં સારામાં સારું ઓર્ગેનાઈઝેશન તમે જુઓ તો બી.એ.પી.એસ. સંસ્થાનું છે તે બધાએ જ સ્વીકાર્યું છે. દાણા, માણા, નાણાં કે પાણાની ખોટ જ નથી ને વ્યવસ્થા જુઓ તો સૌ કોઈ ખુશ થઈ જાય. પ્રભુપ્રસન્નતા વગર, ગુરુકૃપા વગર આવી ભક્તિ ન પ્રગટે.

તમે અહીં ધારીનું મંદિર જુઓ તો ખુશ થઈ જાવ. બાપાનું પ્રાગટ્યસ્થાન અને આખું પરિસર કેટલું સુંદર છે ! આવું એક જગ્યાએ નહીં પણ ઠેર ઠેર છે. આટલી મોટી સંસ્થા, આટલા બધા સંતો બાપાએ કર્યા, પણ યોગીજી મહારાજ એકદમ નિર્લેપ ! આ જે નિર્લેપભાવ છે, એમને એ આપણને આપવો છે. આ મોટામાં મોટું સ્પિરિટ્યુઅલ એચિવમેન્ટ છે - ગુણાતીતભાવ છે. એ ભાવ ગૃહસ્થ કે ત્યાગી બધામાં પ્રગટી જાય. બાપાએ આવા સંતોની સાથે એવા ગૃહસ્થોને પણ તૈયાર કર્યા છે.

ખરેખર આપણે બધા અહીં આવ્યા છીએ તો સંકલ્પ કરજો કે, આપણે બધું અહીં મૂકીને જવું છે. શું મૂકીને જવું છે ? પાકીટ કે ઘરેણાં નહીં, પણ અંદરનું બધું મૂકીને જવું છે. ભગવાન આપ રાજા ના ધાવ એવા અમારાં સ્વભાવ-પ્રકૃતિ, સંપ-સુહૃદભાવ-એકતા રાખવા ના દે, હળીમળીને સેવા ન કરવા દે એવી અમારી માન્યતાઓ-ગ્રંથિઓ મૂકીને જઈએ. અમારે કેવળ ને કેવળ તમને જ રાખવા છે અને તમારા થઈને જ જીવન જીવવું છે. જ્યાં જઈએ ત્યાં તમારા અર્થે સમર્પિત થઈને તમારી ભક્તિમાં રહેવું છે. એમાં આડાં આવતાં અમારાં સ્વભાવ-પ્રકૃતિ, દેહના બધા ભાવો ધારી તીર્થમાં તમારા ચરણે ભેટ ધરીને જવું છે. આવો સંકલ્પ કરજો, ધૂન કરજો.

સૌને જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

સાધુહૃદયની પ્રાર્થનાગંગા

શ્રીહરિપ્રાગટ્ય... સહજાનંદપ્રાગટ્ય...

સદા કલ્યાણકારી... પરમ સુખકારી.
 આત્મકલ્યાણ અનંત જીવોનાં કરવાં છે
 સૌને શુદ્ધ પવિત્ર કરવા છે
 અહંતા-મમતાથી સૌને પર કરવા છે
 પ્રભુ સ્વરૂપે તદાકાર કરવા છે
 'સ્વ' રહિત કરવા છે ને નિર્મલ કરવા છે
 પ્રભુ અખંડ આતમે બિરાજી રહે
 પ્રભુનું જ કાર્ય સમગ્ર તંત્ર કરતું રહે
 તેવી ગુણાતીત અવસ્થામાં રહેતા સૌને કરવા છે
 મારું-તારું મટી જાય... રાગ-દ્રેષ છૂટી જાય
 પ્રભુ સંબંધ જોઈ સૌની સાથે વ્યવહાર થાય
 નમ્રતા વિવેક વાત્સલ્યે છલકાઈ જાય
 પ્રભુનું મંદિર સૌ આશ્રિતો બની જાય
 મને જે પામ્યા તે કેવળ મારા બની જાય
 મારા આશ્રિત સૌને મારા ગુણાતીત સ્વરૂપે પ્રીતિ થાય
 સૌને તે સ્વરૂપે આત્મબુદ્ધિ થઈ જાય
 તે સ્વરૂપની અહોભાવે સેવા કરી નિર્ગુણ થઈ જાય
 અખંડ સહજાનંદ સૌને પ્રાપ્ત થાય
 તેવા દિવ્ય શુભ સંકલ્પ સાથે પ્રભુ બ્રહ્માંડે પધાર્યા
 આ આદર્શ પોતાના જ સ્વરૂપ ગુણાતીતને લાવ્યા
 તેવા ગુણાતીત સ્વરૂપે અખંડ પ્રગટ રહ્યા
 જેને તેવા સ્વરૂપનો યોગ થયો... સંબંધ થયો
 જેને તે સ્વરૂપ શ્રીજી સ્વરૂપ મનાયા...
 જેઓએ તે સ્વરૂપને અક્ષરરૂપ માની સેવ્યા
 તે સૌ પરમપદની પ્રાપ્તિના માર્ગે સંચર્યા
 તે સૌને અખંડ સહજાનંદ પ્રગટ પ્રત્યક્ષ અનુભૂતિ થઈ

તે સૌ ॥ અક્ષરં અહં પ્રગટ પુરુષોત્તમ સ્વરૂપસ્ય દાસોઽસ્મિ ॥
 મંત્રને જીવનમાં સાકાર કરવા ઝંખી રહ્યા... મંડી પડ્યા
 હે પૂર્ણ પુરુષોત્તમ સહજાનંદ !

અમે આપની કૃપાના યશભાગી
 આપનો સંબંધ પૂર્વનો જાગ્રત થયો
 ગુણાતીતનો યોગ આપની કૃપાથી પ્રાપ્ત થયો
 તે ગુણાતીત સ્વરૂપો... ભગતજી મહારાજ ને જાગ્યા સ્વામી
 શાસ્ત્રીજી મહારાજ ને યોગીબાપા થકી અખંડ રહ્યો
 તે સંબંધ... કાકાજી, પપ્પાજી, હરિપ્રસાદ સ્વામીજી
 તે યોગ... પ્રમુખ સ્વામીજી, મહંત સ્વામીજીને વિદ્યમાન સ્વરૂપો
 તે પ્રત્યક્ષતા સંતભગવંત સાહેબજીના સ્વરૂપમાં
 અમને પ્રાપ્ત થતાં અમે આપના સંકલ્પમાં આવી ગયા
 આપના સંકલ્પ ને આ સ્વરૂપોનાં કૃપાજતનથી
 શુદ્ધ ઉપાસના સમજાઈ... વર્તનમાં આવી
 આપ કલ્યાણ દાતા... આપનાં સૌ સ્વરૂપો પણ તેવાં જ કલ્યાણકારી
 તે સૌના સંબંધવાળા જે આપના પૂર્વના યોગવાળા મુક્તો-સંતો
 સૌ દિવ્ય મનાયા... આપ જ સૌના પ્રેરક છો તે મનાયું
 તે સૌની સેવા કરવી રાજી કરવા તે આપની ભક્તિ
 તે સૌના દાસ બની રહી આનંદ કરવો તે પ્રાપ્તિ મનાયું
 તો દયાળુ ! ફાવી ગયા...

આપના પ્રાગટ્યના મંગલપર્વે પ્રાર્થના !
 અમને આ પ્રાપ્તિ થઈ છે... મહિમા સમજાયો છે
 તે શાશ્વત કરો... અમને આપમાં લીન કરો
 આપના જ પ્રગટ પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ સાહેબજીના દાસ બનાવો !
 સાહેબજીનાં જે વ્હાલાં... જેને આપ વ્હાલા તે સૌના દાસ બનાવો !
 આ ઉપાસના માર્ગે સંચરેલા સૌને આ સત્ય સમજી,
 પ્રતિપળ જીવનનાં આચરણ વર્તનમાં રાખવા-પામવા
 શક્તિ, ભક્તિ ને સમજદારી સદા અર્પો !

શ્રીમદ્ભગવાદ ગીતા સ્વામિનારાયણ

બ્રહ્મજ્યોતિ, ૧.૪.૨૦૧૯

પૂ. વી.એસ. પ્રાગટ્ય, નિર્વાણ મંગલપર્વ

અનુપમની હે અમૃતધારા...!

~ સદ્ગુરુ સંત પરમ પૂજ્ય અશ્વિનદાદા

૨૩ માર્ચ, ૨૦૧૯

મંદિર પાટોત્સવ તેમજ સંતભગવંત સાહેબજી ૮૦મા પ્રાગટ્યોત્સવની સભા, ઉપાસના ધામ, વેમાર

આજે શ્રી ગુરુ પ્રાગટ્યદિન ! આજે શ્રી પ્રભુ પ્રાગટ્યદિન ! આજના દિનની સૌને ખૂબ ખૂબ શુભેચ્છાઓ અને આનંદની અભિવ્યક્તિ !

ગુરુની મહાનતા, ગુરુની વિશેષતા અને ગુરુ દ્વારા પ્રભુની થતી પ્રાપ્તિ, એ આપણી ઉપાસનાનો સાદો, સીધો અને સરળ માર્ગ છે. દૈનિક કેલેન્ડરની આજની ૨૩મી તારીખમાં ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની ‘વાત’ છે કે, ‘સત્પુરુષના-ગુરુના ગુણ તો, તો આવે જો ગુરુને નિર્દોષ સમજે ને સર્વજ્ઞ જાણે ને તેમની સાથે કોઈ પ્રકારે અંતરાય રાખે નહિ.’ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ ત્રણ વાત મુદ્દાની કરી છે. આજે જ્યારે પાટોત્સવની સાથે સાથે સાહેબદાદાનો પ્રાગટ્યદિન પણ ઊજવીએ છીએ ત્યારે, પ્રભુની મૂર્તિને વિષે, પ્રભુને ધારક આપણા ગુરુને વિષે અને એમના સંબંધવાળાને વિશે કેવો ભાવ રાખવો એ જ આપણે વાત કરવાની છે અને એ જ જ્ઞાન આપણે પાકું કરવાનું છે.

તો પહેલામાં પહેલું તો સત્પુરુષને-ગુરુને નિર્દોષ માને. સ્વામિનારાયણ ભગવાને વરદાન આપ્યું કે, ‘તમે અમને જેવા માનશો એવા તો અમે તમને બનાવી દઈશું.’ આપણે તેઓને નિષ્કામી, નિર્લોભી, નિસ્વાદી, નિર્સ્નેહી અને નિર્માની માનીશું તો આપણને પણ તેવા બનાવી દેશે. જેને આપણે આપણી ઈન્દ્રિયોના, આપણા સ્થૂળ શરીરના મુખ્ય પાંચ દોષ કહીએ છીએ કે જે દોષ આપણી ઉપર હાવી થઈ ગયા છે, એટલે આપણે ગુરુને અને ગુરુને આશ્રિત ભક્તોને પણ દોષબુદ્ધિ જોઈએ છીએ. એટલે પહેલી શરત છે- નિર્દોષબુદ્ધિ ! એટલે હું ગુરુને નિર્દોષ માનીશ.

‘ગુરુના ગુણ તો, તો આવે જો ગુરુને નિર્દોષ માનીએ.’ સાહેબદાદાએ એમના ગુરુદેવ દાદાગુરુ યોગીજી મહારાજને એવી રીતે માન્યા, એવી રીતે જાણ્યા, એવી રીતે સેવ્યા કે આજે આપણે જોઈએ છીએ કે, એમને ગુરુના ગુણ આવ્યા. ગુણ આવ્યા એટલે શું ? તેઓ આપણને સૌને નિર્દોષ માને છે, સાહેબદાદા આપણામાં દોષ જોતા નથી, આપણે સાહેબદાદામાં દોષ શોધીએ છીએ, આપણા સાથીદારોમાં દોષ શોધીએ છીએ, ભૂલ કાઢીએ છીએ. પણ સાહેબદાદાએ જો આપણામાં દોષ જોયા હોત તો આપણે અહીંયાં હોત નહીં અને આપણા માટે આ ભક્તિ, આ આનંદ, આ ઉત્સવ અને મંગલ શક્ય ના બન્યું હોત.

એમના ઉપર તો એમના ગુરુની કૃપા થઈ. અને ભગવાન સ્વામિનારાયણનું વરદાન પણ ફળ્યું કે, ‘તમે અમને જેવા માનશો એવા તો અમે તમને બનાવી દઈશું.’ ‘અમને’ એટલે ? સ્વામિનારાયણ ભગવાન જેમના મારકતે મળ્યા છે એ ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ ! બાકી આ તો આરસની મૂર્તિ થઈ કે જે અહીંયાં બિરાજમાન છે. એને તો આપણે નિર્દોષ માનીએ જ છીએ અને એટલે તો આવીને મસ્તક ઝુકાવીએ છીએ, જે કાંઈ ભાવ છે તે અર્પણ કરીએ છીએ.

સ્વામીએ બીજી એક વાત કરી કે, ‘સુવર્ણનાં ઘરેણાં અલગ અલગ આકારનાં હોય છે, અને જે અંગે ધારણ કરવાનું હોય તે પ્રમાણે તેનું નામ હોય છે ; પણ અંતે તો હેમનું હેમ - સોનું જ હોય છે.’ કોઈ નાની અમથી

વાલની ચૂંક, હાથની વીંટી કે પોતાના મોંઘામૂલા નવા નક્કોર સુવર્ણના દાગીના જ્યારે અર્પણ કરે છે ત્યારે સુવર્ણનું દાન થયું એમ કહેવાય છે - બંગડીનું, ઝાંઝરનું, નથણીનું દાન અર્પણ થયું એમ કહેવાતું નથી. કેટલી સુંદર મહિમાની અને સાહેબદાદાના મહિમાની આ વાત છે ! સાહેબદાદાને ભગવાનનો સંબંધ જ દેખાય છે. એટલે જેમ વિવિધ પ્રકારની ઘરેણાં ઘડવાની કળાનો ઉપયોગ કરીને અલંકારો બનાવવામાં આવ્યા હોય, પણ તેમાં મૂળ તત્ત્વ તો સુવર્ણ છે, સુવર્ણનું તત્ત્વ જ મૂળ એમાં છે. એમ, ગુરુકૃપાથી શું બન્યું ? તો બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજે સાહેબદાદા ઉપર એવી કૃપા વરસાવી કે, એમને સર્વના ગુણ જ દેખાય છે, કોઈનો અવગુણ દેખાતો નથી, કોઈનો દોષ દેખાતો નથી, કોઈની ત્રુટિ દેખાતી નથી. અને 'ગુણ' એટલે ઈશ્વરે મૂકેલું સુવર્ણ ! દરેક વ્યક્તિમાં, દરેકના ચરિત્રમાં જે સદ્ગુણ છે એ ઈશ્વરે મૂકેલો છે. એ રીતે આપણું એકે એકનું વ્યક્તિગત રીતે અનોખું વ્યક્તિત્વ અને અસ્તિત્વ છે. પણ સાહેબદાદાએ સમગ્રતાથી એનો સ્વીકાર કર્યો છે. નાનો હોય-મોટો હોય, ગરીબ હોય-તવંગર હોય, ભણેલો હોય-અભણ હોય, દેશમાં રહેતો હોય કે વિદેશના વૈભવ વચ્ચે રહેતો હોય; પણ સાહેબદાદાએ સૌનોય પોતાના સમત્વભાવમાં રહીને સમગ્રતાથી સ્વીકાર કર્યો છે. આ ભગવાનનો ભાવ છે, આ ગુરુના આશીર્વાદ છે ! જે ગુરુકૃપા વગર શક્ય થતા નથી. આપણને આવું કરવામાં, આવું જીવવામાં, આવું વર્તવામાં કેટલી તકલીફ પડે છે એના ઉપરથી ખ્યાલ આવે છે કે, સાહેબકેવા છે !

ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની આ બહુ સુંદર વાત છે. પહેલો મુદ્દો કે, 'ગુરુને નિર્દોષ માને તો ગુણ આવે.' બીજો મુદ્દો : 'ગુરુને સર્વજ્ઞ જાણે' 'સર્વજ્ઞ' એટલે બધાનું બધું જાણનારા એટલી મોટી વાત જવા દઈએ, પણ મારું બધું જાણનારા મારા ગુરુ છે. હું જાહેરમાં કેવું વર્તું છું, હું લોકોની વચ્ચે કેવું વર્તું છું, કુટુંબ-પરિવાર, જાણીતા-ઓળખીતા સભ્યોની સાથે કેવી રીતે વર્તું છું ને એકાંતમાં એકલો કેવો થઈને રહું છું એ બધું તેઓ જાણે છે, જુએ છે, એમને બધી જ ખબર છે. 'મનકી જાણે, તનકી જાણે, જાણે ચિત્તકી ચોરી.' આ ગુરુ-શિષ્યનો સંબંધ છે. અને શિષ્ય જ્યારે સમર્પિત થઈને એમના શ્રીચરણોમાં બેસે છે ત્યારે મારા જીવનમાં જે કંઈ પણ કરી રહ્યો છું, થઈ રહ્યું છે તે તેઓ કેમ જાણે છે ? કારણ કે, એમણે જ બધું કર્યું છે. એમણે જ કોઈકને સળી કરી અને એના દ્વારા જ આપણી રાઈચડી છે એ એમને ખબર છે. એટલે મારા જીવનમાં જે કંઈ પણ થઈ રહ્યું છે, કરી રહ્યા છે, કરાવી રહ્યા છે તે મારા ગુરુ જ કરી-કરાવી રહ્યા છે !

'સર્વજ્ઞ' જાણવા એટલે આપણને એમ કે, બધાનું બધું જાણે. એટલે બધા હાથ બતાવવા આવે કે, 'જરા જોઈ લોને, કે શું છે અમારું !' તો તેઓ

કંઈ જ્યોતિષ છે ? તેઓ જ્યોતિષ પણ છે, પણ એવા જ્યોતિષ છે કે, તેઓ જે બોલે છે એ થાય છે. જે થવાનું છે એ ભાખતા નથી. જે થવાનું હોય એ ભાખે એને જ્યોતિષ કહેવાય, પણ તેઓ જે બોલે તે થાય એ ગુરુ કહેવાય ! કારણ કે, એ એમની ભગવદ્ સત્તા છે ! યોગીજી મહારાજનો જ્યારે જ્યારે મહિમા ગાવાનો આવ્યો હોય ત્યારે સાહેબદાદાએ આ વાત અચૂક કરી છે કે, 'યોગીજી મહારાજ વચનસિદ્ધ પુરુષ હતા. એ ઘબ્બો મારે ને આશીર્વાદ આપે એટલે કામ થાય જ.' એટલે સત્પુરુષને સર્વજ્ઞને કર્તા-હર્તા જાણવા. 'સર્વજ્ઞ' જાણવા એટલે - 'બધાનું બધું જાણનારા' એ બહુ સીમિત અર્થ છે. પણ એટલી લાંબી ને મોટી વાત કરવાને બદલે, હું મારી પોતાની નિસ્બતની વાત કરું તો - મારું બધું એમને ખબર છે. અને એમને એટલે ખબર છે કે, તેઓ જ કરી-કરાવી રહ્યા છે, તેઓ કર્તા-હર્તા છે. બહુ જ મોટો નિષ્ઠાનો પાયો પાકો કરવાની આ વાત છે.

ગુણાતીતાનંદ સ્વામીજી ત્રીજી વાત કરે છે : 'અંતરાય ના રાખે.' ગુરુ અને શિષ્ય વચ્ચે કોઈ પણ પ્રકારનો અંતરાય નહીં. એને માટે યોગીબાપા બહુ સુંદર દટાંત આપતા, જે આપણે સાહેબદાદાના શ્રીમુખે અનેક વખત સાંભળ્યું છે કે, 'લોખંડની દાબડીમાં પારસમણિ સાચવી રાખવા માટે મૂક્યો હોય પણ એ દાબડી તો લોખંડની ને લોખંડની જ રહી. એમાંથી પારસમણિ કાઢી જેટલા જેટલા લોખંડને અડાડ્યું એ બધું સોનું થઈ ગયું પણ, એ જેમાં મૂક્યું હતું એ ડબ્બી તો લોખંડની ને લોખંડની રહી.' એમ મારી-તમારી-આપણા સૌની આ વાત છે. પારસમણિ તો છે જ, અને લોઢાને અડે તો સુવર્ણ કરી દે એમ છે. ત્યારે યોગીબાપા એનું કારણ કહેતા કે, 'વચ્ચે ચિનાઈ કાગળ મૂકેલો છે.' લોખંડની ડબ્બી, ઘાતુ અને પારસમણિ એ બે વચ્ચેનું કાગળિયું જે છે એ અંતરાય છે. એવાં અંતરાયનાં ઘણાં પડો આપણી અને ગુરુની વચ્ચે હોય છે. જેને જે પડ હોય એ એને મુબારક ! પણ આપણે એ અંતરાય ટાળવો છે.

'ગુરુના ગુણ તો, તો આવે જો એમને નિર્દોષ સમજે, સર્વજ્ઞ જાણે અને અંતરાય ના રાખે તો મોટા પુરુષના ગુણ અવશ્ય આવે.' એમ ગુણાતીતાનંદ સ્વામી કહે છે. સાહેબદાદાના પ્રાગટ્યદિન નિમિત્તે આપણા એમની સાથેના અદ્ભુત પ્રસંગો, બીજા બધાના જાણેલા પ્રસંગો, ઘણા બધા પરચા અને ચમત્કાર, આશીર્વાદને પરિણામે થયેલાં ઘણાં બધાનાં કામ; એ બધું તો આપણે કહીએ અને કહેવું, કારણ કે, સાહેબદાદાએ આપણને એ જ શિખવાડ્યું છે.

હમણાં બે દિવસ ધારી સાહેબદાદાના સાંનિધ્યમાં રહી આવ્યા. ત્યારે સાહેબદાદાએ સભામાં એમની સાથે પધારેલા જે મુક્તો હતા એમનાં ગુણગાન ને મહિમાની જ વાતો કરી. 'મેં આમ કર્યું ને મેં તેમ કર્યું, મારા

ગુરુએ મને આમ કરાવ્યું કે તેમ કરાવ્યું !’ એવી કોઈ વાત એમણે ના કરી. બે-ત્રણ વાત હસાવવા માટે એવી કરી કે, ‘હું કેવો હતો ?’ એમાં દીવાસળિયાવાળી વાત જેવા બે-ત્રણ પ્રસંગો કહીને ભક્તોને રમૂજ પણ કરાવી. એ કહેવા પાછળનો એમનો ભાવ એક જ હતો કે. ‘ગુરુકૃપા હી કેવલમ્ શિષ્યસ્ય પરમ મંગલમ્ !’ મારા ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજની મારા ઉપર કૃપા થઈ એ જ મારા માટે પરમ મંગલ ! પરમ આનંદ ! અને મારા જીવનનું એ જ શ્રેષ્ઠ સૌભાગ્ય ! તો સાહેબદાદાએ પોતાને ગમતું નહીં, પણ પોતાના ગુરુ યોગીજી મહારાજને જે ગમતું એ જ વાત હંમેશાં કહી છે. કહી છે એટલું જ નહીં, પણ કરી છે અને આપણને સૌને કરવાનું પણ કહ્યું છે. એ સિવાય એમણે બીજું કશુંય કહ્યું નથી.

સાહેબદાદાએ કહ્યું કે, ‘ત્રણ વાત કરવી છે. એક વાત અઠવાડિક સત્સંગસભા નિયમિત કરજો, ઉમંગથી કરજો, ઉત્સાહથી કરજો, હોંશથી કરજો.’ અને એની સાથે સાથે એમણે એમ પણ કહ્યું કે, ‘તમારા શરીરને લાવીને સભામાં બેસાડજો.’ ઘણા બધા એમ કહે કે, ‘સભામાં મજા નથી આવતી, બોરિંગ લાગે છે. એનું એ બધું રુટિન હોય છે એટલે કંટાળો આવે છે.’ પણ સાહેબે કહ્યું, ‘સભા ઉમંગથી કરજો, ઉત્સાહથી કરજો, કંટાળ્યા વગર કરજો, આવીને બેસજો પછી ઊંઘી જજો-વાંઘો નહીં.’ આવા ગુરુ કોઈ મળે ? તમે ઊંઘતા હોય ને તમને ભગવાનનું સુખ મળે. ‘તું આવ્યોને ! તારા શરીરને તું અહીં લઈ આવ્યોને ! તને યાદ રહ્યું ને કે આજે સભા છે !’ એ મુખ્ય વાત છે. એને બદલે આપણે કાર્યકર્તા, સંચાલક, વૃંદસંચાલક એટલે બીજા બધાને ટકોર કરવાનો પણ જાણે આપણને હક્ક અને અધિકાર ! એટલે આપણે શું કહીએ ? ‘ભાઈ ! બહુ દિવસે દેખાયા ? ક્યાં હતા ?’ પણ નહોતા તે દિવસે તો તમે ખબર પૂછી નહીં. તમને એમ થયું, લાગણી થઈ, પ્રેમ થયો ? કે, ફોન કરીએ, ‘આજે સરસ સભા થઈ, અમે તમને બહુ યાદ કર્યા. કેમ આજે દેખાયા નહીં ?’ આવું કરવું નથી, પણ પટલાઈ કરવી છે. એટલે કોઈક દિવસ પણ સભામાં દેખાતો હોય એ પણ બંધ થઈ જાય. એના કરતાં તે આવે છે તો ભલેને આવતો, એને આવવા દોને ! તમારા ગુરુને વાંઘો નથી, તો તમને શો વાંઘો છે ? એમ બીજાનું કરવામાં આપણે કોરા રહી જઈએ છીએ એનું આપણને ભાન રહેતું નથી. આપણે આપણું પોતાનું કરવાનું છે.

સાહેબદાદાએ મુદ્દો પકડ્યો, ‘મને મારા ગુરુએ અઠવાડિક સત્સંગસભા કરવાની આજ્ઞા કરી અને એનાથી એમની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થઈ, તો ગુરુની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવાનો આ સાહેબો રસ્તો હું સૌને બતાવું છું કે, જે રસ્તે હું ચાલ્યો છું.’ ‘મહાજનો યેન ગતઃ સ પન્થાઃ’ મોટા પુરુષો જે માર્ગે ચાલે છે એ માર્ગે આપણે ચાલીએ તો ભૂલા ના પડીએ, ભટકાઈ ના જઈએ. એટલે મારા

ગુરુ યોગીજી મહારાજની અઠવાડિક સત્સંગસભાની આજ્ઞા અને સભા કરે એ એમને બહુ ગમતું, તો એમનું ગમતું મારે કરવાનું અને મારી સાથે જે જોડાય તેમને પણ મારે આ જ માર્ગ બતાવવાનો ! એમણે પોતાના પ્રાગટ્યદિને મુદ્દાની જે ત્રણ વાતો કરી એની સ્મૃતિ આપણે કરીએ અને એને વાગોળીને પાકી કરવા માટે છે - અઠવાડિક સત્સંગસભા !

ગામેગામે નાનાં-મોટાં મંડળોમાં જે સભાઓ થાય છે એ સભા બહુ જ પ્રેમથી, ઉત્સાહ ને ઉમંગથી કરીએ. અને ભગવાનનો અને ગુરુનો મહિમા સમજીને, એમની આજ્ઞાથી કરું છું એવા અનુસંધાનથી આપણે અઠવાડિક સત્સંગસભામાં નિયમિત જઈએ; એ ભગવાનનો પાટોત્સવ ઊજવ્યો કહેવાય, એ ગુરુની જન્મજયંતી ઊજવી કહેવાય.

બીજી વાત એમણે કરી. ‘ભગવાન અને ભગવાનના ભક્તોની સેવા મન, કર્મ, વચનથી અને સંપ, સુહૃદભાવ ને એકતાથી કરવી.’ એ પણ યોગીબાપાનું સૂત્ર. યોગીબાપા જે બોલતા એ જ વાત સાહેબદાદા પોતાના જીવન-આચરણમાં લાવ્યા અને એ જ વાત આપણને શિખવાડી રહ્યા છે - ‘સંપ સુહૃદભાવ ને એકતા !’ સુહૃદભાવના જીવતા-જાગતા દષ્ટાંતનું અહીંયાં દર્શન થાય છે. અહીં સ્થાનિક ગામના, આજુબાજુના ગામના, પ્રાદેશિક મંડળોના ભક્તોએ ફટાફટ જગ્યા ખાલી કરીને ત્યાં પાછળ બેસીને, દૂર દૂરથી જે મહેમાનો આવ્યા છે એમને માટે આગળ જગ્યા કરી આપી; આ ‘સુહૃદભાવ’ જીવન-આચરણમાં આવ્યો કહેવાય. ભગવાન અહીં બિરાજમાન થયા, ગુરુ મળ્યા, સંતોનો સત્સંગ થયો તો શું શીખ્યા ? આ શીખ્યા કે, બીજાને આગળ કરતા થયા, બીજાને માટે જગ્યા કરતા થયા, બીજાને પ્રેમ ને આદર આપતા થયા.

સુહૃદભાવ જીવન આચરણમાં આવે. સભામાં, ભોજનમાં, દર્શનમાં - ક્યાંય પણ વહેલા દર્શન કરવાનાં, ગુરુના પગમાં પડવાનું એ ભક્તિ છે, પ્રેમ છે; પણ, એની સાથે સાથે જો મહિમા હોય તો વડીલોને, વૃદ્ધોને, બીમારને, અશક્તને, દરિદ્રનારાયણને પ્રેમ ને આદર આપી તેમને પહેલા લાભ આપી શકાય.

‘દરિદ્રનારાયણ’ - આજકાલ આપણે ‘દાસાનુદાસ’ શબ્દ પ્રયોગ કરીએ છીએ. દરિદ્રનારાયણ એટલે જે દાસ છે, જે સેવક છે, જે નિર્અહંકારી છે એ ખરેખરો ગરીબ છે. ધનસંપત્તિથી ગરીબ નહીં, અહંકાર રહિતનો જે હોય, નમ્ર હોય, સેવક હોય, એ દાસ છે અને એ સાચા અર્થમાં દરિદ્ર છે. જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું હોવાં છતાં પણ જ્ઞાનગરીબીથી જીવે છે. પોતાનો અહંકાર, જ્ઞાન, હલાપણ, સમજણ એનું કોઈ જાતનું પ્રદર્શન નહીં. એ સાચા અર્થમાં દરિદ્ર છે અને એનામાં નારાયણનો વાસ છે. એ દરિદ્રનારાયણ છે - ભિખારીઓ નહીં.

ત્રીજી વાત સાહેબદાદાએ કરી કે, 'ધૂન, ભજન, પ્રાર્થના, સ્વાધ્યાય, સત્સંગ અને સંતોનો સમાગમ એ સતત રાખજો.' ઉપરની બે કલમોના પાલનમાં વાંધો પડે ત્યારે એ વાંધો સુધારી લેવા માટે, વ્યક્તિગત આત્મિક ઉત્થાન માટે, મારા પોતાના વ્યક્તિગત વિકાસ માટે સ્વાધ્યાય કરવો જરૂરી છે. જ્યાં પણ આ કલમનું પાલન ના થયું ત્યાં ધૂન-ભજન-પ્રાર્થનાનો ઉપાય લેવો.

હમણાં જ આપણે હોળી-ધુળેટી ઊજવી છે. ભગતજી મહારાજે સૂત્ર આપ્યું કે, 'ભજન કરતાં કરતાં ક્રિયા કરીએ તો અંતરમાં ટાહું રહે.' 'હું'પણાનો ભાવ ના આવે, અહંકાર ના આવે, અંતર ટાહું રહે. અને ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ કહ્યું કે, 'જેનું આવું અંતર ટાહું હોય એના ઉપર મોટા પુરુષ સહેજે જ રાજી થાય છે.' જેનું અંતર ઘખતું હોય એની ઉપર શું ધૂળ રાજી થાય ? આનાથી વધારે ચોખ્ખું બીજું શું કહેવાનું હોય ? જેને અંદર ઘખે છે એને શાંત થવાની જગ્યા મંદિર છે, સંસ્કાર અને સંસ્કૃતિને સાચવવાની જગ્યા પણ મંદિર છે, સંસારના પ્રશ્નોને ઉકેલવાની પ્રેરણા અને બળ-શક્તિ મેળવવાની જગ્યા પણ મંદિર છે. ભગવાનની મૂર્તિ છે, ગુરુના આ આશીર્વાદ છે ! શું થઈ રહ્યું છે ? કેમ થઈ રહ્યું છે ? એનું આપણને કશું જ ભાન નથી અને તે છતાંય થઈ રહ્યું છે એ કેટલી મોટી વાત છે ! એ તો જેમ જેમ સમજાતું જાય અને શાસ્ત્રોના શબ્દોનો જ્યારે આપણને મેળ અને તાલ બેસતો જાય ત્યારે ખ્યાલ આવે.

ઈંદ્રધનુષમાં સાત રંગો હોય છે, પણ મૂળભૂત ત્રણ રંગ છે. 'લાલ-લીલો ને વાદળી એ મુખ્ય રંગ કહેવાય, બાકી બધા મેળવણીથી થાય !' એવું આપણે ભણ્યા છીએ. પણ એ સાતેય રંગોને ચક્રમાં ચીતરીને ચક્રને જો સતત ફેરવવામાં આવે તો માત્ર ને માત્ર એક જ રંગ દેખાય છે - શ્વેત રંગ ! એમ, ભિન્ન ભિન્ન પ્રકૃતિ, ભિન્ન ભિન્ન રુચિવાળા આપણે બધા ભગવાનના ભક્તો ભેગા થયા છીએ. ઈંદ્રધનુષ રચીએ ત્યારે તો સૌ પોતપોતાનાં સ્વભાવ અને પ્રકૃતિ અનુસાર પોતપોતાના રંગ દેખાડે, પણ એ જ્યારે ભગવાન સાથે જોડાઈને ચક્રરે ચડે ત્યારે એક જ રંગ રહે છે અને જે છે શ્વેત રંગ ! પ્રભુનો પરમ અને દિવ્ય પ્રકાશ !

એવા સંગીતમાં સાત સૂર હોય છે. 'સા રે ગ મ...' આવા દરેક રંગ, સૂર અને એની સાથે, એના માધ્યમથી જુદા જુદા રસ - હાસ્ય રસ, ક્રુણ રસ, શૂરવીર રસ આદિ રસ પ્રાપ્ત થાય છે. એનો અર્થ એમ થયો કે, ભગવાન આપણું જીવન રંગોથી, રસથી અને સર્વ પ્રકારના સૂરથી ભર્યું ભર્યું બનાવવા માંગે છે, પણ એનો તાલમેલ થવો જોઈએ. એ તાલમેલની ગુરુચાવી ગુરુ છે. 'ગુરુ બિન જ્ઞાન નહીં' એમ કહ્યું છે. આપણા સંપ્રદાયની પરંપરામાં પણ ગુરુ એ માત્ર શરીર નથી, પણ ગુરુ એ પરમ તત્ત્વ છે. અને એમના દ્વારા પરબ્રહ્મ પરમાત્મા સઘળે ઠેકાણે વિચરી રહ્યા છે, વિલસી રહ્યા છે, મને દર્શન દઈ રહ્યા છે.

'વચનામૃત'માં સ્વામિનારાયણ ભગવાને પણ આ વાત - 'મને મળ્યા તે...' બહુ સ્પષ્ટ રીતે દર્શાવી છે. થઈ ગયા એ નહીં, પણ મને મળ્યા એ પ્રત્યક્ષ-પ્રગટની વાત કરી છે. ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ પણ એમની 'વાતો'માં કહ્યું કે, 'જેવી પરોક્ષ દેવને વિશે પ્રતીતિ છે તેવી જો પ્રત્યક્ષ ગુરુરૂપ હરિને વિશે થાય તો બીજું કાંઈ કરવાપણું રહેતું નથી.'

મંદિરનો પાટોત્સવ - ત્રીજું વર્ષ અને સાથે સાથે સાહેબદાદાનો ૮૦મો પ્રાગટ્યોત્સવ ! વર્ષો તો ગણતા જઈશું, પણ આ બેય મારા સમયમાં અને તે સમયે હું હાજર ! અને એનો મને અદ્ભુત લાભ મળ્યો ! મારા જીવનનું સૌથી મોટું સદ્ભાગ્ય ! બીજું બધું નહીં મળે તો કંઈ નહીં, આ મળ્યું ને ! એ પ્રાપ્તિ, એ કેક, એ આનંદ ! એ સાચું !

એટલે સાહેબદાદા વારે વારે એમ કહે છે કે, 'હું કેવો છું ? તે તરફ જોવાનું મૂકીને, મને કેવા મળ્યા છે એ તરફ સતત જોતા રહીએ.' મારામાં તો અનેક પ્રકારના દોષ છે, સ્વભાવ છે, પ્રકૃતિ છે, આની જોડે નથી ફાવતું - પેલાની જોડે નથી ફાવતું, આની જોડે તો બહુ જ ફાવે છે, એના વગર તો સહેજે નથી ચાલતું; આ બધું 'હું' છું. એ તરફ જોવાને બદલે મને જે મળ્યા છે તે કેવા છે ? એમના તરફ જોઈએ તો પછી પેલો સંબંધ શરૂ થાય છે. 'એને નિર્દોષ જાણો, એને સર્વજ્ઞ માને અને એની સાથે અંતરાય ના રાખે' તો ગુરુના ગુણ આવે. એવો ગુણવારસો જેણે ધારણ કર્યો છે, પ્રભુનો દિવ્ય વારસો, દાદાગુરુ બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજનો ગુણવારસો જેણે ધારણ કર્યો છે એવા ગુરુ મને મળ્યા ! એમના તરફ આપણે જોઈએ.

તમને જાણીને આનંદ થશે. જગદીશ્વરનાંદ મહારાજ જ્યારે પધાર્યા, ને મેં એમને આસન પર બિરાજવાનું કહ્યું ત્યારે એમના મુખમાંથી પહેલો શબ્દ બોલ્યા કે, 'જાણે જશુભાઈ સાહેબ અહીંયાં સાક્ષાત્ બિરાજમાન હોય એવાં દર્શન થયાં.' જેમને બ્રહ્મનું તત્ત્વ જોવાની બ્રહ્મદષ્ટિ પ્રાપ્ત થઈ હોય તે વ્યક્તિ આ પ્રકારનો ઉદ્દઘોષ કરે છે. આ એમના દિલના સહજ ઉદ્ગાર હતા ! આ છબિ નથી, એ દિવ્ય સ્વરૂપ મારા ગુરુ છે. અને તેઓ જ્યારે અહીંયાં સદેહે - સ્થૂળ સ્વરૂપે બિરાજમાન હોય અને આપણે જેમ સીધા-સરખા રહીએ; એમ મંદિરમાં, સભામાં કે ઘરમાં છબિ સ્વરૂપે બિરાજમાન હોય ત્યારે પણ સીધા ને સરખા રહીએ તો તેમને સર્વજ્ઞ માન્યા કહેવાય.

'મારા ગુરુ સદા દિવ્ય, સાકાર, પ્રગટ અને પ્રત્યક્ષ છે, મને જુએ છે, જાણે છે અને મારા આધ્યાત્મિક ઉત્કર્ષ માટે એ સઘળું કરી-કરાવી રહ્યા છે.'-આ બ્રહ્મતત્ત્વનો સ્વીકાર છે ! આવું બોલવામાં આવ્યું છે તો હવે જીવન-આચરણમાં પણ આવે અને એમની કૃપા ને અનુગ્રહ સદાય આપણા સર્વ ઉપર વરસતાં રહે એવી મંગલ પ્રાર્થના !

જયશ્રીસ્વામિનારાયણ !

સાહેબજીની પધરામણીની ઘડીઓ રળિયામણી

૧ માર્ચ, શુક્રવાર... સાંજે અનુપમ મિશનની એક્ઝિક્યુટિવ કમિટીમાં પધારીને ધુળેટી ઉત્સવ મોકૂફ રાખવા બાબતે પોતાની ભાવના રજૂ કરી.

૨ માર્ચ, શનિવાર... સવારે પ્રજ્ઞાનતીર્થમાં યોગી વિદ્યાપીઠના વાર્ષિકોત્સવ ઉપક્રમે યોજેલ 'જ્ઞાનવર્ધિની' પ્રદર્શનના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે પધારી સૌને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. યુ.એસ.એ. પરત પધારતાં નીલેશભાઈ-મંજુબહેનને વિદાય વેળાએ શુભેચ્છાઓ સાથે આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૩ માર્ચ, રવિવાર... સવારે યુ.કે.થી પધારેલ વ્રતધારી સંત પૂ. જ્યેન્દ્રભાઈ તથા હરીશભાઈ નકારજીને સત્કાર્યા. બપોર પછી વડોદરામાં અનુપમસ્વજન અ.નિ. ગોવિંદભાઈની અંતિમવિધિમાં પધારી સદ્ગત આત્માની શાંતિ માટે તથા પરિવારજનોને બળ મળે તે માટે પ્રાર્થનાઓ કરી. રાત્રે હેમંતભાઈ-તૃપ્તિબહેનના ઘરે પધરામણી કરી બ્રહ્મજ્યોતિ પધાર્યા. યુ.એસ.એ. પરત પધારતાં બિમલભાઈ શેઠ-પૂજાબહેનને વિદાયની શુભેચ્છાઓ સાથે આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૪ માર્ચ, સોમવાર... પારમિતા મંદિરે રાત્રિસભામાં અ.નિ. ગોવિંદભાઈને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પી તથા સભા બાદ ઉપસ્થિત ભક્તોને ગોષ્ઠિનો લાભ આપી અ.નિ. ગોવિંદભાઈના ગુણોનું દર્શન કરાવ્યું.

૫ માર્ચ, મંગળવાર... બપોર પછી વડોદરામાં અલકાપુરી ક્લબમાં અ.નિ. ગોવિંદભાઈની પ્રાર્થનાસભામાં પધારી પ્રાર્થનાઓ કરી તથા ઉપસ્થિત સૌ અક્ષરમુક્તોને તેઓનાં જીવન-માહાત્મ્યની વાતો કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. શંકરભાઈ, આશિષભાઈ-વર્ષાબહેનના ઘરે પધારી પરિવારનાં સૌને હવે પછીના કાર્યક્રમો બાબતે માર્ગદર્શન આપ્યું. રાત્રે અનિલભાઈ જેરાજીની-નયનાબહેનના ઘરે પધરામણી કરી પરિવારજનોને ગોષ્ઠિનું સુખ આપ્યું.

૬ માર્ચ, બુધવાર... બ્રહ્મજ્યોતિમાં પ.પૂ. સાહેબજીના ૮૦મા પ્રાગટ્યપર્વ નિમિત્તે યોજેલ સમૂહ જપયજ્ઞમાં પધારી ધૂન કરી.

૭ માર્ચ, ગુરુવાર... સવારે આરતી બાદ બ્રહ્મસ્વરૂપ કાકાજી મહારાજની ૩૪મી પુણ્યતિથિએ સમાધિસ્થાને કીર્તન-ભક્તિ સાથે પ્રાર્થનાઓ કરી પુષ્પાંજલિ અર્પણ કરી. સાંજે કાકાજી મહારાજની

વાર્ષિક પુણ્યતિથિ પ્રસંગે યોજેલ કીર્તન આરાધનામાં પધારી કીર્તન-ભક્તિનો આનંદ માણ્યો તેમજ તેઓનાં જીવન-માહાત્મ્યની વાતો કરી સૌને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૮ માર્ચ, શુક્રવાર... પારમિતા મંદિરમાં સાંજે યોજાયેલ મોગરી મંડળની અઠવાડિક સભામાં પધારી આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૯ માર્ચ, શનિવાર... સાંજે નૂતન મંદિરના પરિસરમાં નિર્માણાધીન 'અનુપમ તીરથ'ના ખાતમુહૂર્ત પ્રસંગે પધારી સૌને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. વિશેષ 'અનુપમ તીરથ'ના કાર્યમાં જોડાયેલ સૌ કાર્યકર્તાઓ ઉપર ખૂબ પ્રસન્નતા વરસાવી. યુ.એસ.એ. પરત પધારતાં અતુલભાઈ-સ્વાતિબહેન, શમિત, મિહિરને વિદાય વેળાએ આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૧૦ માર્ચ, રવિવાર... સવારે વડોદરા મંડળના મુક્તો નૂતન મંદિરના શ્રમયજ્ઞ માટે પધાર્યા, તેઓ સૌ પર પ્રસન્નતા વરસાવી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. યુ.એસ.એ.થી પધારેલ અનુપમ સ્વજન મહેન્દ્રભાઈરાયને સત્કાર્યા. સાંજે શિકાગો-યુ.એસ.એ.થી પધારેલ પંકજભાઈ-ભાવનાબહેનને ગોષ્ઠિનો લાભ આપ્યો. સાંજે વડોદરામાં અ.નિ. ગોવિંદભાઈની સ્મૃતિમાં યોજેલ પારાયણમાં પધાર્યા. પારાયણનું શ્રવણ કર્યા બાદ ઉપસ્થિત સૌ ભક્તોને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૧૧ માર્ચ, સોમવાર... સવારે પ.પૂ. મુકુંદજીવન સ્વામીજી-ગુરુજીના પ્રાગટ્યોત્સવનો લાભ લેવા માટે દિલ્લી પધારતા વ્રતધારી સંતોને વિદાય વેળાએ આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૧૨ માર્ચ, મંગળવાર... સવારે પ.પૂ. મુકુંદજીવન સ્વામીજી-ગુરુજીના પ્રાગટ્યોત્સવ પ્રસંગે ભાગ લેવા દિલ્લી પ્રતિ પ્રયાણ કર્યું. બપોરે દિલ્લી એરપોર્ટ ઉપર સ્થાનિક વડીલો તેમજ 'અક્ષરજ્યોતિ આશ્રમ'નાં સંત બહેનોએ સત્કાર્યા. સાંજે દિલ્લી મંદિરે 'તેરી વાણી મેં કાકાજી' ઉપક્રમે પ.પૂ. ગુરુજીના પ્રાગટ્યોત્સવની છેલ્લાં ૨૫ વર્ષની સ્મૃતિઓ માણી આનંદ કર્યો.

૧૩ માર્ચ, બુધવાર... જગતભાઈના વેવાઈ વાલ્મીકીભાઈ અક્ષરનિવાસી થયા તે નિમિત્તે તેઓના ઘરે પધારી સૌને બળ મળે તે માટે પ્રાર્થનાઓ કરી. બાદ દિલ્લી મંદિરે પ.પૂ. મુકુંદજીવન સ્વામીજી-

ગુરુજીના ૮૨મા પ્રાગટ્યોત્સવ નિમિત્તે યોજેલ મહાપૂજામાં જોડાયા. સાંજે પ્રાગટ્યોત્સવની સભામાં પધારી પ.પૂ. ગુરુજીનાં જીવન માહાત્મ્યની અદ્ભુત વાતો કરી સૌને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૧૪ માર્ચ, ગુરુવાર... સવારે પ.પૂ. ગુરુજી સાથે સત્સંગ-ગોષ્ઠિનો આનંદ માણ્યો. સાંજે ફ્લાઈટમાં વડોદરા પધાર્યા. ઍરપોર્ટથી સીધા બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરીમાં ગુરુસભાના યુવાનો દ્વારા આયોજિત તેઓના ૮૦મા પ્રાગટ્યોત્સવની સભામાં પધારી પૂ. પરેશભાઈ-પૂ. યજ્ઞેશભાઈ તથા ગુરુસભાના સૌ યુવાનો ઉપર રાજીપો વરસાવ્યો. સૌને લાભ આપી મોડી રાત્રે આરામમાં પધાર્યા.

૧૫ માર્ચ, શુક્રવાર... સવારે હૈદરાબાદથી પધારેલ સંજયભાઈ સરાફને સત્કારી, ગોષ્ઠિનો લાભ આપી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. સાંજે વડોદરામાં અ.નિ. ગોવિંદભાઈ પટેલની ત્રયોદશી નિમિત્તે યોજેલ મહાપૂજા-સભામાં પધારી સૌને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૧૬ માર્ચ, શનિવાર... સવારે નૂતન મંદિરની મૂર્તિઓના કામકાજ માટે બેન્ગલોર જઈ રહેલ વ્રતધારી સંતો પૂ. વાસુભાઈ, પૂ. રમેશભાઈ ઝાલાવાડિયા, પૂ. સતીશભાઈને આશીર્વાદ આપ્યા તેમજ યુ.કે.થી પધારેલ વિજયભાઈ ઠક્કરને સત્કાર્યા. બપોરે યોગી વિદ્યાપીઠમાં પધારી મોગરી ગામના સરપંચશ્રી તથા કારોબારીના સભ્યો સાથે મીટિંગ કરી તાજેતરમાં નિર્માણ થનાર 'યોગીજી સર્કલ' બાબતે સૌને માહિતગાર કર્યા. સાંજે વડોદરાથી પધારેલ અ.નિ. ગોવિંદભાઈ અને શંકરભાઈનાં સમગ્ર પરિવારજનોને સત્કારી આશીર્વાદ આપ્યા. નડિયાદ પ્લેનેટોરિયમના ડાયરેક્ટર ડૉ. જે. જે. રાવલને મુલાકાત આપી. એસ.એલ.એસ. કું.ના પ્રમુખ શ્રી પરેશભાઈ પટેલ તથા ટીમના સભ્યોને મુલાકાત આપી.

૧૭ માર્ચ, રવિવાર... સવારે પારમિતા મંદિરમાં ઈર્ષ્વેન્ડથી પધારેલ શ્રી વર્તનભાઈએ તૈયાર કરેલ સંતભગવંત પ.પૂ. સાહેબદાદાના પેઈન્ટિંગનું સદ્ગુરુ સંત પૂ. અશ્વિનદાદા-પૂ. શાંતિદાદા દ્વારા લોકાર્પણ થયું, તે પ્રસંગે સભામાં પધારી શ્રી વર્તનભાઈની ભક્તિને બિરદાવી તેમજ તેઓનું અભિવાદન કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૧૮ માર્ચ, સોમવાર... પારમિતા મંદિરે રાત્રિસભામાં બેન્ગલોરથી પરત પધારેલ વ્રતધારી સંતો પૂ. વાસુભાઈ, પૂ. રમેશભાઈ ઝાલાવાડિયા તેમજ પૂ. સતીશભાઈનાં અભિવાદન કરી, તેઓની સેવા-ભક્તિને બિરદાવી આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૧૯ માર્ચ, મંગળવાર... અનુપમ સત્સંગ મંડળ, વલ્લભવિદ્યાનગરની સત્સંગસભામાં યોજાયેલ તેઓના ૮૦મા પ્રાગટ્યોત્સવ પ્રસંગે પધારી ઉપસ્થિત સૌ સ્થાનિક ભક્તોને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

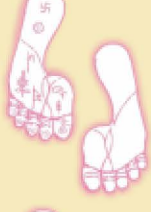
૨૦ માર્ચ, બુધવાર... સવારે આરતી બાદ મોટી સંખ્યામાં સંતો તેમજ હરિભક્તોને લઈને મહાતીર્થ ધારી પ્રતિ પ્રયાણ કર્યું. બપોરે સૌ ધારી પધાર્યા. સાંજે બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજના પ્રાગટ્યસ્થાને મંદિરે દર્શનાર્થે પધાર્યા. તેમજ પ્રાગટ્યસ્થાને બેસીને સૌએ ધૂન-પ્રાર્થના કરી. રાત્રે યોગીજી મહારાજ મહાવિદ્યાલયના હોલમાં બ્રહ્મસ્વરૂપ ભગતજી મહારાજના પ્રાગટ્યોત્સવની સભામાં પધારી તેઓના જીવન-માહાત્મ્યની અદ્ભુત વાતો કરી સૌને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૧ માર્ચ, ગુરુવાર... પ્રાગટ્યોત્સવના મંગલ પર્વે ધારીમાં પ્રાતઃપૂજામાં સૌને અદ્ભુત આશીર્વાદ પાઠવ્યા. યોગીજી મહારાજ મહાવિદ્યાલયના હોલમાં ૮૦મા પ્રાગટ્યોત્સવની સભામાં પધારી સૌના અભિવાદનના ભાવ ઝીલી આશીર્વાદ પાઠવ્યા - સૌને દર્શન સમાગમનું સુખ આપ્યું. સાંજે યોગીઘાટ ઉપર ભક્તોને લઈને પધારી ધૂન-પ્રાર્થના કર્યા તથા સભામાં સૌને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. જૂના પ્રસાદીના મંદિરે જ્યાં યોગીબાપા સેવા કરતા હતા ત્યાં દર્શનાર્થે પધાર્યા. જયેન્દ્રભાઈ પરમારના ઘરે પધારી પરિવારના સૌ ભક્તોને સત્સંગનું સુખ આપ્યું.

૨૨ માર્ચ, શુક્રવાર... સવારે ધારીથી પરત ઘરે પધારતા અલગ-અલગ ગામ કે પ્રદેશના ભક્તોને બિરદાવી શુભેચ્છા અને આશીર્વાદ પાઠવ્યાં. સાંજે યોગીબાપાના પ્રાગટ્યસ્થાને પધારી ધૂન-પ્રાર્થના કરી.

૨૩ માર્ચ, શનિવાર... સવારે યોગીબાપાના પ્રાગટ્યસ્થાને મંદિરે ધૂન-પ્રાર્થના-અભિષેક અને આરતીનો લાભ લીધો. બપોરે જસાણીસાહેબ-રાધામાસીના ઘરે પધારામણી કરી પરિવારજનોને સત્સંગનું સુખ આપ્યું. સાંજે 'ઉપાસના' નિજ આવાસ સ્થાને હોસ્ટેલમાં ભણતી દીકરીઓની સભામાં આશીર્વાદ પાઠવ્યા. રાત્રે હોસ્ટેલમાં પધાર્યા ત્યારે અંગ્રેજી તારીખ પ્રમાણે ૮૦મા પ્રાગટ્યોત્સવ નિમિત્તે દીકરીઓને કેક અર્પણ કરી, બાદ સૌને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૪ માર્ચ, રવિવાર... સવારે સૌની ભાવભરી વિદાય લઈ અમરેલી પધાર્યા. ધારી નિવાસી જયેન્દ્રભાઈ પરમારની દીકરી બબુના ફ્લેટમાં પગલાં કરી સૌને આશીર્વાદ પાઠવ્યાં. સમઢિયાળામાં પ.પૂ. નિર્મળસ્વામીના યોગીધામ મંદિરે દર્શનાર્થે પધારી તેઓ સાથે પૂ. જ્ઞાનસ્વરૂપ સ્વામીજીના સ્વાસ્થ્યલાભ માટે પ્રાર્થનાઓ કરી. બપોરે બ્રહ્મજ્યોતિ પધાર્યા. પારમિતા મંદિરે રાત્રિસભામાં ધારી તીર્થનો મહિમા ગાઈ સૌને અદ્ભુત સત્સંગલાભ આપ્યો.

૨૫ માર્ચ, સોમવાર... અમદાવાદથી પધારેલ જાણીતાં ગાયક કલાકાર સુશ્રી દીપ્તિબહેન દેસાઈ તથા શ્રી અમિતભાઈ ઠક્કરને ગોષ્ઠિનું સુખ આપ્યું. રાત્રે આણંદ અનુપમ સત્સંગ મંડળની સભામાં પધારી સ્થાનિક ભક્તોને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૬ માર્ચ, મંગળવાર... સવારે અમદાવાદથી ચુનીભાઈ તેઓના મિત્ર પરિવાર સાથે પધાર્યા તેમજ વડોદરાથી ડૉ. પીયૂષભાઈ પટેલ સહપરિવાર સાથે પધાર્યા. તેમજ મુંબઈથી તપનભાઈ-ઉમાબહેન પધાર્યા તે સૌને સત્કારી ગોષ્ઠિનો લાભ આપ્યો. રાત્રિસભામાં અદ્ભુત સત્સંગલાભ આપ્યો.

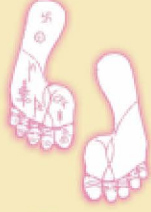
૨૭ માર્ચ, બુધવાર... વહેલી સવારે યુ.કે. પધારતા વિજયકુમાર-દર્શનાબહેનને વિદાયવેળાએ આશીર્વાદ પાઠવ્યા. આરતી અર્પણ કર્યા બાદ વ્રતધારી ભાઈઓને ગોષ્ઠિનો લાભ આપ્યો. મેલબોર્ન-ઓસ્ટ્રેલિયા નિવાસી હિનાબહેન-વિપુલભાઈનાં માતૃશ્રી અ.નિ. ભારતીબહેનની ત્રયોદશી નિમિત્તે યોજેલ મહાપૂજામાં પધારી સદ્ગત આત્મા માટે તેમજ પરિવારજનોને બળ મળે તે માટે ધૂન કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. મોરબીથી પધારેલ કિશોરભાઈ કેવડિયા-પરિવારજનોને સત્કારી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. હૈદરાબાદથી પધારેલ સરસ્વતીબહેન-ભાવનાબહેનને સત્કારી ગોષ્ઠિનો લાભ આપ્યો.

૨૮ માર્ચ, ગુરુવાર... સવારે અમદાવાદથી પધારેલ મહેન્દ્રભાઈ આનંદ તથા નીભામાસીને સત્કાર્યા. રાત્રિસભામાં કીર્તન-ભક્તિનો આનંદ માણ્યો.

૨૯ માર્ચ, શુક્રવાર... સાંજે વડોદરામાં મધુબહેનનાં સ્વાસ્થ્યલાભ માટે મળવા પધારી ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. અનિલભાઈ જેરાજની-નયનાબહેન, જિતેન્દ્રભાઈ પરીખ, બિમેશભાઈ, ભૃગુશભાઈ, મનોજભાઈ અડાલજા-હિનાબહેન, શંકરભાઈ-આશિષભાઈના ઘરે પધારામણી કરી સૌ પરિવારજનોને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

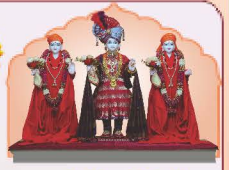
૩૦ માર્ચ, શનિવાર... રાત્રિસભામાં સત્સંગલાભ આપ્યો. મુંબઈથી પધારેલ અનુપમ સ્વજન કનુભાઈ ગાંધી-જ્યોતિબહેનને સત્કાર્યાં.

૩૧ માર્ચ, રવિવાર... સવારે નૂતન મંદિરના નિર્માણકાર્યના શ્રમયજ્ઞમાં સેવા કરતા સૌ કાર્યકર્તાઓને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. વિશેષ સૌની સાથે સેવા કરવા માટે જોડાયા. કનુભાઈ ગાંધી-જ્યોતિબહેનની દીકરી શીતલ (અમેરિકા)ના જન્મદિન પ્રસંગે યોજેલ મહાપૂજામાં પધારી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. રાત્રિસભામાં પધારી સૌને દર્શન સમાગમનું સુખ આપ્યું. ◆

સંતભગવંત સાહેબજી તથા સૌ દિવ્ય ગુણાતીત સંતોની કૃપાશિષથી પાવન અનુપમ મિશન સોશ્યલ વેલફેર સેન્ટર **ખારઘર-નવી મુંબઈ** તથા અનુપમ મિશન, સુરત સ્થિત શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં બિરાજમાન શ્રી મુક્ત-અક્ષર-પુરુષોત્તમમહારાજ, સર્વ ગુણાતીત સંતો તથા શ્રી દેવતાઓના પાટોત્સવ મહાપર્વે આપને પરિવાર તથા મિત્રમંડળ સહિત પધારવા ભાવભર્યું નિમંત્રણ પાઠવીએ છીએ.

ખારઘર-નવી મુંબઈ
મહોત્સવ કાર્યક્રમ :

સોમવાર, ૨૯ એપ્રિલ, ૨૦૧૯
સાંજે ૭:૦૦ વાગ્યે : ભગવાન સ્વામિનારાયણ નિર્મિત મંદિરોની કથા
મંગળવાર, ૩૦ એપ્રિલ, ૨૦૧૯
સવારે ૯:૩૦ વાગ્યે : પ્રાદેશિક શિબિર
સાંજે ૭:૦૦ વાગ્યે : સાંસ્કૃતિ કાર્યક્રમ
બુધવાર, ૧ મે ૨૦૧૯
સવારે ૮:૦૦ વાગ્યે : શ્રી ઠાકોરજી પાટોત્સવવિધિ
૧૦:૩૦ વાગ્યે : પાટોત્સવ સભા
મહોત્સવ સ્થળ : અનુપમ મિશન સોશ્યલ વેલફેર સેન્ટર
ઉપાસના ધામ, પ્લોટ નં. ૨૪,
અધિરાજ ગાર્ડનની સામે, સેક્ટર-૫,
ખારઘર, નવી મુંબઈ - ૪૧૦ ૨૧૦
સંપર્કસૂત્ર : દીપક અધ્યવૃત્ત : ૮૫૫૪૯૯૧૯૯૨
દીપકભાઈ પઢિયાર : ૯૮૨૦૫૬૭૯૦૨

સુરત
મહોત્સવ કાર્યક્રમ :

મંગળવાર, ૧૪ મે ૨૦૧૯
સવારે ૦૭:૦૦ થી ૦૮:૩૦ : શ્રી ઠાકોરજી પાટોત્સવવિધિ
૧૦:૦૦ થી ૦૧:૦૦ : પાટોત્સવ સભા
મહોત્સવ સ્થળ
શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, અનુપમ મિશન, ઉપાસના ધામ
બ્લોક નં. : ૧-૨, ગુજરાત હાઉસિંગ બોર્ડ સોસાયટી
બૉમ્બે માર્કેટ પાસે, ઉમરવાડા, સુરત-૩૯૫ ૦૧૦
સંપર્કસૂત્ર :
રાજુભાઈ ગોટી : ૮૨૩૮૧૯૯૯૯૯

સભા પછી શ્રી ઠાકોરજીના મહાપ્રસાદ આપણે સૌ સાથે લઈશું.

સત્સંગ સમાચાર

સંતભગવંત સાહેબજી પ્રાગટ્યપર્વે જપયજ્ઞ દ્વારા અનુપમ ભક્તિ

સંતભગવંત સાહેબજીના ૮૦મા પ્રાગટ્યપર્વના અનુસંધાને સદ્ગુરુ સંતોનાં માર્ગદર્શને અનુપમ મિશનના ભારત સ્થિત પ્રત્યેક પ્રદેશના પ્રત્યેક કેન્દ્રમાં ૮૦ ક્લાકના સામૂહિક જપયજ્ઞનું સુંદર આયોજન કરવામાં આવ્યું. જે-તે પ્રદેશના સંયોજક, મંડળસંચાલક અને સક્રિય કાર્યકર્તાઓએ મળીને આ ભક્તિપૂર્ણ આયોજન પોતાના મંડળ અને પ્રદેશમાં પાર પાડ્યું. સાહેબજીના પ્રાગટ્યપર્વના એક માસ અગાઉથી - ફેબ્રુઆરી માસથી જ આ ભક્તિયજ્ઞનો આરંભ થઈ ગયો. નૂતન મંદિર નિર્માણકાર્ય નિર્વિઘ્ને પાર પડે અને સંતભગવંત સાહેબજીનું સ્વાસ્થ્ય નિરામય રહે તે માટે ભક્તોએ શ્રી સ્વામિનારાયણ મહામંત્રના જપનો ઉપાય લીધો. આ ભક્તિયજ્ઞમાં આબાલ-વૃદ્ધ, બાઈ-ભાઈ સૌની ઉમળકાભરી, માહાત્મ્ય નીતરતી ભક્તિ વહી. વહેલી સવારથી મોડી રાત સુધી સૌએ મહામંત્રરટણ ગુંજતું રાખ્યું. ગામડાંમાં કે શહેરમાં ત્યારે પણ સમય મળે ત્યારે સમૂહ ધૂન કરવા પહોંચી જ જવું છે તેવો સૌ ભક્તોએ આલોચ રાખ્યો. વિદ્યાર્થીઓએ અભ્યાસના સમયપત્રક સાથે ધૂનનું સમયપત્રક પણ બનાવ્યું. ઉચ્ચ સ્વરે પ્રભુનામરટણમાં તાળીઓના નાદ, માળાના મણકાનો સાથ કે પછી મંત્રલેખનના સહારે સૌએ અપ્રતિમ ભક્તિ અદા કરી. અનુપમ મિશનનાં મુખ્ય મંદિરોમાં તો સૌએ દૂર-દૂરથી પધારી, ભેગાં મળી જપયજ્ઞ કર્યાં તેમજ અન્ય સ્થાનોએ હરિમંદિર, ઘરમંદિરે મંત્રજાપ કરી ભક્તિ અદા કરી. પ્રાદેશિક સંતોએ પણ પ્રદેશમાં પધારીને ભક્તો સાથે ધૂન કરી સૌને બળ પૂરું પાડ્યું. સદ્ગુરુ સંતો અને સ્વયં સંતભગવંત સાહેબજીએ સૌ પર ખૂબ રાજીપો વરસાવ્યો. ભેગાં મળીને આવી અનુપમ ભક્તિ અદા કરવા બદલ સૌને શુભેચ્છાઓ પાઠવી. ◆

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, સાઈબાનો ૧૨મો પાટોત્સવ

સાઈબા મંડળના વસંતભાઈએ પોતાના ઘરમાં અલાયદો હોલ બનાવી તેમાં મંદિર સર્જી સંતભગવંત સાહેબજી પાસે મૂર્તિઓની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા કરાવી ઉત્તર ગુજરાત પ્રદેશના ભક્તોને સુંદર ભેટ આપી, ભક્તિ અદા કરી. એ હરિમંદિરનો ૧૨મો પાટોત્સવ ૧૧ માર્ચના રોજ સદ્ગુરુ સંત પૂ. શાંતિદાદા, પૂ. ગોવિંદભાઈ, પૂ. ગિરીશભાઈ, પૂ. અશોકભાઈ, પૂ. નિખિલભાઈ આદિ સંતોની સંનિધિમાં યોજાયો. વડીલ ભક્તોનાં માર્ગદર્શને સઘળી વ્યવસ્થાઓ સાકાર થઈ. પાટોત્સવ મહાપૂજામાં ભક્તો યજ્ઞમાન સ્વરૂપે બિરાજ્યા અને પૂજન-ભક્તિ અદા કર્યાં. પૂ. શાંતિદાદાએ પાટોત્સવ આરતી અર્પણ કરી, ભક્તો પર આશીર્વાદ રૂપી પુષ્પવર્ષા કરી સૌને કૃતાર્થ કર્યાં. પાટોત્સવ સંકલ્પ ઝીલાવી સૌને ભક્તિમય માર્ગદર્શન આપ્યાં. પાટોત્સવ સભામાં ચૂનીભાઈ, ધીરુભાઈ, વસંતભાઈએ માહાત્મ્યગાન દ્વારા ભક્તિ અદા કરી. પૂ. ગોવિંદભાઈ અને સદ્ગુરુ સંત પૂ. શાંતિદાદાએ આશીર્વાદ વરસાવી સૌને ધન્ય કર્યાં. ◆

અ.નિ. સદ્ગુરુ સંત પૂ. વિઠ્ઠલભાઈ પ્રાગટ્યપર્વ

અનુપમ મિશનના અ.નિ. સદ્ગુરુ સંત પૂ. વિઠ્ઠલભાઈ (વી.એસ.)ના ૧ એપ્રિલના રોજ ૮૨મા પ્રાગટ્યપર્વે સંતભગવંત સાહેબજીની પુનિત ઉપસ્થિતિમાં પારમિતા મંદિરે યોજિત સભામાં તેઓને વંદનાઓ અર્પણ કરાઈ. શૂરવીર અને અપ્રતિમ નિષ્ઠાના ધારક પૂ. વિઠ્ઠલભાઈનાં જીવન માહાત્મ્યની વાતો તેઓએ પીએચ. ડી. કરાવ્યું તેવા વિદ્યાર્થી ડૉ. ધીરુભાઈ, તેઓનાં પુત્રવધૂ અમીબહેન અને પૂર્વાબહેન, સંતો પૂ. પંકજભાઈ અને પૂ. પીટરભાઈએ કરી ભક્તિ અદા કરી. તેઓની સાધુતાના અનુપમ અનુભવ સૌએ વહેંચ્યા. પૂ. વિઠ્ઠલભાઈના સ્વામી-સેવકભાવને સૌ કોઈ વંદી રહ્યાં. પૂ. શાંતિદાદા અને પૂ. અશ્વિનદાદાએ પણ પ્રાસંગિક માહાત્મ્યગાન કરી આશીર્વાદ અર્પણ કર્યાં. સંતભગવંત સાહેબજીએ અનેક પ્રસંગો વર્ણવી પૂ. વિઠ્ઠલભાઈનાં આત્મસમર્પણ અને ગુરુ પ્રતિના અકલ્પનીય પ્રેમ અને બંધુત્વની ભાવનાને, સત્સંગીના પક્ષે રહી સદાય મદદરૂપ થવાની ભાવનાને છતી કરી. ◆

વેમારમાં 'વ્યસન મુક્ત અને માનસિક તાણાવ રહિતનું જીવન'

વિષય પર માર્ગદર્શન શિબિર

આજકાલ દરેકના જીવનમાં અનેક પ્રકારે ઊભા થતા સ્ટ્રેસ એટલે કે ચિંતાની તકલીફોનો સામનો કરવો એ અત્યંત દુઃખદાયી છે અને તેના કારણે માણસ વ્યસન તરફ વળે છે અને છેવટે કંટાળીને જીવન ટુંકાવવાના પ્રયાસો પણ કરે છે. આ સંદર્ભે ચિંતા વ્યક્ત કરતા કરુણામૂર્તિ સંતભગવંત સાહેબજીએ વેમાર મુકામે ઉપાસના ધામ મંદિરે સ્થાનિક મુક્તો માટે ૩૧ માર્ચના રોજ અનુપમ મિશન દ્વારા 'વ્યસન મુક્ત અને માનસિક તાણાવ રહિતનું જીવન' વિષય પર સુંદર માર્ગદર્શન શિબિરનું આયોજન કરવામાં આવ્યું.

સદ્ગુરુ સંત પૂ. અશ્વિનદાદા, સંતો-ભક્તોના સાંનિધ્યે બ્રહ્મકુમારી સંસ્થાથી પધારેલ બ્રહ્મકુમાર મનોજકુમાર અને તેમની ટીમે ખૂબ જ સુંદર સ્વાઈડ શો દ્વારા તાણાવના સમયે તેનું મેનેજમેન્ટ કેવું કરી શકાય અને તેને વ્યસન તરફ જતાં કેમ અટકાવી શકાય તેની સુંદર સમજ આધ્યાત્મિકતાનો સહારો લઈ આપી. શિબિરના અંતે દીક્ષિતભાઈ અને સંત પૂ. સતીશભાઈએ પ્રાસંગિક ઉદ્બોધન કર્યું. પૂ. અશ્વિનદાદાએ આશીર્વાદ આપતાં જણાવ્યું કે, 'એ વાતનો આનંદ છે કે, સંસ્થા કોઈ પણ હોય પણ મુદ્દો એક જ છે કે, આત્માની પરમાત્મા પ્રતિની યાત્રા ! સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયનો મૂળભૂત સિદ્ધાંત પંચવર્તમાનનો છે, જે શિબિરમાં યથાયોગ્ય રીતે સમજાવાયું. પ્રભુ સૌને સ્વધર્મ પાળવા બળ અર્પે તે પ્રાર્થના !' બ્રહ્મકુમાર મનોજભાઈએ સમય, શક્તિ, સમજણ અને જ્ઞાનની વિનામૂલ્યે સેવા આપી તે બદલ પૂ. અશ્વિનદાદાએ તેમનો આભાર માન્યો. આહાર-વિહાર અને પંચવર્તમાનની વાત દ્વારા આત્મા અને પરમાત્માની સમજ આપી અને તે જીવનના આચરણમાં આવે તે માટે

પ્રયત્નશીલ રહેવા ટકોર કરી. આ શિબિરમાં સુરત, બારડોલી, અંકલેશ્વર, વડોદરા, કરજણ, સરભાણ, ઈંદોર-પાણોથા, જૂની જીથરડી, અવાખલ, સેગવા, પુનિયાદ અને વેમારના ૧૮૦ જેટલા શિબિરાર્થીઓએ લાભ લીધો. ♦

શારદા મંદિર, નડીઆદ બાલવાડી વિભાગના વાર્ષિકોત્સવ ઉજવણી

ઉચ્ચ શિક્ષણ - સંસ્કાર અને શાળાકીય સહઅભ્યાસની પ્રવૃત્તિઓમાં અગ્રેસર એવી અનુપમ મિશન સંવલ્ન, નડીઆદ વિદ્યોત્તેજક મંડળ સંચાલિત શારદા મંદિર : વિમુબહેન દિનકરરાય પંડ્યા પૂર્વ પ્રાથમિક શિક્ષણ સંકુલમાં બાલવાડી વિભાગના વાર્ષિકોત્સવની ઉજવણી સમારંભના મુખ્ય મહેમાન યોગી વિદ્યાપીઠના કુલગુરુ પૂ. રતિકાકાની ઉપસ્થિતિમાં તારીખ ૧૩ માર્ચ ૨૦૧૯, બુધવારના રોજ ધામધૂમથી થઈ.

આ ઉત્સવનો શુભારંભ પૂ. રતિકાકા, સદ્ગુરુ સંત પૂ. અશ્વિનભાઈ, પૂ. સુનીલભાઈ, પૂ. સરોજબહેન (આચાર્યા), પૂ. દેવીબહેન (ગુણાતીત જ્યોત), પ્રતિભાબહેન (આચાર્યા-મિત્ર પુનર્વસન કેન્દ્ર) અને શ્રી રાહગીરભાઈ (આચાર્ય-ડે સ્કૂલ) દ્વારા દીપપ્રાગટ્યથી થયો. દીપપ્રાગટ્ય દરમિયાન શાળાના સંગીતવૃંદે વેદના મંત્રોનાં ગાન કર્યાં.

દીપપ્રાગટ્ય બાદ બાળકોએ ગણેશનૃત્ય અને રાજસ્થાની નૃત્યથી સૌનું ધ્યાન આકર્ષિત કર્યું. ઉત્સવમાં આવેલ મહેમાનોનું સ્વાગત શાળાનાં આચાર્યા પૂ. સરોજબહેન દ્વારા થયું. શાળાના મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી પૂ. સુનીલભાઈ પંડ્યાએ સ્વાગત પ્રવચન કરતાં સૌને સ્નેહપૂર્વક આવકાર્યા અને મિત્ર શાળાનાં આચાર્યા પ્રતિભાબહેને બાલવાડીના અભ્યાસક્રમમાં બાળકોના વિવિધ વિકાસની માહિતી આપી.

પૂ. અશ્વિનભાઈએ શારદા મંદિરના સ્થાપક અ.નિ. પૂ. દિનકરરાય પંડ્યાનાં સહધર્મચારિણી અ.નિ. પૂ. વિમુબહેન પંડ્યાની પુણ્યસ્મૃતિદિને સૌને આશીર્વાદ આપ્યા. પૂ. રતિકાકાએ સૌને આશીર્વાદ આપ્યા.

સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમમાં બાલવાડી વિભાગનાં લગભગ ૩૦૦ જેટલાં બાળકોએ જુદાં જુદાં અભિનય ગીતો અને ઉદ્દેશમામની વાર્તાનું નાટક અદ્ભુત રીતે રજૂ કરી પ્રેક્ષકોને ખૂબ જ પ્રસન્ન કરી દીધાં. સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન પણ બાલવાડી વિભાગનાં બાળકોએ જ કર્યું. ♦

શારદા મંદિર, નડીઆદ બાલવાડી વિભાગના વાર્ષિકોત્સવનો દીપપ્રાગટ્યથી પ્રારંભ

* રમાબહેન બ્રહ્મભટ્ટ : દહેગામ નિવાસી રમાબહેનને અક્ષરમુક્ત વાડીભાઈના જોગથી સત્સંગ થયો. સાહેબજીએ સંતો સાથે તેઓના ઘરે પધરામણી કરી ત્યારથી જ સર્વસ્વનાં સમર્પણ કરવા ભાવ ધર્યો. દેહની તકલીફો હોવા છતાં અઠવાડિક સત્સંગસભા અને સમૈયા-ઉત્સવોમાં અચૂક હાજર રહી સેવાઓ કરતાં. સાહેબદાદાની આજ્ઞાથી રમાબહેન અને ભૂપેન્દ્રભાઈએ પોતાના ઘરે બાળ મંડળ તથા ગૃહસ્થો માટે એકાદશીની સભા શરૂ કરી. દંપતીએ પોતાની દીકરીઓ કાલ્પાનીબહેન અને મોનાબહેનને પણ સત્સંગનો એ દિવ્ય ભક્તિવારસો આપી માવતર દીપાવ્યું. છેલ્લાં ત્રણ વર્ષથી બીમાર હોવા છતાં પણ અંતિમ શ્વાસ સુધી રમાબહેને ઘરસભા અને મંત્રલેખન રૂપી ભક્તિ અવિરત ચાલુ રાખી ૧૯ માર્ચના રોજ અક્ષરધામ સિધાવ્યા. તેમની ભક્તિને વંદન ! આવા દિવ્ય આત્માને જન્મોજન્મ સાધુના સંબંધે પ્રભુ સેવામાં રાખે તે પ્રાર્થના ! ♦

* ચીમનભાઈ : વલ્લભવિદ્યાનગર નિવાસી અક્ષરમુક્ત ચીમનભાઈ માઈલી ૯ એપ્રિલના રોજ અક્ષરધામ સિધાવ્યા. વિદ્યાનગરમાં કાર્યરત અઠવાડિક સભાના માધ્યમથી સંતભગવંત સાહેબજીનો યોગ થયો અને સત્સંગના રંગે રંગાયા. સેવકવૃત્તિ અને ભક્તિવંત પ્રકૃતિના ચીમનભાઈએ સાધુ રમેશભાઈ ઝાલાવાડિયા સાથે ખૂબ સેવાઓ કરી ભક્તિ અદા કરતા રહ્યા. મિસ્ત્રીકામ, વેલ્ડિંગકામ, સુશોભનની સેવાઓ અદા કરી સંતોનો રાજપો પ્રાપ્ત કર્યો. સૌને મદદરૂપ થવાનો તેમનો સહજ સ્વભાવ. પગે તકલીફ હોવા છતાં કઠીય કોઈપણ કામમાં આળસ કર્યા વગર ઉત્સાહથી ભક્તિ કર્યા કરવી તે જ ભાવના ! આવી અવિરત સેવા-ભક્તિ અદા કરી તેઓએ જીવતર ધન્ય કર્યું. આવા આત્માઓ પુનર્જન્મે પ્રભુની સેવામાં જોડાય અને જન્મોજન્મ ધન્ય બનાવે છે, તેઓને વંદન છે ! ♦

॥ સ્વામિશ્રીજી ॥

પ્રતિભાસંપત્ર ઊછરતી યુવાપેઢીમાં સત્સંગ,
સંસ્કાર અને ભક્તિનાં સિંચન તેમજ જતન કરવા
સંતભગવંત સાહેબજીની કૃપાશિષ અને આજ્ઞાથી યોજિત
શ્રી યોગી યુવા ગ્રીષ્મ શિબિર-૨૦૧૯

શિબિર તારીખ : ૨૦ થી ૨૬ મે, ૨૦૧૯

સ્થળ : તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, અનુપમ મિશન, મોગરી.

નોંધ : * શિબિરમાં ભાગ લેવા માટેનાં અરજીપત્રક મેળવવા આપના પ્રદેશના સંયોજકશ્રી અથવા મંડળ સંચાલકશ્રીનો સંપર્ક કરવો.

* શિબિરાર્થીએ ૧૯ મે, ૨૦૧૯ના રોજ સાંજે ૬:૦૦ વાગ્યા સુધીમાં શિબિર સ્થળે પહોંચી જવું.

ઉપાસના ધામ, વેમારના શ્રી ઠાકોરજીના તૃતીય પાટોત્સવ પર્વે સદ્ગુરુ સંતો દ્વારા પૂજન તથા આરતી અર્પણ

અનુપમ મિશનના વ્રતધારી સંતો દ્વારા ઉપાસના ધામ વેમારના તૃતીય પાટોત્સવ પ્રસંગે ગુણાતીત સ્વરૂપો તથા દેવતાઓનાં પૂજન

ઉપાસના ધામ વેમારમાં યોજિત વિશિષ્ટ કીર્તનસંઘ્યા

ઉપાસના ધામ વેમારમાં 'વ્યસન અને તનાવમુક્ત જીવન' વિષય પર શિબિર

ઈશ્વેન્દ્રના મિ. વર્તન દ્વારા ભક્તિભાવે તૈયાર કરાયેલ સાહેબજીના તેલચિત્રનાં મુક્તાર્પણ

અ.નિ. સદ્ગુરુ સંત પૂ. વિક્રલભાઈના પ્રાગટ્ય-નિર્વાણ દિને સાહેબજીનાં આશીર્દાન

ભાવભર્યું આગોતરું હેતનું લેડું !

પુણ્યધરા ભારતમાં અનુપમ મિશનની તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિમાં
નૂતન શિખરસંપન્ન ભવ્ય મંદિરમાં

શ્રી મુક્ત અક્ષર પુરુષોત્તમ મહારાજના સાંનિધ્યે ગુણાતીત સ્વરૂપો દિવ્ય મૂર્તિઓ સ્વરૂપે બિરાજશે...
બ્રહ્મસ્વરૂપ સાહેબદાદાના પ્રાગટ્ય મહામંગલના ઉમંગ ઉજવાશે !

આપ આવશો ને ભક્તિભીનું હૃદય લાવશો, તેમાં
સાહેબદાદાનો રાજપો વાવશો... હૃદય ભગવાં ને જીવન મંદિર બનાવશો.

Regd. News Paper / Air Mail / Book Post

To,

Brahmanirzar Monthly R.N.I. New Delhi No.: 69476/86 * Po. Regd. No. AND/303/2018-20

* Date of Publication: 14th of each Month

* Date of Posting : 15th of each Month * Posted at: Vitthal Udyog Nagar Post Office

"Brahmanirzar" Monthly Postal Reg. No. RO - VDR/AND - 303 * Date of Dispatch : 15-4-19 * Office of Origin : Vitthal Udyog Nagar

Editor : Shantibhai F. Patel * Published by : Shantibhai F. Patel on behalf of Anoopam Mission. * Published at : Mogri 388 345, Gujarat

Printed by : Pradip S. Giri * Printed at : Prizam Printers and Publishers Ltd., Amdavad 380 008

* **If Undelivered Please return to :**

Anoopam Mission, Brahmajyoti, Yogiji Marg, Mogri-388 345. Gujarat, India

Phone : (02692) 230483, 230544 Fax : (02692) 235660

email : amindia@anoopam.org * website: www.anoopam.org